Legítim JEAN PARIS
JEAN
PUR FIL :-: SEMPRE EL MILLOR
Llibret doblegat, 125 fulls . . . 25 cèntims
" estoig 75 " . . . 15 "
Blok, amb escut or, 500 fulls, 1 pta.

LA PUBLICITAT

ANY L. — NUM. 17,012. — PREU: 10 CENTIMS — BARCELONA, DIMARTS, 16 D'OCTUBRE DE 1928
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 8.—TELEFON 14016 — TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARA, 17 i 19.—TELEFON 10603

LLET CONDENSADA EL PAGÈS

Gran estatua feta al Pot Jean Lemery

CRONICA

Modes i models

El canvi d'estació obre de nou el curs de filosofia de la moda. naturalera s'adapta a cada temps amb una justesa i amb una ea perennals que no cansen. Les creacions de la moda són urres: sovint, per immoderada pruïja de novetat, hom cerca la cia en una arbitrària inadaptació al canvi de temps. I això que tema essencial de la moda és immutable: vestir eficaçment i nament la humana acadèmia. Mentre el model humà no evolui, més ençà o més enllà de l'home, la moda serà gairebé un tòpic vitable. Ni els prejudicis morals podran ofegar l'estructura de squelet, ni els prejudicis volterians podran despullar de la pell. ntre els models no evolucionin essencialment, les modes no podran ndar més que dintre dels límits tradicionals.

Cal no confondre els models amb les modes. En l'ordre social i s en l'ordre estrictament polític, treure una moda no és crear, ecisament, un model. La moda en té prou, ben sovint, de regirar golfes per a fer el seu fet. Aquestes consideracions filosòfiques, hom no les plany, moderen fatalment l'actitud admirativa que a baluerna llampant sol desvetllar en el sub-cor de les multitudes.

Ara mateix, no gaire lluny de casa —simplement a la Xina —, Govern jovençà i sota molts aspectes admirable — el Govern cionalista de Nanquín — ha tingut la feblesa d'apellar-se eli teix "el Govern model". Estàvem avesats, de petits, a veure ltes institucions amb pretensió de modèliques — fins earnisses —, però és de suara que en estadis més amples no hem vist una ritable cavalcada d'institucions supremes, més gegantines de oporcions que d'esperit.

L'histrionisme mena, vulgues que no, a l'adulació de les turbes. s "claques" poden enganyar i plaure, de moment, el mateix que lloga, però, a la llarga, no satisfan. Per això se'ns dóna el paraxal espectacle de monstres que tan aviat fan plorar les criatures m les duen a coll-i-be. A major capacitat admirativa o idolàtrica l públic, major propensió a l'udol i a les penjarelles espectacues. La pompa asiàtica d'un vell i podrit regisme imperial perdura les pretensions hegemòniques del misticisme soviètic.

Quan el camàlic que porta i fa dansar una d'aquestes balurdes és un home intel·ligent, ve un moment que es cansa una mica fer els gegants i ell mateix modera les lloances servils. Així ho m vist en alguna de les instruccions donades pel *Duce* a la Premsa que el serveix. Quan el camàlic manca del do d'ironia, glopeja rollosament l'aigua-anís ditiràmbic. Debades les dues sobiranies tre les quals vegeta callen: ni la que el patrocinà en el capgirell, la que en fou víctima, es commouen d'altre saeseig que el d'hilarat. Oficialment serà dit que l'ovació és total. El poble sobirà urà estat exclòs de la tribuna preeminent; restarà a les graonades públic, sempre respectable i respectat.

Per cara d'ell persisteix, en totes les latitudes polítiques, la tensió de refusar i d'assolir, conjuntament, la popularitat. Pretensió absurda i fins impossible, perquè, com fa notar amb sorneria finor la primera firma del *Journal de Génève*: "La Itàlia es avantatges d'un règim d'autoritat. Però no pot pas tenir, al mix temps, els que ens semblen més preciosos, d'un règim de bertat."

JAUME BOFILL

Pampallugues

PROTEGIM ANGLATERRA. — emps enrera suggeríem en una *Pampalluga* la idea d'aplicar el paracaigues, que tans bons resultats ha donat salvament d'aviadors, al salvament s avions en perill de caiguda. La ran Bretanya ha volgut escoltar-nos; ara, en les darreres maniobres, ha sajat un paracaigudes aplicat a una tina estatjadora de catorze soldats, qual, encaixada en l'estructura d'un ió, permet d'esser despresa oportument d'aquest encaix per mitjà del splegament automàtic d'uns grans aracaigudes, i dipositada suaument sore el camp. Aquest invent permetria desembarcament de tropes pel damunt de les defenses terrestres, pertra d'atacar a reraguarda, etc., etc. A canvi de la bona idea que LA UBLICITAT acaba de regalar la Graciosa Majestat, no demanariem més que una gràcia: que el Regne mit implantés d'una vegada el sistema étric decimal.

¡Ah... si Anglaterra es nega a dorr-nos aquesta satisfacció, que no ompti més amb nosaltres...!

Aleshores no li direm pas el secret contrarestar definitivament els arments navals dels Estats Units América.

NORD. — Sembla que hom va a plar l'estació del Nord i a refer-ne façana — Santa paraula! —. Que s arquitectes encarregats d'aquesta ma no perdin ara la carta de navegar, m la perderen el dia que projectaren actual façana dintre l'estil Alarma i stapé.

LES ADMIRACIONS. — En tornar de veure el film "Ben-Hur", la nyona, tota trasbalsada d'emoció, ens n:—Vaja, és impossible que tot allò gui veritat. No m'ensarronaran pas! er a mi, allò no són sinó dibuixos.

ENDEVINALLA. — ¿Què podria r el claustre universitari per desrelar les propines i altres formes venalitat que correa la burocràcia les nostres Facultats?, les quals, mb propines i tot, no sóu pas un model d'ordre i organització.

LA FELICITAT. — En l'admirable *Guia de la dona intel·ligent*, de rnard Shaw, es parla del probable bec a les benaurances del futur tat socialista, i s'hi llegeix: "podria onar-se el cas que el dropo de Willie gués que detesta el treball i que ja conforma de cobrar menys, mentre sigui permès de seguir essent pobre, rut, espelliat i fins despullat. Però ixò no pot consentir-se: la pobresa voluntària és, des del punt de vista soial, tan noble com la involuntària. es nacions decoroses han d'esforcarse, perquè llurs ciutadans portin una da decorosa... La pobresa i la irresponsabilitat social han d'esser considerades com luxes impossibles, prohibibles. El pobre Willie estarà obligat a sotmetre's, no pas a la pobresa obligatòria, com ara, sinó al benestar obligatori, ço que encara li fa més basarda."

Heus ací una bona paradoxa, amic Chesterton.

DE L'HONOR. — No en parlem mai. Ens en donem vergonya...

RECORDATORIS. — ¿Que deu haver esdevingut aquell llibre recopilador de les conferències donades en l'Exposició del Llibre Català, a Madrid? I ¿què deuen haver esdevingut els llibres que prestàrem per a aquella exhibició? La diada del llibre atorga, potser, actualitat a aquestes evocacions poètiques.

FRANCESC PUJOLS. — A desgrat de l'apologia del paternalisme que Pujols escrivi temps enrera, i que tan justament escandalitzà tothom, no podem per menys de reconèixer la gran quantitat de talent d'aquest home, i la manera original de fer-lo valer. Per això enyorem els seus llibres sustanciosos, i voldríem que en defecte llur pogués almenys veure la llum la sèrie mirobolanta d'opuscles que anunciava el primer, dedicat a l'arquitecte Gaudí. Si l'autor no pot fer-ho tot sol, podríem fer-ho alguns lectors ben agermanats. I seria un magnífic complement la reedició de l'estupefaent novella pujolenca *La tardor barcelonina*, on se'ns mostra una literatura surrealista ben anterior i ben superior al surrealisme.

Cansat de bregar amb els editors, sembla que ara Francesc Pujols ha adquirit una màquina "Minerva" i tipus suficients per a exercitar-se en la tipografia, a fi d'arribar a ésser ell mateix l'editor i l'impressor de les propies obres.

Això és èpic, admirable! Però en la necessitat que ha tingut Pujols d'adoptar aquesta actitud heroica hi ha, tanmateix, quelcom de dolorós en l'ambient, i que no és pas dolor d'epopeia.

ORATS. — Llegim en un diari del mati aquestes sublims paraules: "Ara, gosem dir, l'exportació ha minvat tant, en absolut, i molt més en relatiu..." Jorns enrera, un altre diari ens parlava de "l'obra més principal". I no fa gaires setmanes que un altre diari, de llengua castellana, ens donava la mesura de no recordo quina eficàcia, bo i dient que era "absolutísimamente...", que és tant com dir "absolutisimamentísimo". Això encara no és res en comparació de la substancialitat lingüística de la majoria de les revistes i diaris comercials. Cal doncs, vigilar els nostres calams, i exigir-los un mínimum de ximpleries.

JOAN SACS

Full de dietari

PETITA VEU D'ALERTA

La veu de Farran i Mayoral s'ha elevat molt oportunament i molt coratjosament per posar en guàrdia la gent contra la rauxa de falsos homenatges. ¿No caldria també que s'elevés alguna altra veu contra la moda de les falses "diades del llibre"?

Ja podeu pensar que, tenint com tinc llibres a vendre, a més a més d'un cert idealisme cultural que potser fóra immodèstia d'atribuir-me, he de mirar amb simpatia tot quant es faci per difondre la lectura i implantar la bibliofilia ben entesa. Però aquest mateix interès que em lliga moralment i materialment a l'esdevenidor del llibre, fa que miri amb una alarma creixent la multiplicació d'aquesta mena de festivitats. Es probable que la persistència irreflexiva i jovenil en l'organització de diades del llibre produís abans de gaire temps un seguit d'efectes desagradables. No fóra el menys desagradable el de veure-les convertides, com els antics Jocs florals, en un anex xiroi de les festes maiors.

¿El perill, ara com ara, no és gran? Pot esdevenir-ho en quatre dies! No és inoportuna una veu d'alerta.

¿Els pobles meridionals han d'entrar en els dominis de la cultura amb un cert arrauxament festiu?... No ho nego. Tanmateix, si volem que un cop hi hagin entrat hi restin no hi ha altre remei sinó apaivagar discretament llurs entusiasmes, o més ben dit, obligar-los a convertir en caliu interior la flama parençosa.

Per començar està bé la flama llengotejant i l'espetec de la llenya fàcil. Fa bonic. Enlluerna els ulls, acolora els rostres, fa xisclar els infants... Però l'essencial no és la flama fugaç, sinó les brases que duren — àdhuc sota la cendra.

Una gran diada del llibre cada any és una cosa escaientíssima i digna de tots els elogis. Ara, una diadeta del llibre cada mes, a iniciativa del primer jovenetl entusiasta, i en combinació amb diverses cerimònies locals, ja no és una cosa tan recomanable...

Fóra paradoxal que a còpia de festes del llibre arribéssim aviat a no tenir temps de llegir.

CARLES SOLDEVILA

LA SITUACIO POLITICA A L'AUSTRIA

La conferència del desarmament interior

Aquesta Austria tan agitada i tan inquieta que es presenta als internacionalistes europeus com la incògnita més difícil del problema de la pau, acaba de donar un alt exemple de comprensió política. Durant les diverses conferències que s'han celebrat a Ginebra per parlar del problema del desarmament, els homes d'Estat austríac es mostraren retrets, escèptics, potser malfiats i tot. Hom hauria pogut creure que ni la premsa ni els polítics de Viena estaven d'humor pacifista. Els nacionalistes cridaners exaltaven el patriotisme dels ciutadans parlant-los de la pobra Austria mutilada. Pels carrers de Wiener-Neustadt desfilaren, no fa gaires dies, trenta mil homes pertanyents a organitzacions armades que han escapat sempre al control militar interaliat.

I bé: el canceller Scipel ha cregut que abans de parlar de desarmament internacional i de pau exterior, potser valdria la pena d'assegurar una mica la pau interior i el desarmament, almenys relatiu, de les organitzacions militaristes de casa seva.

Les desfilades de Wiener-Neustadt, potser massa teatrals i pretensioses, no han fet gaire favor a la diplomàcia austríaca, que treballa a l'Occident europeu negociant tractats i llimant asprors. La premsa aliada no es va estar pas de fer constar el seu desgrat per l'exhibició quasi militar dels ravals obrers de Viena... La petita Entesa mobilitzà la seva premsa, els seus oradors i els seus diplomàtics.

El resultat de tot això és la Conferència, aparentment espontània, que se celebra a Viena per resoldre el problema del desarmament interior, i en el curs de la qual els socialistes han demanat al Govern la prohibició de les desfilades político-militars de marca feixista.

Ningú, absolutament ningú, tindrà res a dir amb l'actitud actual del Govern del canceller Seipel. També som enemics de començar la casa per la teulada, i aprovem la Conferència del desarmament interior com a problema previ a resoldre abans de parlar del desarmament... exterior.

D. DE B.

El «Comte Zeppelín» aterrà a l'aeròdrom de Lakehurst ahir al vespre (17'20 de l'hora americana)

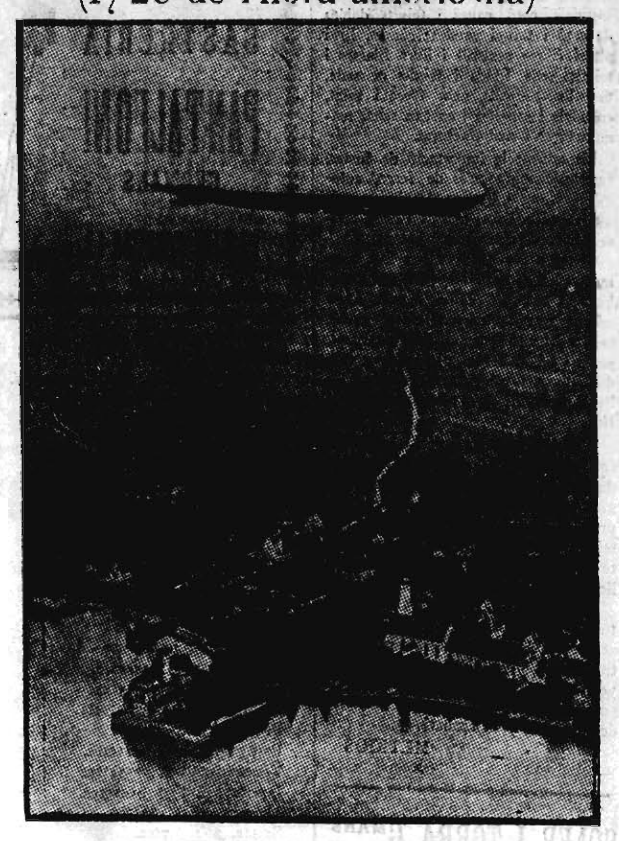

El "Comte Zeppelin" volant damunt de Friedrichshafen

Importància del viatge

El "Comte Zeppelin", matriculat L. Z. 127, va arribar a Nova York a les 8'50 del vespre, hora europea.

Es de suposar que la rebuda no desdirà dels procediments americans i que tindrà les característiques de les recepcions grandioses. Val a dir que la gesta s'ho mereix i que no desdiu de l'entusiasme que varen fer néixer els vols de Lindbergh i del "Bremen".

El recent viatge del L. Z. 127 té una importància i una representació múltiples. No és solament un assaig de valor purament aeronàutic. La travessía del dirigible és la demostració de la possibilitat d'aprofitar aquest aparell per a usos regulars de transports comercials. El que els avions no han pogut superar—la travessia d'Europa als Estats Units, sense l'espera angoixosa — el dirigible ho ha efectuat amb una seguretat força acceptable, per segona vegada, precisament quan damunt de l'Atlàntic els elements havien perdut l'equilibri i es presentaven com una amenaça.

I el "Comte Zepellin" no ha pogut vèncer els elements malhumorats, ha estat capaç d'esquivar-los. La capacitat de vol li ha permès fer una marrada de més de tres mil quilòmetres sense arribar a l'exhaurament, el perill més temible dels avions de gran raid. Cal comptar que en els vols en temps normals i aquietats, la travessia quedarà notablement escurçada i els avantatges del vol transatlàntic en dirigible es faran ben evidents.

Als alemanys, però, els ha interessat, més que res, fer una exhibició que dopés la mesura de la seva vitalitat collectiva. El L. Z. 127 ha estat construit per subscripció popular i destinat especialment a fer la propaganda germànica als Estats Units.

Mentre certes nacions cerquen en la mútua unió la seguretat davant d'eventuals desavinences amb els Estats Units, els alemanys entenen que l'amistat i el pacte els seran més profitosos, qui sap si per assegurar-se d'aquelles nacions. No cal dir que el "Comte Zeppelin" és un missatger ben escollit per fer una bona impressió i per donar belligerància a qui l'envia.

El 9 de juliol va tenir lloc a Friedrichshaffen, en els tallers on fou construit, la cerimònia del bateig del "Comte Zeppelin". Feia precisament noranta anys que s'havien creat aquells tallers i per això es donà més importància a l'acte. Va ésser padrina del dirigible la filla del difunt comte de Zeppelin, la comtessa Brandeustein.

Aquesta nau és alguna cosa gegantina de debò. Les seves dimensions la situen com el més gran dels dirigibles que ja estan construïts. En la punta davantera es troba encastada la cabina de pilotatge que conté totes les comandes de les maniobres. A l'interior hi ha el departament de navegació on tenen local el comandant i els oficials d'abord. Immediatament després i a l'esquerra ve situada la cabina de la ràdio. A l'altra banda, a la dreta, una petita mina elèctrica, que transporta els menjars mecànicament al menjador, està aïllada completament per xapes d'alumini per evitar qualsevol perill d'incendi. El menjador és una sala decorada amb un refinament exquisit i amb una capacitat suficient per a servir còmodament tots els viatgers.

A dreta i a esquerra del corredor central hi ha dues fileres de cabines per als viatgers, folrades de fusta, llum elèctrica, mirall, un confortable i una finestra molt ampla. El decorat i els additaments de cada cabina difereixen en color i en disposició de totes les altres.

Quant a novetats tècniques, la principal i més interessant és la substitució del carburant líquid per un combustible gasós. L'inconvenient més gros en els grans vols en dirigible era la pèrdua de pes pel consum de benzina, que pot arribar a quantitats considerables, i que obligava, per conservar l'equilibri del vol, a desprendre's d'un volum important de gas sustentador, a mesura que el combustible s'anava cremant.

Per posar remei a aquest inconvenient, el doctor Eberhard Lempertz, de la casa Zeppelin i antic pilot de dirigible, ha fet estudis que han donat per resultat la troballa d'un hidrocarbur semilleuger, el pes específic del qual s'acosta molt a l'aire i que s'adapta perfectament a les necessitats dels motors que equipen el dirigible. D'aquesta manera es comprèn que a mesura que es consumi el gas blau pot ésser reemplaçat pel mateix volum d'aire, que pesa el mateix i que no altera l'equilibri estàtic del dirigible. Amb la càrrega normal de gas blau el L. Z. 127 pot volar 120 hores seguides. Els dipòsits de llast que correntment s'emplenen d'aigua, en aquest viatge els han carregat de benzol per aprofitar-lo en cas de necessitat per al funcionament dels motors.

El "Comte Zeppelin" va equipat amb cinc motors Maybach de 550 c. v. u. Les característiques d'aquests motors són les mateixes que les de tots els altres que estan treballant, a excepció del dispositiu de l'arribada del gas combustible, tot i conservant, però, els quatre carburadors que es reserven per a l'ús eventual del combustible líquid. Els motors són de 12 cilindres en V, amb una relació de compressió de 1 a 7, i giren a 1.500 voltes per minut. Aquests motors d'explosió tenen un dispositiu d'inversió de marxa especial que permet dirigir la tracció de l'èlix en el sentit en què és dirigit per efectuar les maniobres d'aterratge o durant el vol.

Per remarcar l'alta qualitat del material i dels mecanismes del "L. Z. 127" és, després de la recent demostració, una feina innecessària. Si algun dirigible rígid estava capacitat per fer l'actual viatge, sense cap dubte havia d'esser un aparell alemany. La llarga i trista sèrie d'assaigs els ha donat l'experiència suficient per arribar a aquestes perfeccions que ens admiren tant. Per a aconseguir atravessar l'Atlàntic amb seguretat, els ha calgut construir i reconstruir amb tenacitat una quantitat de Zeppelins que van fracassar en altres temps. Avui han arribat a una perfecció que mereix tots els elogis.

M. FOYÉ

*****

Lakehurst, 15. — A les 17'20 hora local ha aterrat sense novetat en aquest aeròdrom el dirigible "Comte Zeppelin". — Fabra.

300 AVIONS A ESCORTAR L'AERONAU

Nova York, 15. — Hom assegura que les Companyies privades d'aviació han acordat enviar tres cents avions per a servir d'escorta al dirigible "Comte Zeppelin".—Fabra.

ESPERANT L'ARRIBADA

Friedrichshafen, 15 (a les 11). — Comuniquen de Hamilton (Illes Bermudes) que el dirigible "Comte Zeppelin" volà damunt d'aquella ciutat el diumenge a mitja nit, i que seguia la ruta del cap Hatteras. El dirigible, per mitjà de la T. S. F., manifestà que tot anava bé a bord.

A l'aeròdrom de Lakehurst tot està preparat per a rebre el "Zeppelin", el qual és esperat el dilluns al migdia, hora americana. Actualment, el dirigible porta unes cent hores de vol, però no cal alarmar-se, puix que el "Comte Zeppelin" porta combustible suficient per a 150 hores i no 120, com s'havia dit abans.

El dirigible ha trobat vents molt forts de proa, que l'han obligat a reduir considerablement la velocitat, la qual en alguns moments ha estat de 30 i 40 quilòmetres. — Fabra.

TEMORS PER LES AVARIES DEL DIRIGIBLE

Nova York, 15. — Durant tot el dia d'avui han circulat rumors de què les avaries que havien ocorregut a bord del dirigible "Comte Zeppelin" eren més importants del que es creia en els primers moments.

Hom afegia que el dirigible "Los Angeles" anava a sortir per a explorar l'espai i que a la base naval de Charleston hi havia disposats a sortir diversos creuers ràpids per a acudir en auxili del dirigible si fos necessari.

L'angoixa augmentà en comprovar-se que malgrat les repetides crides i els esforços de les estacions de T. S. F. de la costa, el "Zeppelin" no contestava.

Davant les redaccions dels diaris hi havia una gran multitud que esperava notícies sobre el vol del dirigible alemany. — Fabra.

SOBRE LES BERMUDES

Hamilton (Illes Bermudes), 15. — A les 2'30 d'ahir, el "Comte Zeppelin" fou vist damunt les illes del nordoest de l'arxipèlag. Es veieren clarament les llums vermelles i verdes del gran dirigible. Les condicions atmosfèriques eren excellents, i la direcció que portava l'aeronau semblava també perfecta. — Fabra.

(Segueix a la pàgina 6)

Sala de conversa del "L. Z. 127"

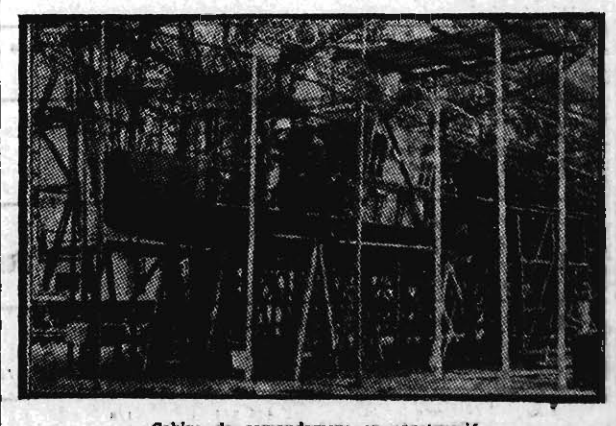

Cabina de comandament en construcció

COMENTARIS

Els nirvis de l'home modern

Totes les notícies procedents de Nova York relatives al viatge del dirigible "Comte Zeppelin" demostren que tota la ciutat la fet companyia al dirigible durant el llarg camí des de Friedrichshafen a Nova York passant per Lió, Barcelona, Gibraltar, Madeira, Açores i Bermudes.

Gràcies a la T. S. F., tot el món ha pogut seguir el gran viatge i en els moments de perill, quan el dirigible avisà que tenia una avaria en un dels estabilitzadors, el corrent d'emoció recorregué tot el món més ràpidament que els corrents submarins. En aquells moments l'home sensible de Nova York i de San Francisco sentia la mateixa inquietud que el ciutadà de Londres, de Berlín, de Moscou, de Barcelona i de Tànger. I diu molt a favor de l'espiritualitat d'una ciutat com Nova York que les esglésies de totes les religions obrissin immediatament per a fer pregàries i que als teatres, durant la representació, es fes un minut de silenci — diguem un minut d'oració, perquè un minut de silenci és cosa que no té sentit ni val res — per l'èxit del dirigible.

Aquests fets demostren que la T. S. F., o la transmissió de la paraula humana, és entre tots els invents moderns el més humà, l'únic que, en certs instants, realitza la gran solidaritat universal.

Demostren també aquests esdeveniments que cap fet polític que signifiqui un guany, ni el Pacte de París, ni l'adveniment del règim republicà en algun país, ni el compromís naval franco-britànic, ni l'entrada dels nacionalistes xinesos a Xang-Hai o a Pequín, commou la humanitat com certs fets que marquen una etapa indiscutible en el progrés del món. La humanitat disposa d'un enorme tresor de fe en el seu millorament material i moral, i qui diu moral diu polític.

No direm que el viatge del zeppelin contribueixi a estrènyer llaços entre Europa i Amèrica: això seria exagerat; però tampoc direm que el raid del "Graf Zeppelin" hagi d'ésser considerat com un fet esportiu. No obstant, l'emoció que es produeix arreu del món cada vegada que un avió o un dirigible passa l'Atlàntic, aquest interès, diguem-ne geogràfic, encaminat a vèncer les dificultats geogràfiques, prova l'existència d'un instint de solidaritat que fa una certa emoció de considerar i que — diríem — sembla que promet molt.

No és ara l'hora de pensar si el cost d'un dirigible és excessiu en proporció al nombre de viatgers que pot trasladar i del lloc disponible en comparació amb el volum del zeppelin. Aquestes consideracions se les fan ja les companyies de navegació, però la fe no té en compte aquests interessos. Els nirvis de l'home modern són molt superiors als de l'home de l'antiguitat. I d'això no se n'ha fet entrenament de cap mena. L'home de cap època, ni l'home del segle XIX, no havia sentit aquestes vibracions de nirvis. Al cap de cinc minuts d'haver aterrat el dirigible, quan els tres-cents homes que tivaven les cordes tenien encara les mans vermelles i nafrades, la notícia ja era a Barcelona i sentíem un entusiasme semblant al de la gent que s'havia passat hores i hores a Lakehurst.—M. B.

BORSA - FINANCES

El comerç exterior d'Espanya durant l'any 1927

Amb el retard de costum en aquesta mena de publicacions — retard de costum a Espanya, però no en la majoria dels països que publiquen estadístiques mensuals amb remarcable rapidesa — ha sortit el volum de l'estadística del comerç exterior d'Espanya durant l'any passat.

El moviment comercial espanyol en 1927, comparat amb el de 1926 i 1925 es resumeix en el quadro següent:

(EN MILIONS DE PESSETES-OR)

IMPORTACIONS

	1927	1926	1925
Animals vius	26'2	40'5	24'4
Primeres matèries	935'9	781'4	822'9
Articles manufacturats	1.193'2	961'8	970'2
Substàncies alimentàries	420'7	364'3	426'8
Total	2.585'5	2.153'5	2.244'3

EXPORTACIONS

	1927	1926	1925
Animals vius	4'5	2'2	3'4
Primeres matèries	475'2	297'3	340'7
Articles manufacturats	384'8	413'6	456'4
Substàncies alimentàries	1.022'7	891'5	784'1
Total	1.887'2	1.604'6	1.584'6

Les xifres reproduïdes són de difícil comparació perquè la proximitat de la revisió aranzelària ha fet que fossin revisades moltes valoracions i si comparem els valors aplicats a una mateixa partida en 1925, 1926 i 1927 trobem de vegades diferències enormes i per als articles més importants pot dir-se que no n'hi cap que no hagi variat de valor oficial en un sentit o en altre, però, en general, han sofert un augment, sobretot pel que fa referència a les importacions. Fóra necessari un detingut examen de l'estadística, realitzat partida per partida, per a poder dir si els augments s'equilibren o si predominen decididament en les importacions, però pel ràpid examen que n'hem fet sembla que l'augment ha d'ésser quelcom superior en el valor d'aquestes. El dèficit que en 1927 ha estat de 698 milions de pessetes-or contra 549 milions en 1926 i 660 milions de pessetes-or en 1925, segons l'estadística oficial, és segur que fóra bon xic inferior si hom hagués aplicat els valors d'anys anteriors. De totes maneres, els resultats, tot i corregits, vindrien a confirmar el que ja fa mesos sosteníem des d'aquestes columnes, o sigui que l'any 1927 no portaria una millora sensible respecte a 1926, malgrat de l'exportació extraordinària de vins i brous, el valor de la qual, segons l'estadística, ha estat de 315 milions de pessetes en 1927 contra 124 milions en 1926 i 121 milions en 1925. Si no hagués estat per la mala collita mundial de vi el dèficit de la balança comercial espanyola hauria estat molt superior al de 1926, degut a la puja exagerada del canvi de la pesseta.

Examinant les diferents classes de l'aranzel i refiant-nos només de les quantitats, trobem que ha augmentat la importació de pedres i terres, carbons minerals, gasolines, petrolis, ferro i acer en llengots, material elèctric, colorants, adobs, productes químics comercials, cotó, panes i teixits dobles de cotó i tuls i randes; cànem, lli i altres fibres vegetals i llurs filasses i teixits, seda filada i teixits de seda, despulles animals, peix fresc i salat, colonials i espècies i cautxú sense manufacturar i manufacturat.

Ha minvat la importació de fustes, ramats, manufactures de ferro, automòbils i motos, llavors oleaginoses, teixits de cotó, llana, cereals i llurs farines, llavors i farratges i botons.

Quant a les exportacions han augmentat les de minerals, però sense treballar i treballat, cuiros i pells sense adobar i manufactures de cuiro, coure, bronze i llautó sense manufacturar, sal, panes i teixits dobles, espardenyes, cordills, llana i pèl, gèneres de punt de llana, seda filada i vins ordinaris i fins.

Ha minvat l'exportació de productes ceràmics, armes blanques i de foc, productes químics purs i comercials, aigües minerals, productes farmacèutics, productes de les arts gràfiques, filats i teixits de cotó, gèneres de punt de cotó, teixits de llana i mescla, hortalisses i llegums fresques, fruites fresques i oli.

L'exportació de productes manufacturats, minva, com pot veure's en els articles de major producció a casa nostra. La impressió no és falaguera i voldríem que poguessin ésser millors per als nostres industrials els resultats de l'any que aviat acabarà.

METRIOS

SOLER I TORRA G. MANS
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13 : Bonsuccés, 11 3

Negociem el cupó del Deute amortitzable 5 per 100 venciment 15 de novembre vinent

CAMBRA CUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER
per guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pesseles anuals
Pot visitar-se tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6.

SOLER I TORRA G MANS
BANQUERS

BITLLETS

Francesos, 24'35 per 100.
Anglesos, 30'105 pessetes.
Italians, 32'65 per 100.
Belgues, 87'35 id.
Suïssos, 119'55 id.
Portuguesos, 0'27 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 1'4775 id.
Austria (schilling), 0'83.
Txecoslovàquia, 18'25 per 100.
Holandesos, 2'42 pessetes.
Rússia (tchevonetz), 17 pessetes.
Grècia, 7'75 per 100.
Suècia, 1'63 pessetes.
Noruega, 1'62 pessetes.
Dinamarca: 1'62 pessetes
Finlàndia, 14'50 per 100.
Romania, 3'50 per 100.
Bulgària, 4'25 per 100.
Turquia, 2'65 pessetes.
Estats Units, 6'2025 id
Canadà, 6'09 idem.
Argentina, 2'59 idem.
Uruguais, 6 pessetes
Xilens, 0'72 pessetes.
Brasilers, 0'68 pessetes.
Bolivians, 1'25 pessetes.
Colombians, 5'60 pessete
Peruans, 22 pessetes.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'05 pessetes.
Japonesos, 2'70 pessetes.
Algerins, 24'10 per 100.
Egipte, 30'105 ptes.
Filipines, 2'80 pessetes.

OR

Alfons, 119 per 100.
Unces, 119 per 100.
4 i 2 duros, 119 per 100.
1 duro, 7'50 pessetes.
Isabel, 120 per 100.
Francs, 118 per 100.
Lliures, 30 pessetes.
Dòlars, 6'15 pessetes.
Cubà, 6'10 pessetes.
Mexicà nou, 122 per 100.
Venezuela, 146 per 100.

EL MILLOR ASSORTIT EN
ABRICS
PER A
HOMES I NENS
SASTRERIA
PANTALEONI
GERMANS
13 PORTAFERRISSA-13

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS
Pròximament inauguració del Saló de Tardor
Fins al 19 actual

GALERIES LAYETANES
CORTS CATALANES, 612
M. DOMENGE. Pintura
Fins al 19 actual

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
Exposició col·lectiva de pintura i escultura
Fins al 20 actual

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Exposició i venda de pintures escollides de diferents escoles.
Fins al 26 actual

MARIA ESCLASANS
Pietat, 10 (darrera la Catedral)
EXPOSICIO PERMANENT I COMPRA-VENDA DE Antiguitats i objectes d'art

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 36
MOBLES: Arts i belles oficis permanent.
Pròxima inauguració d'exposicions

TAPISSOS PINTATS
estampats i teixits :: Exposició contínua de quadros a l'oli, gravats, oleografies, etc. :: Fabricació de marcs i motlures :: F. Montfalcon, Boters, 4, al capdavall de la Portaferrissa

BANCA MARSANS, S.
Valors - Cupons - Giros - Canvi
Rambla Canaletes, 2 i 4 - Barcelona

NEGOCIEM ELS CUPONS
DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100
venciment 15 de novembre vinent

CAMBRA CUIRASSADA
amb compartiments de lloguer des de 22 ptes. anuals

Direcció telegràfica: MARSANSBANK
Apartat de Correus núm.
Telèfon 16552

VIATGES MARSNS, S. A.
Bitllets de ferrocarril - Passatges Marítims i Aeris
Excursions

MONOGRAFIES MEDIQUES
Acaba de sortir:
Interpretació de les imatges radiològiques de l'estómac
pel
Dr. Màrius Cortès i Vidal
Preu: 3 pessetes
Dipòsit:
Llibreria Catalònia
17, PLAÇA DE CATALUNYA,

Drs. SERRALLACH
Vies urinàries. RAIGS X. Operacions. Sífilis. Consulta econòmica. Jovellanos, 9. De 10 a 1 i de 6 a 8

RAQUITISME
S'EVITA I ES GUAREIX AMB LA FARINA FOSFATADA
RICADIN
ACTIVADA AMB ELS RAIGS ULTRA-VIOLETA
Demaneu-la als Centres d'Específics, Farmàcies i als Establiments
ESTEVE RIERA

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Borsí matí: Nord, 123'30, 123, 123'25; Alacant, 118'10; Andalús, 86'00; Orenses, 45'55; Oests, 9'00; Transversal, 46'65; Colonial, 136; Chades, 747, 745; Orenses Primitives, 49'75; Banc Catalunya, 122; Autòmnibus, 161; M. Rif, 149'25; Illes, 105'25; Explosius, 267, 268; Filipines, 417; Chades E, 135'50.

Borsa tarda: Interior, 15'15; Nord, 137'70, 123'50, 123'60; Alacant, 118'30, 118'50; Andalús, 86'15; Orenses, 45'50; Gran Metropolità, 56'00; Colonial, 137'75; Transversal, 47'00; Chades, 748, 747, 755; Chades E, 133; Banc Catalunya, 123; Illes, 105;

Borsí nit: Nord, 123'95, 123'90; Orenses, 45'50; Filipines, 416, 418; Aigües, 208'50; Explosius, 276, 276'50; Gas E., 175, 174'75; Chades, 755, 754; colonials, 137'75.

COMPTAT: Valors encara no inclosos en el Butlletí Oficial

General Tramvies Barna. 6%.	100'50
Barcelona Traction 1927 6%.	101'85
Forces Motrius 1923.	97'75
Bons Ciment Griff 7 %.	98'25
Bons Productes "La Garza".	95'50

MANCOMUNITAT, DIPUTACIÓ I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914.	81'00*
" 1920.	80'00*
Obligs. Prov. 6%.	101'25
C. C. Comunal	83'00
Diputacions velles.	89'80*
Ajunt. Badalona.	100'65
Ajunt. Barc smtre.	85'00
" 1906 B.	85'25
" 1906 C.	86'00*
" 1907 D.	84'00
" 1910 D.	84'50*
" 1919 B.	85'00
" 1919 E.	79'75
" 1912 F.	78'00
" 1913 B.	84 25*
" 1916 B.	85'00
" 1917 B.	85'00
" 1918 B.	85'15
" 1919 B.	84'75
" 1920 B.	85'50
" 1921 6%	100'00
" 1922 6% Exp.	101'35
Eixample 1899	99'50
" 1913	93'50*
" 1907	94'75*
Bons Reforma	85'15
Ajunt. Valencia 6%.	100'50
" Sevilla Expo.	99'75
" Málaga.	103'50

DIVERSOS

Port Barna 1905	97'00*
" " 1903	97'00*
Melilla.	102'50*
Sevilla.	98'00
Gijón-Musel	97'85*
Marroc 5 %	94'00
B. Hipotecari 5%	99'00
" " 6%	111'50*
Caixa d'Emissions	95'00
B. Cat. L. 5 1/2 %	102'50

Cèdules Argentines.	2'675

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4%	A.		75'40
" "	B.		75'25
" "	C.		
" "	D.		75'10*
" "	E.		75'15
" "	F.		75'20
" "	G.	H.	75'50
Exterior 4%	A.		90'50
" "	B.		90'30
" "	C.		90'25
" "	D.		89'50
" "	E.		89'25
" "	F.		89'15*
" "	G.	H.	90'50
Amor. 1920 5%	A.		95'70
" " "	B.		95'55
" " "	C.		95'55
" " "	D.		95'40*
" " "	E.		95'35*
" " "	F.		95'35*
Amor. 1926 5 %	A.		104'50
" " "	B.		103'70*
" " "	C.		103'60*
" " "	D.		103'70*
" " "	E.		103'45*
Amor. 1927 5%	A.		104'00*
" " "	B.		104'10
" " "	C.		104'00
" " "	D.		103'80*
" " "	E.		104'00
" " "	F.		103'90*
Deute Ferroviari			103'25
Amor. 1927 5%	A.		93'20
" " "	B.		93'15
" " "	C.		93'00*
" " "	D.		93'15
" " "	E.		93'10*
" " "	F.		93'00*

OBLIGS. FERROCARRILS

Nord 1.ª hip 3 %		76'50
" 2.ª " "		74'35
" 3.ª " "		75'00*
Nord 4.ª Sèrie		74'50*
Nord 5.ª hip. 3 %.		75'00
Pamplona		76'00
Prioritat		78'85
Lleida a Reus		77'50
Astúries 1.ª		73'50
" 2.ª		73'50
" 3.ª		73'35*
Segovia 4 %.		71'75
Almansa 4 %		86'75*
" Adherits		75'00
Sant Joan 3 %		78'50
Alsàsua 4 1/2 %		94'15*
Osca 4 %		87'00
Nord 6 %		106'50
Nord 5 1/2% Val.		101'50
Alacant 1.ª 3 %		73'85
" 2.ª 3 %		83'50*
" 3.ª 3 %		82'65
M. S. A. A 5 %		98'50*
" B 4 1/2 %		90'00
" C 4 %		84'25
" D 4 %		83'25
" E 4 1/2 %		91'50
" F 5 %		99'50
" G 6 %		103'25
" H.		101'50
" I.		103'50
Francès 9 1/4 %		65'00
" 2 1/4 %		54'75
Directes 2 1/4 %		56'75*
Badajoz 5 %		101'25*
Orense primitiva		60'15
" prioritat 3 %.		60'25
Andal. 1.ª fix 3 %.		70'85
" 1.ª variable		59'00
" 2.ª fix 3 %		66'65
" 2.ª variable		40'25
" 1907		72'25
" B. 4 1/2 %.		85'50
Andalusos 6 %		109'25*
Groc fix		43'00*
" variable		32'50*
Gris fix		43'50*
Gris variable.		39'95*
eScundària 4 %		73'25
Manresa-Berga 5 %		90'00
Sarrià a Barna. 6 %		102'00*
Fer. Catalunya 5 %		89'50
" " 6 %		99'00
F. C. Catalans vells.		50'50*
F. C. Catalans nous		49'00
Tànger a Fez 6 %		104'00
CremaHera 6 %		101'25*
Gran Metro 6 %		94'50*
Transversal 6 %		88'25

OBLIGS. INDUSTRIALS

C. de Tram. 4 %	85'00*
" " 5 %	95'00*
Tram. B.E.C. 4 %	83'50*
" " 5 %	98'00*
" St. Andreu 4 %	81'00*
C. B. d'El. 1913 5 %	96'00
C. B. d'E. 1920 6 %	101'25
Unió Elèctrica 6 %	102'25*
Aigües Barna. 5 %	97'00*
" " D 6 %	103'50*
" València 6 %	101'00
Catalana Gas E 4 1/2 %	91'50
Gas E 4 1/2 %	91'50
G 6 %	109'85
Elec. Bons 6 %	101'75
Energia 5 %	97'00
" 6 %	100'50
" Bons 6 %	109'00*
S. P. F. Mot. 6 %	94'25
" " " Bons 7 %	98'00*
H. A. Electri. 6 %	103'75
" " " Bons 6 %	116'00*
Transatlàntica 4 %	
" 6 % 1920 v.	109'50
" 6 % 1922 n.	105'00
" 5 1/2 % esp.	101'00*
" 5 1/2 % cns.	101'35
Cooperativa Fl. El.	98'00
E. Cons. Naval. 6 %	103'75*
" " Bons 6 %	100'00*
U. Naval Llevant	98'00*
Asland 5 %	98'75*
" 7 %	102'00
" 6 %	100'00
Hult. Espan. 6 %	102'00*
F. d'Obres 4 1/2 %	92'50*
" " 5 %	94'00*
" " 6 %	100'00*
" " 1925	101'50*
Cons. i Pavim 6 %	99'00*
Produt. Pirelli 6 %	90'25*
Colònia Güell 6 %	101'50*
Potassa Súria 7 %	103'00*
Regants Ebre 5 %	94'50*
" Llevant 6 %	102'25*
" Bons 6 %	104'00*
" S. G. 6 %	99'00*
Teneria Mod. 7 %	98'50
Alts F. d'And. 6 %	98'00*
Sucrera Esp. 6 %	100'50*
	101'50*
Unió Salinera Esp.ª	122'50*

ACCIONS

Banc d'Espanya.	576'00*
Banc Catalunya.	117'00*
Canal Ebre	70'00*
Catalana D	140'00*
" E	169'00
" F. pf. 6 %	103'00
C. Transatlàntica O.	47'00*
" " P.	49'00*
Espanya Industrial.	297'00
Hispano Suïssa	155'00*
Hulleres	110'00
Indústr. Agrícoles	352'00
M. T. Marítima	109'00*
Transmediterrània	104'00*
Telefònica 7 % P.	99'85
Fon. Montjuic, or.	125'50*
" " Fun.	75'00
T. Barna. S.A. Ord.	
" " " P. 7 %	108'00
" " " " 6 %	101'50*

NOTA.—Els canvis assenyalats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

BORSA, MADRID

	Com.
Interiors	75'00
Amortitzable 4 %	
Amortitzable 5 %	95'40
anc Río Plata	241'00
Banc d'Espanya	585'00
Tabacs	238'00
Sucres P.	
Sucres O.	57'00
Cèdules	95'00
Nord	617'00
Alacant	592'00

CANVI DE L'OR

Alfons.	113'00
Isabel.	114'00
Unces i 1/2 unces	113'00
Petites	112'00
Francs	119'00
Lliures	28'35
Dòlars	5'30
Quilo de plata	96'00
Quilo de plati	19'000

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	24'35
Suïssos	119'55
Belgues or	87'35
Lires	32'65
Lliures	30'10 1/2
Dòlars	6'20 1/4
Peso argentí	2'50
Marcs	1'47 3/4

BORSA DE PARIS

	Tanca	Després
Londres	124'21	124'[illegible]
Nova York	25'607	25'[illegible]
Bèlgica	355'75	[illegible]
Espanya	412'75	412'[illegible]
Itàlia	134'25	131'[illegible]
Suïssa	492'75	492'[illegible]
Dinamarca		
Holanda	1026'50	1026'[illegible]
Noruega	682'25	
Suècia	685	
Praga	76'00	
Romania	154'50	
Portugal		
Argentina		
Brasil		
Grècia		
Alemanya	609	

BORSA DE LONDRES

Nova York	4[illegible]
Holanda	[illegible]
França	1[illegible]
Bèlgica	34[illegible]
Itàlia	[illegible]
Alemanya	20'[illegible]
Suïssa	25'[illegible]
Espanya	20[illegible]
Dinamarca	19[illegible]
Suècia	18[illegible]
Noruega	[illegible]
Lisboa	10[illegible]
Praga	76[illegible]
Àustria	34[illegible]
Argentina	4[illegible]
Rio Janeiro	[illegible]
Montevideo	[illegible]
Xile	[illegible]
Buenos Aires	4[illegible]
Portugal	[illegible]
Valparaíso	[illegible]

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE TRACTAT	MESOS	TARIFES Primeres	TARIFES D'avui	Alça	Baixa
Café Nova York	Desembre	16'39	16'39		
	Març	15'82	15'79		3
	Maig	15'42	15'36		6
	Juliol	15'02	14'97		5
Sucre Nova York	Desembre	2'06	2'05		1
	Març	2'12	2'11		1
	Maig	2'21	2'18		3
	Juliol	2'28	2'25		3
Sucre Londres	Desembre	12.9 3/4	12.6 3/4		3
	Març	13.0 3/4	13.9 3/9		3
	Maig	13.3 3/4	13.0 3/4		3
	Juliol	12.5 1/4	13.3		2 1/4
Blat X'cago	Desembre	117	115 3/4	1/8	
	Març	121 7/8	120 3/4	1/4	
	Maig	124 3/8	123 3/8		
Blat X'cago	Desembre	79 3/8	79 3/8		
	Març	81 3/4	82	1/4	
	Maig	84 5/8	84 7/8	1/4	
Blat Liverpool	Desembre		9.3		
	Març		9.3		
	Maig		9.3 5/8		
Metàlic - Londres					
Coure comptat		64.01.2	64.18.9	17.6	
" 3 mesos		65.06.3	65.06.3		
Estany comptat		219.01.3	220.01.3	20.0	
" 3 mesos		216.12.6	217.12.6	20.0	
Plom comptat		22.02.6	22.03.9	1.3	
" termini		21 17.6	21.17.6		
Zinc		24.00.0	24.00.0		
" termini		24.03.9	24.05.0	1.3	

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Aragó i Navarra nou	52 a 52
Castella nou	52 1/2 " 53
Manxa nou	52 1/2 " 53
Extremadura nou	50 1/2 " 51
Urgell comarca novell.	52 " 53

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata	37 1/2 a 38
Moresc Java	
Moresc Calzal	
Ordi Extrem. i Manxa.	
Ordi Urgell i cma. nou.	40 " 41
Ordi estranger.	
Civada Extremadura	39 1/2 " 40
Civada Manxa	39 " 39 1/2
Escaiola Andalusia	70 " 74

ARROS

Bomba Calasparra.	[illegible]
Bomba	110 " 115
Selecte	63 " 64
Matisat	61 " 63
Benlloch O.	58 " 59
Trencat	45 " 46
Farina d'arròs	50 " 52

LLEGUMS

Llentles	[illegible] a 120
Faves estrangs. noves.	41 " 42
Faves Extrem. o And.	45 " 46
Faves Llobregat noves.	42 " 44
Favons Extrem. o And.	45 " 46
Favons estrangers	42 " 46
Veces Segarra noves	
Veces Andalusia	47 " 47 1/2
Veces Andalusia noves.	45 " 45 1/2
Erps	44 " 44 1/2
Titus	43 1/2 " 44
Guixes	41 " 42

MONGETES

Castella	140 a 145
Mallorca noves.	120 " 122
Prat	120 " 125
Urgell i comarca	
València	
Estranger seg. classe.	80 " 100

OIGRONS

Safic	180 a 200
Blancs gr. alf. 44/45.	140 " 142
Blancs gr. alf. 48/50.	125 " 127
Blancs gr. alf. 52/54.	115 " 117
Blancs gr. alf. 56/60.	105 " 107
Blancs gr. alf. 60/65.	100 " 102
Pelons	95 " 100

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	80 a 90
Extra local	69 " 70
Corrent local	" 65
Extra Blanca Castella	69 " 70
Corrent	" 63
Blanca corrent Castella	65 " 66
Baixa	50 " 52

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	28 1/2 a 29
Número 4	27 " 27 1/2
Segones	23 " 24
Terceres	22 " 22 1/2
Quartes	21 " 22

(Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Menut (prims)	17 a 17 1/2
Segonet	17 " 17 1/2
Segó	13 1/2 " 14

(Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Alacant	45
Negra Castella	46
Negra Mataró	44
Balla	43 " 44
Eivissa	34 1/2 " 35
Mallorca	33 1/2 " 34

(Preus en rals els 48 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polga remolatxa estr.	38 a 38 1/-
Polpa remolatxa país.	36 " 38
Torró de coco	36 " 37
Farina de Binosa	34 " 35

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Palla llarguera	8 1/2 a 9 1/2
Palla curta	3 " 3 1/2
Fulla d'olivera	3 " 3 1/2
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordis Extrem. o Manxa	
	a 35
Titus i guixes	" 37
Veces Málaga	41 " 42
	39 " 41
	37 1/2 " 38
Ordi Urgell i comarca.	
Civada Manxa	" 33
" Extrem.	33 " 33 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

ESTACIO M. S. A.

40 de blat; 5 de farina; 3 d'ordi.

ESTACIO NORD

8 de blat; 10 de farina; 10 d'ordi i de veces.

PEL MOLL

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	C.	M.	A.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1008	1015	1019	1009	1004	1034	[illegible]
Obertura		995	993	990	985	1015	[illegible]
Segon telegrama	1084	998	996	993	988	1019	[illegible]
Tanca		992	990	986	981	1013	[illegible]
Alça							
Baixa	14	23	22	23	23	21	[illegible]

NOVA YORK		C.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	945	1005	1899	1883	1870	1916	[illegible]
Obertura		1902	1890	1880	1868	1925	[illegible]
Segon telegrama		1896	1885	1875	1864	1910	[illegible]
Tanca	1953	1924	1912	1904	1890	1930	[illegible]
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS		C.		M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1864	1853	1847	1834		1849	[illegible]
Obertura		1848	1840			1846	[illegible]
Segon telegrama							
Tanca	1879	1868	1860	1850		1860	[illegible]
Alça							
Baixa							

ESCIPTE (Liverpool)	Gener Bakellar	Gener Upper	Març Bakellar	Març Upper
Tanca anterior	1747	1752	1728	
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	1731	1736	1709	
Alça				
Baixa				

Alexandria. Tanques del dia	Ds.	Dc.	Dj.	Dv.
Ashmouni		2232	2234	2205
Bakellar	2337	3467	3516	2563

DISPONIBLE EN PLAÇA	Good Middling	Standard	Universal
	152'50	152'50	153'50

Arrib. als EE. UU. en un dia	115.000	71.000	[illegible]
Arrib. als EE.UU. des de l'1 d'agost	.636.000.000	.816.000.000	[illegible]
Vendes a Liverpool	7.000	8.000	[illegible]

Transferència: 4'85

FABRICA DE JOIERIA I ARGENTERIA
Fill d'A. Oriol
CIUTAT · 7 · PRAL. FUNDADA EN 1854

Un ball de gitanes en un campament installat en un camp d'Hostafrancs

Bloc del transeünt

Té raó el bloquista que, glossant les paraules de López-Picó en el llibre "Què cal llegir?", d'En Soldevila, diu que, gràcies a la gran difusió de l'obra de J. M. Folch i Torres, ara podem gaudir d'un gran esplendor editorial vernàcul. Certament que la generació patufista respon xardorosament a la crooda per la n... a cultura, i això pot agraïr-se principalment al text i a l'amor d'En Folch.

Mes ¿per què aquesta literatura i aquest teatre dedicats als infants i als adolescents l'esmentat "bloquista" i algun literat han de qualificar de més o menys "carrinclona"?

Es impossible que qui repassi amb pausa i bona voluntat l'obra d'aquest benemèrit patrici hagi de titllar-la així ni similarment.

Carrinclona? Ben hagi aquesta literatura "que els blasmes incondicionals *d'ara" — com diu López-Picó — no ela tingué una força prou gegant per a provocar aquell alçament pràctic de la jovenalla patufista, que meravellà i inquietà ahora i que fou el triomf i la més alta glòria i recompensa al treball s'lenciós i persistent.*

Dins d'una obra intensa com la d'aquest autor, entene que no tot poden ésser sublimitats; és un cas general. ¿Per ventura Guimerà sempre estigué a l'altura de "Terra Baixa" i Iglésias d'"Els vells"?

Aquesta nota de bloc ha d'ésser molt curta i aquest tema és extensíssim. Unicament voldria recomanar a qui desitgi conèixer un xic l'obra de Folch i Torres que — posant-se en situació — llegeiri els reculls de "Pàgines viscudes" que edita Foment de Pietat Catalana, les "Aventures d'En Pere Virolet", l'obra teatral "El més petit de tots" i "Retorn", de la Biblioteca Gentil, de la discutida Gentil.

I si després d'haver-ho ben llegit encara troba neula la literatura del cap d'"En Patufet", creiem que no sabrem pas què dir-li.

*****

Sembla que transeünts no professionals en art havem de dir-hi la nostra, sobre el motiu delicadíssim de la sensibilitat artística, a base del Saló de Tardor d'enguany, tema Dalí. A l'un l'entusiasmen aitals obres, l'altre el defensa exageradament. El primer voldria gustar pintura entenedora, fàcil, que no l'exalti ni l'indigni, que poguès anar a dinar, després d'haver visitat l'exposició tranquillament. El segon voldria bombes a cada pas, excrements i podrimener alhora, histerismes descompassats i potser quelcom més.... per a fer vibrar la seva sensibilitat. Jo els aconsellaria a tots dos que fessin per manera de trobar-se, que estan més prop del que semblen tots dos conceptes, a primera vista divergents, i congeniarien segurament molt amat. Em permeto de donar-los aquest consell, convençut que, tant o l'un com a l'altre, els farà molt bé, per al seu criteri artístic futur, una sèrie de converses de controvèrsia, i una ferma sinceritat *en apreciar els treballs artístics. Jo em vaig curar així; i és que tenim la desgràcia (o sort) de no posseir genis cada setmana, i això excita aquells que, en comptes de fer pinratura, o viceversa, en detriment pinratura o viceversa; en detriment primerament d'ells matcixos, i de retruc del públic excessivament crèdul, o del fanàticament avançat.*

*****

TASTEU-LO
MOST ARNAUTEU
DROGUERIES I FARMACIES

Oferim a l'admirat escriptor Carles Soldevila un tema per al seu "Full de dietari", car es tracta de quelcom important que fa sense dubte l'Ajuntament per la futura Exposició, sols que el lloc d'emplaçament no és la muntanya de Montjuic, sinó el carrer de Vilanova, entre Sant Quintí i Independència, a la barriada de Sant Martí. Val la pena de visitar-ho. Un llac artificial produït per l'aturament de l'aigua de les darreres pluges, que fa intransitable l'esmentat carrer i que fomenta la cria de tota mena d'insectes perniciosos per a la salut del veïnat, que ha de contemplar impassible com les brigades municipals, amb un afany que jo voldriem que apliquessin en altres casos, va urbanitzat, tot pujant de nivell els carrers laterals, on tan sols hi ha d'estadants unes formoses cols que emplenen aquells esbaiaens camps. No hi ha dubte que tot obeirà a un pla per a la futura Exposició, car d'altra manera no es comprendria la passivitat del tinent d'alcalde d'aquell districte, no volent atendre les moltes queixes que li han estat fetes.

—...Sí, noi, és per fer quedar blau el més plantat. D'ençà que anuncio a LA PUBLICITAT he guanyat vint quilos.

NOTICIARI

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes
Barcelona, mes.	2'50
Península Ibèrica, trimestre.	7'50
Amèrica llatina, " .	8'50
Altres països " .	25'—

SERVEI METEREOLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 15 d'octubre de 1928:

A tot el continent europeu fa temps variable i plujós, principalment en una zona que va des del golf de Biscàia per França envers Anglaterra, i existeixen molts núvols a Suissa i l'Europa central.

A la nostra Península el temps és bo en la meitat sud; no així a les províncies del nord i nord-oest on el cel està cobert i presenta un aspecte plujós i temperatures en descens.

Estat del temps a Catalunya, a les vuit:

A la província de Lleida el temps està semi-nuvolós, en canvi a la resta de la regió la nuvolositat és general i bufen vents fluixos o moderats del primer quadrant.

La temperatura mínima d'aquesta matinada ha estat de zero graus a Ribes, on així mateix aquest matí hi havia una abundant gebrada.

A Cabdella i a Sant Julià de Vilatorta la mínima ha estat de dos graus sota zero.

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 15 d'octubre.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Beròmetre a zero i al nivell de la mar: 764.6, 764.6, 763.6 milibars; 1019.4, 1019.4, 1017.8 millímetres.

Termòmetre a l'ombra: sec, 15.5, 16.4, 16.6; humit, 13.9, 15.0, 15.2.

Humitat centèsimes de saturació: 81, 85, 85.

Vent: direcció, NNE, N, N; velocitat, 3, 2, 2.

Estat del cel: tapat.

Classe de núvols: A-St, Cu-Nb, A-St, St-Cu, A-St, St-Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 17.0; mínima, 14.4; mínima arran de terra, 13.0.

Oscilació termomètrica: 2.6.

Temperatura mitjana: 15.7.

Precipitació aquosa des de les set d'ahir a les d'avui: mm. de gruix, o sigui litres per m.2: 0.0.

Recorregut del vent en igual període: ? quilòmetres.

Observacions particulars: plovisqueig lleuger.

Oratoris domèstics portàtils
CASA SUBIRANA
Balmes, 56 i 58 — Telèfon 14606

Relació dels "Ràdios" que romanen a les oficines de Transràdio Espanyola S. A., Ronda de la Universitat, 35, per defecte de direcció, i a disposició dels quals acreditin ésser-ne llurs destinataris:

De Leipzig per a Stelling, Victòria Hotel; de Budapest per a Roesicke, Sarrià; d'Hamburg, per a Monteiro, Vila; de Berlín, per a Nieto, Muntaner, 636; de Milà, per a C. Rosa, Anglaterra Hotel; de Goeppingen, per a Sinigsohn, Rosselló, 45; de Lqusanne, per a Bovay, Provença, 243; d'Eisenach, per a Tolo; d'Harburgwilhelmsburg, per a Ernestbonus.

ZOTAL
Desinfectant inclòs en la Llei d'Epizooties
LABORATORI ZOTAL - Sevilla

El nou Notari de Barcelona, En Joan Josep Burgos Bosch, nomenat en virtut de les recents oposicions celebrades en aquesta ciutat, ha començat a exercir el seu càrrec, i ha obert el seu despatx a la Rambla de Catalunya, número 24, segon, segona. Telèfon 11954.

Ahir al matí, a dos quarts de deu, en obrir el seu establiment de gèneres de punt del número 28 de la Porta Férrissa, el senyor Esteve Masiforn va descobrir un forat obert a la paret, per on degueren entrar lladres.

Fet un reconeixement a la botiga, es trobà a mancar 150 pessetes en metàlic i gran quantitat de gènere.

— També en un establiment de mobles que hi ha al carrer del Carme, 44, hi entraren els lladregots, els quals s'emportaren gèneres per valor de 225 pessetes.

En compensació deixaren abandonades les eines de l'ofici.

COL·LEGIALS
El més extens assortit en
IMPERMEABLES
TRINXERES
CAPES
CASA ROSICH
Fàbrica fundada en 1850
Ronda de Sant Pere, 7
Av. del Portal de l'Angel, 21
Tapineria, 33

Diumenge a la tarda es declarà un incendi al número 198 del carrer de Castillejos, que sortosament no arribà a adquirir grans popoclons.

El foc fou apagat immediatament pels bombers del Parc, comanats pel senyor Gutiérrez.

De resultes de l'incendi, Lluís Marsà i Martí, de 37 anys, resultà amb diverses cremades de primer grau, que li foren curades al Dispensari corresponent.

— També es declara un incendi a la fàbrica de mobles dels senyors Josep Dobou i Companyia, situada al carrer de Rocafort, número 48, on acudiren els bombers del Parc al comanament dels senyors Gutiérrez i Torres que el sufocaren ràpidament.

Les pèrdues foren de poca consideració. S'ignoren les causes que el motivaren.

Al carrer de Galileu, número 173, fou atropellat per una bicicleta el nen de quatre anys anomenat Antoni Bastida Ferpàndez.

El causant de la desgràcia es féu escàpol immeditament.

— A l'Avinguda de la República Argentina un automòbil atropellà el nen Ramon Caparrós Sierra, i li produí diverses lesions de pronòstic reservat.

Labors manuals pedagògiques
CASA SUBIRANA
Balmes, 56 i 58 — Telèfon 14606

Al Dispensari de Gràcia foren auxiliats Joan Soler Marquès, de 35 anys, i Vicents Silvert, de 26; el primer, d'una ferida contusa hematoma, causada per haver-se barallat.

Les germanes Marcela i Emília Vallès i Pasqual, domiciliades al passatge de Batlló, número 17, botiga, sostingueren una batussa molt violenta, i resultaren amb erosions al braç dret, de pronòstic reservat.

Foren auxiliades al Dispensari del districte de la Universitat.

JOIES VERITABLE OCASIO
Joies en or i platí - Rellotges
Preu fix :-: 41, Tallers, 41

Ricard Canals, fill del nostre amic En Josep Canals, empresari del Teatre Català Novetats, després d'haver realitzat notables exercicis per al doctorat a la Universitat de Madrid, ha obtingut el títol de doctor en Medicina i Cirurgia.

El nou doctor ha cursat brillantment tota la carrera a la Facultat de Barcelona i ha obtingut les millors qualificacions i algunes matrícules d'honor.

PARAIGUES CARDUS
Portaferrissa, 16

UN GUARDIA URBA ATROPELLAT GREUMENT PER UNA CAMIONETA

Al carrer de Vallfogona, Salvador Garrigós i Martínez, de 56 anys, fou agafat contra una paret per un camió automòbil.

El pacient va rebre auxili al dispensari de Gràcia. Presentava lesions greus a la cama i al genoll drets. Després ingressà a l'Hospital Clínic, on a darrera hora fou precís amputar-li la cama. El seu estat era gravíssim.

Sembla que l'accident va produïrse per una distracció del xofer, que rebia instruccions del guàrdia, que alhora és propietari del vehicle que l'atropellà, i que en posar impensadament el cotxe en marxa va tenir la desgràcia de deixar-lo entre el camió i la paret.

AIGUA IMPERIAL VICHY

Al dispensari d'Horta fou auxiliat Francesc Tort Massana, de 37 anys, habitant al carrer de Calàbria, 199, d'erosions i contusions en diferents parts del cos i una ferida amb esquinç a la cara angular del peu esquerre, que es causà en caure de la motocicleta, de propietat seva.

En efectuar el recorregut de la seva demarcació el sereno Josep Palau trobà, al carrér de Trafalgar, que havia estat violentada amb una palanqueta la porta que comunica amb un magatzem d'extintors d'incendis propietat del senyor Ramon M. Puigmartí, situat a la Ronda de Sant Pere.

Després de practicar un reconeixement al dit establiment, notaren a faltar dues màquines d'escriure.

A la plaça de la Universitat foren atropellades per un tramvia Eulàlia Carbonell Vallès, de 56 anys, i la seva germana Remei, de 60, ambdues solteres, i els causà diverses ferides.

A LLORET DE MAR
"Torre Campderà". Clínica per a malalts mentals i nerviosos.

Al Passeig de la Bonanova toparen els automòbils d'aquesta matrícula números 2954 i 17849. Resultaren amb ferides lleus la noia Jacoba Adell, de 18 anys, i la senyora Dolors Valldejuli de Vila, de 54 anys, que foren auxiliades al dispensari de Sarrià.

EL DOCTOR PEREARNAU ha reprès la seva consulta de VIES URINARIES I RONYONS. 11 a 1 i 4 a 6. Pl. Urquinaona, 2, 1r T. 12271

Al Passeig de Gràcia fou atropellada, per una bicicleta, Maria Curlos Barierau, de 42 anys. El que muntava la bicicleta, que era Enric Abril Bartoli, de 13 anys, a conseqüència de la caiguda, també es causà ferides d'importància.

Al dispensari de Sarrià fou auxiliada la noia Maria Albunia Garcia, de 24 anys, que presentava cremades de primer grau al llavi inferior, barba i coll. Se les produí en netejar un lavabo amb àcid sulfúric a la casa on serveix.

Menage per a Collegis
CASA SUBIRANA
Balmes, 56 i 58 — Telèfon 14606

LA SOCIETAT MEDICO-FARMACEUTICA DELS SANTS COSME I DAMIA

La Societat Mèdico-Farmacèutica dels Sants Cosme i Damià celebrarà la inauguració del curs acadèmic de 1928 a 1929 el dia 18 del mes que som, diada de Sant Lluc, metge i evangelista, amb els següents actes:

Al matí, a les vuit, Missa solemne de Comunió, a l'església del Sagrat Cor de Jesús (carrer de Casp). Ocuparà la sagrada càtedra el doctor Eduard Roman, catedràtic del Seminari.

A la tarda, a les set en punt, a l'estatge social, Llúria, 15, baixos, tindrà lloc la sessió inaugural, en la qual el secretari llegirà la memòria reglamentària, i el soci doctor Víctor Conill, el seu discurs sobre "L'educació intellectual de la nena".

A la nit, a les nou, al Majestic Hotel d'Anglaterra, hi haurà l'àpat de germanor, al qual assistiran els metges i farmacèutics de Barcelona que simpatitzin amb els ideals de la Societat.

Diumenge la motocicleta número 23703, de la matrícula local, atropellà, a la carretera de Ribes, encreuament amb el carrer de Marina, a Joan Hernández Muñoz, de 26 anys, solter, habitant al carrer de Sant Andreu, 272, baixos, i li produí una ferida contusa al cap, de pronòstic reservat. Fou assistit al dispensari de la Ronda de Sant Pere.

ELS "REBENTA-PISOS" EN ACCIO

Anit passada, a dos quarts de nou, penetraren lladres a la torre denominada "Villa Mercedes", situada al carrer de Margenat, de Sarrià, propietat del senyor Ignasi Rosales. Se n'emportaren joies per valor de 40.000 pessetes i 500 en bitllets de banc.

Els lladres per entrar a la finca forçaren la porta de darrera la torre.

INTENT DE SUICIDI

Des del balcó del seu domicili, carrer de Vinaroç, 3, segon, segona, es tirà al carrer, amb l'intent de suicidar-se, Magdalena Bages Triay, de 50 anys. Es causà una ferida a la regió frontal i commoció cerebral.

La Magdalena patia una malaltia crònica.

Fou traslladada a l'Hospital Clínic.

OBERTURA DE CURS
Paper Canson, Ingre, marca Major, gomes, llapis, tinta Xina, colors, difumins, cartabons, regles, vades, carpetes i tots els articles propis del dibuix
Descompte del 15 per 100 en estoigs de compassos
BASAR RITZ
Corts Catalanes, 662, davant l'Hotel
Telèfon 11717

ELS TRIBUNALS

UN ROBATORI DE MES DE VUIT MIL DUROS

En una torre del carrer de Margenat, propietat d'Ignasi Rosales, varen entrar els lladres i després de forçar les portes d'un balcó es varen emportar joies per valor de 40.000 pessetes i 500 pessetes en bitllets.

Es varen deixar a l'esmentada torre una palanqueta i una corda.

PER AGREDIR UN GUARDIA

Van ingressar als calabossos del jutjat Joan Casanoves i Miralles, Vicents Rochez i Ramon Murube i Mira, acusats d'haver atemptat contra un guàrdia de seguretat.

DEL JUTJAT DE LA COCAINA

Al carrer del Cid foren detinguts Jesús Fernàndez i Gonzàlez i Paula Martín i López, als quals els foren ocupats uns paquets amb cocaïna, al qual negoci es dedicaven.

Els detinguts varen ingressar a la presó, on varen quedar a disposició del jutge especial.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Llotja. Incident: M. Iñegas contra el fiscal.

Figueres.— Executiu: Josefa Aiguaviva contra Vicents Casella.

Sala segona. — Sant Feliu. Polígon: Josep Quillet contra Joan Quillet.

Sabadell. Major quantia: Elisi Vinyes contra Joan Sam.

Audiència Provincial

Secció primera. — Drassanes: Dos orals per lesions i atemptat contra Rafel Romero i Josep Garcia.

Nord: Un oral per furt contra Antoni Ausó.

Secció segona. — Vilafranci i Barceloneta: Tres orals per estafa, injúries i furt contra Miquel Alegre, Vicents Serrano i Josep Aurrochea.

Secció tercera. — Hospital: Tres orals per estafa, furt i lesions contra Elies Soriano, Joan Herrera i Victorià Payà.

Secció quarta. — Un oral per estafa contra Gerard Eixelà i d'altres.

SUBSCRIPCIO PUBLICA
de 2.000 bons de la Societat Anònima
Productes Alimentaris 'LA GARZA'
Cafès "LA GARZA"
De 500 pessetes nominals cada un, a l'interès anual de 6 per 100 lliure d'impostos presents, al tipus de 95 per 100

ANTECEDENTS

PRODUCTES ALIMENTARIS "LA GARZA", S. A., que es constituí a Barcelona el dia 27 de setembre, davant el notari senyor Joan Francesc Sànchez García, té un capital social de 2.000.000 de pessetes totalment desemborsat i es dedica a la importació i venda de cafès crus i torrats, amb la coneguda marca "LA GARZA".

CONSELL D'ADMINISTRACIO. — Està constituït de la següent manera:

President, En Josep Viñamata i Nocheti; vocals, S. A. I. arxiduc Leopold Salvador, senyors Ramon Surinyac Senties, Enric Vijande Gasol i Josep Antoni Astúa Lizano; gerent, N'Alexandre Pérez Martín.

GARANTIES. — Es garantia d'aquests BONS el total actiu de la Societat, amb els terrenys i edificis de la seva propietat, situats al carrer de Còrsega, 213, lliures de tot gravamen, com també tota la moderna maquinària que aquest important negoci requereix.

De conformitat amb l'escriptura de creació d'aquests Bons, la Societat no podrà hipotecar els seus immobles fins després de la completa amortització de tots els Bons emesos.

La Societat fa constar que realitza actualment beneficis que cobreixen més de dues vegades l'anualitat que requereix aquesta emissió.

OBJECTE. — Els 2.000 Bons que s'ofereixen per la present subscripció són la resta dels quatre mil creats mitjançant escriptura del 27 de febrer de 1928, autoritzada pel notari d'aquesta ciutat N'Albert Gabarró i Torres, i es destinen a reforçar les disponibilitats per a atendre degudament el constant creixement i la major expansió que adquireix cada dia el negoci, portat ja a totes les províncies d'Espanya, i també per a atendre completament els convenis (iniciats ja) amb el Brasil i altres Repúbliques americanes que trametran llurs cafès a la nostra consignació, mitjançant determinades condicions de bestretes a compte de les dites Repúbliques, les quals ens concedeixen una important comissió de venda.

Per tal de donar idea de la importància i transcendència que pot tenir aquest aspecte del negoci, direm només que amb el sol i exclusiu objecte d'explotar aquests convenis especials amb els països productors de café s'acaba de constituir a Viena (Austria) una companyia d'UN MILIO DE DOLARS de capital, subscrit per a importants firmes cafeteres i dos bancs, entre ells el Creditanstalt.

INTERESSOS I AMORTITZACIO.—L'interès anual de 6 per 100, lliure d'impostos presents, es pagarà per cupons trimestrals l'1 de gener, 1 d'abril, 1 de juliol i 1 d'octubre de cada any.

Aquests bons són amortitzables a la par, per sorteigs anuals, en un període de deu anys, a partir de 1935.

Es fa notar que tant els interessos com el reembolsament de capitals (quan arribi el temps d'amortització) es consideraran atencions preferents, com a despeses d'explotació del negoci, i, per conseqüent, es pagaran qualsevulla que siguin els beneficis anuals.

EMISSIO

La SUBSCRIPCIO PUBLICA tindrà lloc el dia 18 d'octubre, al domicili dels PRINCIPALS BANCS I BANQUERS D'AQUESTA CAPITAL, al preu de 95 per 100.

475 pessetes cada Bons
(amb cupó d'1 de gener)

pagadores en subscriure's contra lliurament dels respectius títols.

A l'esmentat preu, aquests Bons redituen un interès net de

6'31 per 100 a l'any

àdhuc sense comptar la prima d'amortització.

La Societat gestionarà la inclusió d'aquests Bons a la Cotització Oficial de la Borsa de Barcelona.

Cap d'any de la mort de

N'Esteve Domènech i Cases

vidu de Brígida Cases i Solà

ocorreguda el dia 11 d'octubre de 1927

després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els que el ploren: fills Antoni i Francesc, germans polítics Joaquima Cases, Teresa Vendrell i Joan Dardé, tia política, nebots, cosins, la senyoreta Montserrat Bertomeu i la casa "J. ESPONA", en recordar a llurs amics i coneguts la voluntat de Déu, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que per l'etern repòs de la seva ànima se celebraran demà, dimecres, dia 17 del mes que som, a dos quarts d'onze, a l'església del Bonsuccés (plaça del Bonsuccés), pel qual favor els quedaran reconeguts.

Les misses després de l'ofici i seguidament la del perdó.

Per respecte à la santedat del temple el dòl es dóna per acomiadat.

NO S'AVISA PARTICULARMENT

EL NEN

Rafel Casas i Bàyer

ha pujat al Cel a l'edat de 3 anys

Els seus afligits pares Manuel i Aurea, germans Manuel, Teresa, M.ª Jesús i Anton, àvia, oncles, cosins i parents tots, assabenten llurs amics i coneguts de la trista nova i agraïran l'assistència a l'acte de l'enterrament, que se celebrarà avui, a les quatre de la tarde.

Diputació, 38, pral., segona

LES ARTS

SALO DE TARDOR

En parlar de les dues obres que exposa Feliu Elies, la paraula prodigi acut inevitablement a la ploma. Realment "La caleixera" i "La galeria", especialment la primera, són dues produccions literalment prodigioses; difícilment pot donar-se una comprensió més exacta de les qualitats; sota la immobilitat glacial d'aquells objectes analitzats fins a les últimes conseqüències sensibles, hi crema una brasa sorda. Només es pot arribar a aquella perfecció metòdica de la tècnica, a aquella observació, gairebé cruel de les coses, amb una convicció roenta, amb una convicció, silenciosa i arborada. D'aquesta actitud d'apassionada intransigència objectiva, Feliu Elies n'obté coses que positivament emocionen; en aquelles dues obres, terriblement analítiques, hi ha passatges inoblidables. Aquell reflexe fonedís del gerro en la transparència de la fusta polida, d'àqui uns quants anys quan el temps l'hagi solidificat, diríem, serà una cosa que farà esgarrifar: la diversitat de matisos que tal claror sonorta fa sortir a la porcellana del gerro, positivament sembla que cada moment s'hi renovi. Tot en aquella petita tela és prodigiós. Si l'objecte de l'art, és aquest, si l'art ha de consistir en la reproducció estricta de la forma i els accidents materials dels objectes, és una qüestió que no ens la volem posar en aquest moment; ara com ara, no podem dir altra cosa sinó que dintre aquest concepte estètic, no sabríem trobar modernament, gaires obres tan significatives com aquestes. Rafel Estrany prova d'alleugerir la paleta en una vista de "Girona" que és una prova més de mobilitat del seu criteri estilístic. Enric Galvey, imposa la seva autoritat de mestre amb un petit "Paisatge", d'elegant severitat; Francesc Guipart, en "El Roser" (del Montseny), glosa el tema de les multituds en un panorama de naturalesa i arriba a una robustesa, potser una mica cantelluda per falta d'atmosfera, com no l'havia obtinguda mai.

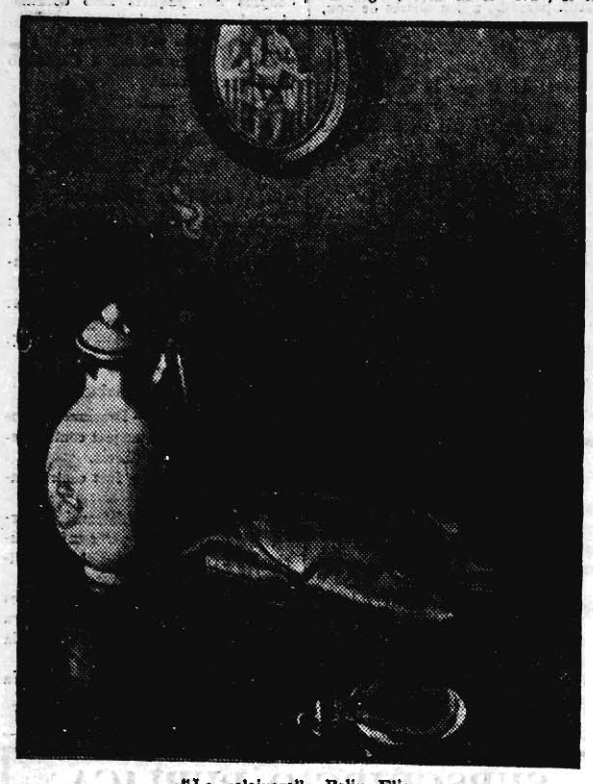

"La calaixera".—Feliu Elies

Manuel "Humbert exhibeix un "Nu" i un guaix amb una escena d'interior, que conté les delicades qualitats que distingeixen l'autor en aquest gènere. El "Nu", és un fragment de pintura ple de noblesa, dens i equilibrat. El torç especialment, és una de les coses més sòlides, més greus que li hem vist d'un quant temps ençà. La pinsellada errabunda d'Isern Alié, es manifesta amb totes les qualitats i incoherències en les dues obres que exposa, totes dues ben intencionades que resixides: Altons Ll. Sies, hi ha contribuit amb un paisatge sense interès, i Olaguer Junyent, amb dues notes animades de fàcil digitació i paleta amable. "La Roca", de Tomàs Llobet no inspira cap observació especial; el "Paisatge", de Jaume Mercader; acusa un accentuat revifament de la maleta endormiscada de l'autor que en aquesta petita obra es presenta més musculós que mai. Ignasi Mallol, amb els seus dos petits paisatges, simples, directes, tendres, dóna una nota singularment afinada.

Josep Mompou ha endolcit les seves síntesis habituals; tan en el "Bodegó", com en el "Nu", el toc apareix més civilitzat i reflexiu sense que l'espontaneitat se'n ressenti. En el "Nu", la tradicional sensibilitat de l'autor troba l'accent delicat de la carn destacada damunt un acord de blancs admirablement establert. En conjunt aquesta composició és d'una sociabilitat exquisida. Lluís Masriera, no ha pas donat la mesura de les seves possibilitats en la natura morta que presenta, Lluís Mercader dóna un avanç dels seus estudis de figura, en un "Nu" femení de tintes massisses, harmonitzades amb notable ponderació amb les dels accessoris que enquadren la figura. Joaquim Mumbrú, amb "L'església de Riells", demostra un desciximent simpàtic. Josep M. Nobele hi té un petit passatge pintat amb brava ingenuïtat; Jacint Oliver, un "Bodegó", de fina entonació rosa i gris i una composició "L'esparraguera", poc interessant de tema, però ben acordat en una grama de blau i verd. Joaquim Mir hi ha portat dos paisatges pintats amb l'eloqüència habitual en la seva paleta.

Iu Pasqual, fa honor al seu mestratge amb una nota d'Olot "Després de ploure", comentada amb la robusta precisió habitual; el paisatge de Josep Perrin, convencional de color però, d'una lloable intenció estructural. Rafel Padilla, en les dues vistes de Port de la Selva, juga amb fortuna la seva paleta fèrtil; Josep Pujol, tributari d'alguns mestres olotins, en les dues teles que exposa revela notable discreció i distinció natural. "Dia de pluja", de Francesc A. Planas, acusa un temperament modest i "Maternitat", de Josep Pujol, demostra més bona fe que temperament. Antoni Roca, exhibeix un "Bodegó", discretament pintat. E. C. Ricard, crida l'atenció amb una de les seves natures mortes estilitzades amb aguda precisió; Josep F. Rafols, sosté amb èxit la seva tradició de dibuixant sagaç i Joan Roig en el "Paisatge" de les teulades vermelles converteix el tema en una composició decorativa, que fa esperançar altres dues més personals. Vicents Rincón, en el "Bodegó" que exposa, es mostra més afinat que de costum tot mantenint el vigor objectiu que el distingeix.

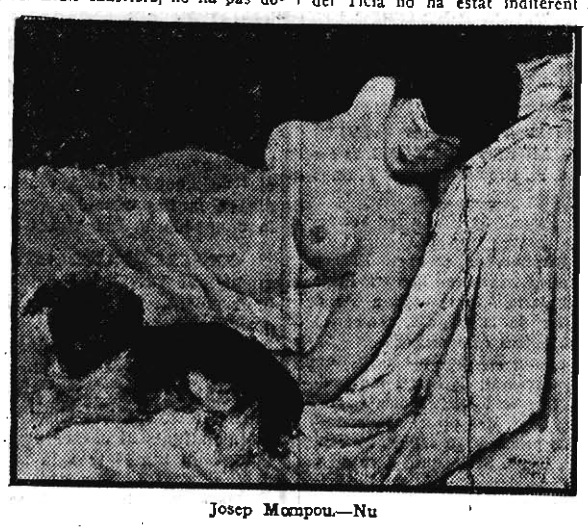

Josep Mompou.—Nu

Joaquim Sunyer, hi ha concorregut amb un estudi "Dos nus" i un "Nu", (dibuixos i aquarella) i una nota, "Saint-Claude", que denuncien un noble asserenament en l'obra del mestre sitgetà. El "Nu" femení sobre tot, té l'accent i la distinció d'un gran estil elaborat amb la consulta perspicaç dels grans mestres renaixentistes. L'art del Ticià no ha estat indiferent al nostre artista en aquesta ocasió, i la seva obra respira l'elegant repòs de les composicions d'aquesta mena del gran venecià. La nota de paisatge ens transporta a través d'una sàvia simplificació, a d'altres moments en què l'artista era molt sensible als accidents fugitius de la llum i de l'atmosfera. Ramon Sunyer, es complau en unes fantasies que titula "Vibracions musicals" no sabem endevinar perquè. Sabaté Jaumà hi té una aquarella notable, i Joan Serra dos paisatges excellents, pintats amb la fuga amable que caracteritza aquest jove mestre que cada dia intensifica més el seu estil i governa amb major eficàcia els impulsos del seu temperament i de la seva sensibilitat singularment subtil.

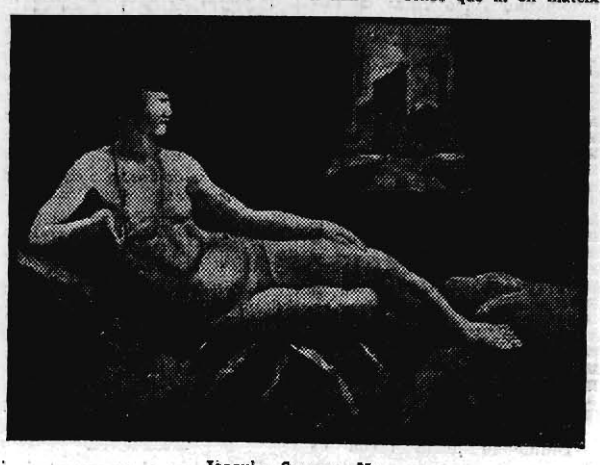

Joaquim Sunyer.—Nu

Alfred Sisquella ofereix una de les sorpreses més tòniques del concurs. Darrerament, amb motiu de diverses exposicions, en parlar d'aquest pintor anotàvem l'aparició de certes directrius que s'iniciaven en les seves obres. En gairebé totes les natures mortes que sotmetia al públic hi observàvem una tendència acadèmica que es filtrava persistentment a través de les qualitats íntimes i formals de la seva pintura. D'aquesta intervenció en naixia una mena d'immobilitat recelosa; l'autor sentia que el cor se n'hi anava cap un camí que li feia una mica de por, i es defensava d'uns impulsos que temia que l'haguessin d'avergonyir. Finalment ha decidit d'ésser lleial amb ell mateix, i aquesta fidelitat li ha estat propícia. No ha renegat de res substancial, però ha abandonat definitivament l'uniforme que el cohibia. La magnífica "Figura" infantil que ha dut al Saló el situa en un pla elevadíssim que encara mai no havia freqüentat. El temperament, la sensibilitat, la disciplina, la lleialtat li han dut sense que ni ell mateix se n'adonés. Es possible que per algú aquesta obra serà motiu de decepció, perquè serà presa com una reculada o una claudicació vergonyant. Opinem tot el contrari. Es cert que a primer cop d'ull pot donar una sensació d'academisme formulari; l'ús de la llum zenital, en angle de quaranta-cinc graus, tal com era receptada en els tallers de la decadència de l'academisme, la situa en un món convencional molt desprestigiat, però això avui és un accident sense importància. Abans era una condició necessària, després fou una tara imperdonable; avui d'aquestes exageracions partidistes no en queda res; n'havem passades masses perquè això pugui decidir el valor d'una obra i la significació de l'autor. El que interessa és la substància i els resultats, i en aquest cas substància i resultats són excellents. En Sisquella s'ha inventat una paleta aparentment limitada, però riquíssima de raports; ha renunciat al partit pres de les terres i als mirallets de les coloraines, i ha seleccionat unes games argentades exquisides, apuntalades amb uns negres cansats i uns blancs temorencs. El més important, però, és la vida amb què ha sabut animar aquella figura dolça, plena d'intenció, que clou la boca amb un interès que emociona i fita els ulls amb insistència candorosa. Es el respir d'humanitat el que atrau en aquella tela pintada amb un control admirable, explicada amb senzillesa de dicció i amb una intensitat simpàtica que recorda la de les figures de Corot.

Juli Soler exposa un paisatge, "L'últim raig de sol", plantejat amb excellent intenció, però resolt sense gaire convicció. Les dues figures d'E. Santasusagna acrediten l'habilitat epidèrmica de l'autor; V. Soler Jorba hi té dos paisatges d'escriptura disciplinada, en els quals tot està ben ortografiat, especialment en "Cap al tard".

CARLES CAPDEVILA

(Seguirà).

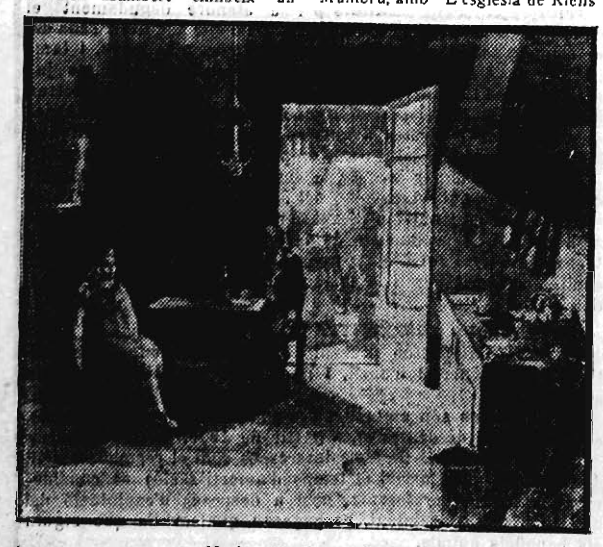

Marian Humbert.—Guaix

Joan Serra.—Paisatge

II EXPOSICIO D'ART LITURGIC

Els "Amics de l'Art Litúrgic", organitzen la II Exposició d'Art Litúrgic que pensen inaugurar els últims dies del mes de novembre i que serà instal·lada en un local molt cèntric i espaiós de la ciutat.

Els "Amics de l'Art Litúrgic" amb aquesta exposició es proposen superar la importància i la qualitat de la primera, la qual cosa és molt natural, ja que des d'aquell temps fins ara s'ha anat intensificant la propaganda litúrgica i els artistes han procurat documentar-se més

Aquesta exposició comprendrà totes les arts i indústries utilitzades a les esglésies. Hi estaran representades l'arquitectura, l'escultura, la pintura, la indumentària, la broderia, la vidrieria, l'orfebreria, els gravats, etc. Es procurarà que tots els objectes tinguin un caient modern. Tots els objectes seran seleccionats per un Comitè executiu, que és el que curarà d'organitzar l'exposició, de manera que no s'admetrà l'aportació espontània. El Comitè executiu agrairà molt que se li facin tota mena d'indicacions o se li trametin fotografies de coses que hom cregui dignes d'ésser exposades. (Dirigiu la correspondència al Cercle Artístic de Sant Lluc, Mont-Sion, 3.)

"Els Amics de l'Art Litúrgic" preguen als artistes que tinguin preparades les fotografies a fi qui puguin figurar en el Catàleg o en l'Anuari.

Durant l'exposició i en el mateix local, es donaran diverses conferències a càrrec d'eminents personalitats de casa nostra i de l'estranger.

CONFERENCIA DE SALVADOR DALI

Avui, dimarts, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc a la Sala Parés l'anunciada conferència de Salvador Dalí. Davant la gran expectació que ha produït aquesta conferència, i el fet de la pública controvèrsia que serà permesa, els organitzadors recorden al públic que sols podran fer ús de la paraula els qui, amb una capacitat suficient per a fer-ho, no s'allunyin dels temes exposats pel conferenciant.

EL TEATRE

El Teatre a París

Napoleó IV :: Un menage de Hannetons Mariette

A partir d'avui, LA PUBLICITAT donarà regularment, el primer i el quinze de cada mes, la ressenya que Lucien Dubech, el crític de teatre més prestigiós de París, publica a la "Revue Universelle". LA PUBLICITAT ha obtingut l'autorització necessària per a fer aparèixer el text català el mateix dia que el text francès serà publicat a París.

LA PUBLICITAT confia que aquesta nova col·laboració serà acollida amb satisfacció pels lectors que s'interessen pel moviment i per l'actualitat del teatre francès.

Maurice Rostand, aquesta vegada les ha empreses amb el príncep imperial, fill de Napoleó III. El mot emprendre-se-les és exacte perquè ha desfigurat aquest personatge segons el seu capric, que consisteix a presentar prínceps que prediquen l'humanitraisme, l'antimilitarisme, el bolxevisme i altres gentileses en isme, que han d'ésser preses seriosament quan s'inspiren en una revolta sincera, però, que en aquest jove bromista no tenen altra importància sinó la del mal gust, la xerrameca i el tedi que engendren. Un hom les suporta tot arronçant-se d'espatlles i preguntant-se, com un director de teatre encara es pot prendre seriosament M. Rostand. Decididament, l'èxit de "Cyrano" haurà estat de durada.

M. Rostand se les emprèn igualment contra Anglaterra. M. Rostand és anglòfob. Es una bona nota per l'Anglaterra. Recull la llegenda estúpida que acusa a la reina Victòria d'haver maquinat l'assassinat del príncep pels zulus. M. Rostand no hi ha fet escarrassar gaire la imaginació. Ha pres per tema una aventura amorosa, esdevinguda al príncep, quan estudiava a l'escola militar de Woolwich. S'enamorà d'una senyoreta Watkins, a la qual seduí amb un nom postís, amagant-li el seu nom i la seva qualitat. La seva mare, que pòtser temia l'escàndol li donava molts pocs diners i és per això que ell s'amagava. Si la noia hagués sabut qui era el seu amant, segurament hauria estat més exigent. No ho va saber fins que la fotografia del príncep fou exposada en el moment de la seva marxa a l'Africa. La noia, no s'estigué de parlar. L'afer va fer soroll i no s'evità del tot l'escàndol. Diuen també que la senyoreta Watkins tingué un fill i que intentà d'interessar a l'emperadriu que refusà de veure la mare i el fill, temerosa d'un engany. Val a dir, però, que aquesta última part de la novella, no ha estat provada de cap manera i que, segurament, entra en el domini de la llegenda, igual que la història de la sella tallada que hauria privat el príncep de mantenir-se a cavall en el darrer moment. La raó veritable és coneguda, M. Rostand, la desprecia i prefereix la llegenda només pel gust de dir coses desagradables de la difunta reina Victòria, figura que deixarà en la memòria dels homes un record més seriós que el de M. Rostand.

Rostand, doncs, no ha inventat sinó la rivalitat del príncep amb el tinent anglès Carey. Es l'única part que li pertoca junt amb els versos que ningú no tindrà ganes de disputar-li.

Un hom no se sap avenir que M. Rostand trobi un teatre que l'aculli. I no és això sol: aquesta vegada potser trobarà un públic al qual atreurà la llegenda, els actors, el luxe de la presentació. Aquest jove revolucionari de fantasia no negarà ni el prestigi del nom de Napoleó, ni l'avantatge del nom de Rostand.

* * *

Un petit teatre de gènere, el teatre Michel, acaba de reprendre una comèdia antiga de M. Brieux. Aquesta comèdia s'estrenà en 1900 i aleshores es titulava "Les Hannetons". El títol ha estat modificat no se sap ben bé perquè i avui s'anomena "Un menage de hannetons".

Aquesta obra és molt bona i fa honor a M. Brieux. El seu pitjor defecte és una falta excessiva d'originalitat; s'assembla molt a certes obres de M. Courteline. El seu mèrit més gran és que pinta un caràcter. Un segle o dos enrera, en comptes d'aquest títol amb pretensions simbòlqiues i cientifiques, hauria estat batejada, simplement: "Charlotte, ou l'inconciente."

Quan els borinots han satisfet les lleis, de l'espècie, el desventurat mascle, esgotat, és arrossegat com un pes mort per la femella, fins que lliura la seva ànima al déu dels borinots. Aquest cas, general en els borinots, és evidentment excepcional en l'home i un bon tros més complicat. Més que l'Adela que en Boubouroche falta i enganya conscientment el seu amant, la Charlotte de M. Brieux, reprodueix la inconscient Valentina de "La Paix chez soi". Adela fa la vida insuportable al seu amant per una sèrie de petites escenes, la menor de les quals és tractada amb molta exactitud. Però quan un hom ha assaborit aquesta obra i vol explicar-se de seguida perquè l'ha assaborida, es troba que no sap què dir. De moment, un hom resta sorprès. Després s'adona que tota ella és feta amb detalls arran de terra que, presos separadament, no tenen cap interès. Cada una de les escenes que Charlotte fa tindria ben poca importància en si. Es la repetició, la constància allò que omple el vas. ¿Però com és possible donar compte d'aquestes gotes d'aigua fines i monòtones? Aquesta mena de reproducció fotogràfica de la realitat exigiria l'enumeració detallada de cada episodi per donar-ne una idea. Es cert que aquest gènere de veritat té el seu mèrit; però és en casos com aquest que un hom constata la limitació d'aquest mèrit. La imaginació, la invenció, no surten fins l'últim acte quan Chalotte prova de tirar-se a l'aigua per obligar el seu amant a reconciliar-se. Aquest tret, verídic com els altres i més acusat, corona feliçment un caràcter, pintat fins aleshores amb tocs exactes, però excessivament petits.

"Un menage d'hannetons" dóna una idea justa dels mitjans de M. Brieux: un executant honest, al qual ha fallat la imaginació creadora.

* * *

M. Rostand ha escrit una obra molt enutjosa sobre Napoleó IV. M. Guitry n'ha escrit una de molt divertida sobre Napoleó III. El primer acte de "Mariette ou comment on ecrit l'histoire" mostra el que aleshores era el príncep Lluís Bonaparte seguint amb interès des del fons d'un proceni del teatre d'Amiens una jove cantant anomenada Mariette Fleury. L'espectador assisteix a la representació d'una òpera romàntica, paròdia tan feliç com aquella altra del drama de la mateixa escola en "On ne joue pas pour s'amuser". M. Guitry, decididament, no té cap respecte pel romanticisme. Tot aquest acte no és sinó una bromada, però una bromada exquisida.

El segon acte, després d'un saborós diàleg entre gent de teatre, com aquells en els quals M. Guitry sempre reix, hi ha l'entrevista del príncep amb la cantant: ell, un desconegut, ella una entenimentada. Ell és una mica tímid, una mica malencònic. M. Guitry no ha carregat el retrat: alguns tocs lleugers, ràpids, justos, perfectes.

El tercer acte no és tan bo, i si sembla lleugerament buit avui se'n troba la raó, perquè no hi ha res tan clar com aquest art transparent. M. Guitry, tant per respectar la veritat com per no llançar-se en la pintura històrica, ha mostrat un Napoleó discret, poc loquaç, que del mutisme se'n fa un sistema. Molt encertat. Però quan el personatge, de l'1 al 2 de desembre de 1851, va a passar una hora a casa de Mariette Fleury, guarda sobre l'esdeveniment històric en preparació un silenci que permet que els comparses diguin algunes coses l'interès de les quals no és de gaire urgència.

M. Guitry, però, no té pas costum de languidejar gaire estona i en el quart acte se'n rescabala amb la seva millor vena; en aquest acte es veu Mariette, esdevinguda centenària, explicar a la seva manera aquella nit històrica a un periodista que l'escolta boca-badat i que immediatament proporcionarà als seus lectors punts de vista completament nous i extraordinàriament singulars. Tot aquest acte és exquisit de gràcia irònica, de moviment divertit i de fina veritat.

¿Aquestes obres de M. Guitry potser no són sinó bombolles? Qui sap. Potser la posteritat jutjarà, com nosaltres els contemporanis, que la nostra època no pot oferir altra cosa de millor que les obres en les quals aquest home divertit prodiga les aptituds, l'encís i la invenció lleugera.

Lucien Dubech

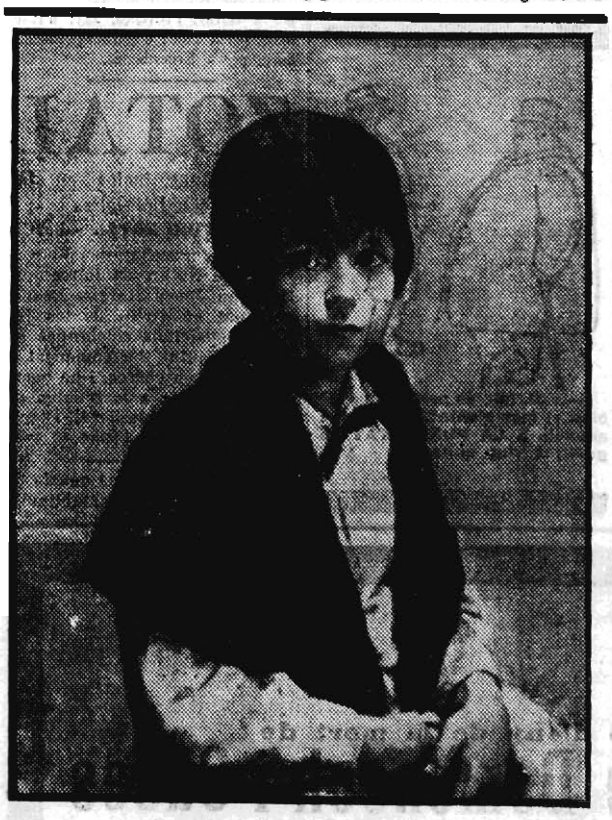

Alfred Sisquella.—Figura

BARCELONA: «Flores i Blanca Flor» comèdia en quatre actes de L. Fernàndez Ardavín

"Flores i Blanca Flor" és la història romàntica dels amors d'un príncep moro i d'una captiva cristiana. Potser més que de comèdia l'obra podria qualificar-se de llegenda escenificada. Totes aquelles escenes miraculoses de la captiva cristiana que surt illesa de les flames; del cavaller encelat que se li apareix sobtadament i la salva, donen a l'obra un to legendari, encara que no tingui cap dring popular ni folklòric. L'autor no ha volgut, malgrat que l'obra s'hi prestava, mostrar-nos l'ànima d'un poble ni el contrast entre l'ànima cristiana i l'ànima mora. En fa, contràriament, una barreja caòtica.

Tot en l'obra és extern, melodramàtic. Combinació artificial d'escenes cavalleresques, d'escenes d'amor, de gelosia i sacrifici, sense endinsar-se en el fons del cor dels personatges, sense crear caràcters, ni l'ambient de l'època. I així l'obra és plagada d'anacronismes, tant de sentiments com de llenguatge. I tan pintoresques són aquelles captives que parlen de l'orient i l'occident com aquell frare hisèric que, en el moment de morir, invoca Venus.

L'autor ha deixat de banda tota labor intel·ligent, per a no lliurar-se més que a emocionar la gent senzilla. Així a cada pas ens surt amb llargues tirallongues de versos, destinats a desvetllar la indignació, l'horror, la pietat del públic.

No li manquen, certament, a Fernàndez Ardavín, qualitats de poeta. Hi ha en tots aquests versos imatges belles, maneres de dir elegants. Són moments, tanmateix, que no abunden gaire en "Flores i Blanca Flor". Posat en la ingrata feina d'arrencar l'emoció per camins efectistes, l'autor infla les imatges per fer-les grandioses, acumula adjectius de significat semblant per a donar al vers una aparent energia.

¿Té res d'estrany, així, que l'expressió li esdevingui a cada moment carrinclona?

Ens seria difícil de dir si tota aquesta emfarfegadora acumulació d'adjectius i d'imatges que signifiquen el mateix; si totes les inacabables enumeracions d'objectes que tenen unes mateixes relacions, obeeixen només al desig d'esdevenir emfàtic, o si és fet també amb l'intent honorable de donar als diàlegs un aire oriental. Però, en tot cas, Ardavín queda més prop de Villaespesa que de Calidasa, i potser per això confon l'art oriental amb el xurriguerese madrileny i encara no autèntic.

Ara ens cal dir que a la senyora Ladrón de Guevara li va admirablement el paper de la protagonista: la captiva enamorada, capaç pel seu amor, de tots els sacrificis. La seva figura harmoniosa i esvelta, el seu rostre de línies serenes i pures, la veu avellutada i càlida, són a propòsit per a encarnar aquests personatges nobles, que no han d'expressar més que sentiments elevats i que deixen traspuar una ànima pura.

De les altres parts de la companyia podem dir que quedaren ben discretament, si fem l'excepció de l'actor que interpreta el paper de Benescal, el qual té una fonètica tan monocorde que desvaloritza totes les paraules.

La presentació de l'obra és ben atesa, llevat d'algun detall, com per exemple, l'armadura del príncep Flores: més que una armadura semblava una escafandra.

Domènec Guansé

Govern Civil

EL MINISTRE DEL TREBALL A BARCELONA

Amb l'exprés de Madrid arribà el ministre del Treball, senyor Aunós.

Al baixador del Passeig de Gràcia fou rebut per les autoritats i amics particulars.

De l'estació marxà a casa dels seus pares.

El senyor Aunós anirà avui a la Delegació Règia del Treball, a presidir la constitució dels Comitès paritaris del Vestit i de la "Toilette".

EL NOU COMISSARI GENERAL DE POLICIA

Diumenge al matí va arribar amb l'exprés el nou comissari general de policia, senyor Gabriel Sànchez, que substitueix el senyor Tejido, que — com diguérem — ha cessat en el càrrec.

EL BLAT I LA FARINA

La Junta Provincial de Proveïments ha facilitat una nota que diu:

El "Boletín Oficial" d'aquesta província publicarà avui una circular de la Direcció General de Proveïments per a l'aplicació del R. D. del 13 i R. O. de 21 de setembre darrer, sobre règim de blats i de farines.

Encara que del seu contingut se n'ha donat coneixement a cada un dels fabricants de farina d'aquesta província, es dóna notícia de la seva publicació per tal que la coneguin les altres persones a les quals interessi.

Les dades sobre existència de blats estrangers i nacionals, que segons el que disposen els articles tercer i sisè de la R. O. de 21 de setembre darrer, hauran de facilitar-se a aquesta Junta, comprendran amb tota precisió les existències en finalitzar el dia 14 el corrent.

JUNTA D'ACCIO CIUTADANA

Les autoritats es reuniren ahir a la Capitania en Junta d'Acció Ciutadana, sota la presidència del capità general.

ALLIBERAMENTS

Han estat alliberats Francesc Valenti Massip, Artur Bernet i Tomàs Sebastià Domínguez.

La política

HA MORT UN EX-REGIDOR TRADICIONALISTA

A Cervera, la seva ciutat natal, ha mort En Jesús Condomines i Castanyeda, afiliat al partit tradicionalista. Havia estat regidor de l'Ajuntament de Barcelona, i estava al davant de l'oficina del Patrimoni Municipal.

Era persona que gaudia de generals simpaties.

D. E. P.

Festa d'homenatge a la vellesa del mariner

Diumenge passat, a les onze del matí, se celebrà al Saló de Cent de la Casa de la Ciutat l'acte de repartir els títols de les pensions vitalícies, recollides en subscripcions i festes benèfiques, als vells mariners proposats pel Patronat Local de Barcelona.

La festa va revestir una remarcable solemnitat. Hi assistiren les autoritats de Barcelona, el senyor Francesc Moragues, director general de la Caixa de Pensions, alguns regidors i altres personalitats.

Pronunciaren discursos els senyors Moragues, Pérez-Ojeda i el senyor Ródenas, que parlà en nom del general Sigrist, president de l'Institut Nacional de Previsió.

LES LLETRES

"Barcelona, cor de Catalunya", de Lluís Capdevila

(Antoni López, llibreter)

per Domènec Guansé

Lluís Capdevila, amb aquest llibre, ha volgut fer una mena de Guia Espiritual, o potser millor, pintoresca, de la ciutat de Barcelona. Els seus carrers, les seves places, els seus recons més típics ni són evocats, però no amb la fredor de la pedra, ans amb la tebior del poble que hi habita. Hi ha, així, el paisatge urbà, però més que el paisatge, l'home.

La visió de Lluís Capdevila no és una visió que vulgui ésser documentada i objectiva. No té res de fotogràfica. Té més aviat d'apunt fet al carbó, una mica adaleradament i nerviosa. Les descripcions no responen a observacions ben controlades, sinó més aviat a intuïcions i a sentiments. Així no és la Barcelona de tothom la que ens dóna en aquest llibre. Es la Barcelona que porta dintre seu, amb els seus records i les seves emocions.

El to que ha emprat Capdevila no és el to pindàric, no és el de l'elogi xovinista, com podria fer pensar el títol suggestiu, més que per al comprador habitual de llibres, per a la gran massa difusa de compradors d'títols. El to es decididament d'humorista. La paradoxa, la ironia, l'exageració mofeta, la deformació grotesca hi són constantment emprades. Hi ha també el gust per la sorpresa, l'intent d'esdevenir desconcertant. Es així que potser el millor qualificatiu que convé al llibre, és el de divertit. No hi manquen, és clar, els sarcasmes canteluts, els àcids i els moments agressius característics de l'autor. Generalment, però, Lluís Capdevila ho resol tot en humorisme pur.

Tanmateix, ací i allà, hi és emprat el to elegíac. Vegis, com a exemple, el capítol que dedica al carrer d'Arbós — potser el més sentit, el més ben vist del llibre —. Es, però, un to d'elegia que no acaba d'ésser greu; que se sorprèn una mica del propi sentimentalisme malenconic; que us deixa un fregadís al cor, però que vol, per elegància, estalviar l'espectacle de les llàgrimes. Evocació bohèmia, de bona gana l'autor us confessaria estar enyoros d'un amor a la Murguer, si no tingués por que la Murguer i les seves Mimi semblessin al lector una miqueta cursis, una miqueta "demodées".

Llibre vari, on vibren moltes cordes, podríem assenyalar-hi encara alguns moments poètics. Citem només, "Santa Maria de la Mar", "La plaça del Rei", amb aquells infants "que poden jugar cada matí amb les estrelles".

En l'art de Capdevila s'hi barregen coses molt contradictòries. Hi ha un amor al poble, i fins de vegades una certa popularitat que el decanta vers el districte cinquè. Hi ha, en canvi, un innegable aristocratisme irònic, que li fa contemplar la vida amb altivesa. Hi ha tocs naturalistes que hom no entén com lliguen amb les seves visions paradoxals, i moltes vegades arbitràries de la vida. El seu cor i el seu gust se'l deuen haver disputat moltes vegades Zola i Oscar Wilde.

L'estil de Lluís Capdevila és un estil vibrant, de vèrbola abundant, però trencat i clar. No s'enfarfega d'imatges, però tampoc no les defuig: estil periodístic, de cronista àgil i elegant.

Capdevila, en qüestions de llenguatge, s'ha mantingut sempre una mica rebel. No és un antinormista sistemàtic. Però tampoc no s'ha sotmès disciplinadament a les normes. Així trobem en la seva prosa algunes grafies equivocades, alguns castellanismes, alguns gallicismes completament inútils. La seva sintaxi, sobretot en els petits detalls, no és tampoc, ni de molt, perfecta. Però això — ho repetim — més que d'un desig de no acatar les normes, prové de no sotmetre la frase a cap tortura. Així hi trobem també algunes assonàncies, alguna paraula repetida. I, en algun paràgraf de contingut lirisme, la frase, sobtadament, per descuit de l'autor, perd el seu ritme. I és que Lluís Capdevila deu tenir horror a restar excessivament polit o — per dir-ho amb expressió que ha de plaure-li — excessivament llepat. Fàcilment s'endevina que, per sobre de tot, vol deixar la frase en la seva nerviosa vibració inicial.

«Dones del meu paisatge»

per S. Soler i Forment

El paisatge de S. Soler i Forment és el de Sitges. El canta en un pròleg sobri, amb llicus tocs de lirisme, i en fa el fons i l'altar del seu art. Les dones són: Eulàlia, entenimentada; Soledat, dolorosa; la Noia del Mallot, enigmàtica, etc., etc., per acabar amb una Clementina misteriosa i tendra que passa d'esquillentes per una estampa trista de novicis. "Jo hauria volgut que aquest paisatge (el de Sitges) servís sempre de fons — declara l'autor del llibre — a les dones que han enjoiat el meu camí i que elles no cessdiguessin gaire de la bellesa jacent entre els tafetans de les ones i els farbalans de la costa". El desig, val a dir-ho, ha estat, en gran part, realitzat.

Llibre sitgetà, es nodreix principalment amb anècdotes de Sitges. Almenys ho sembla. Les proses de Soler i Forment, escrites amb una discreció i vivor dignes d'esment, tenen, tanmateix, aparença de fets diversos. Potser l'autor els la hi vol donar. La narració, transparent, poc complicada, a penes dinàmica, espurneja tot d'una amb noms propis. I en alguna situació grotesca endevineu posicions de sàtira. Cal remarcar el to epigramàtic, incisiu, net, dels "Esmalts" que obren el llibre.

Literatura de magazine, oscillant entre la crònica mundana i el conte intranscendent, l'obra de Soler i Forment és mostra d'un gènere poc corrent a casa nostra i que pot donar, ara ho veiem, resultats estimables.—T. G.

Informació catalana

* *Intel·ligència? Caràcter?*

El Dia, *de Terrassa (12 d'octubre), sota la signatura de J. M. Boronat, intervé en el debat establert sobre la primacia de la intel·ligència o del caràcter en l'educació de la joventut catalana en aquests termes:*

"Hom ha vingut parlant, insistentment, aquests darrers mesos, sobre si era millor la intel·ligència o el caràcter en l'educació, o en la formació de la joventut. Han estat molts els qui han dit la seva opinió desinteressada. De la manera com s'han anat succeint les opinions emeses ens ha semblat una espècie d'enquesta popular, encoratjada per molts, però no portada a cap per ningú, la qual cosa li dóna una importància encara major. Ara només caldria que des d'alguna revista important i per una signatura de solvència fos fet un resum eclèctic i coordinat, que alhora vingués a ésser una mena de plebiscit i de "dossier".

El tema, tanmateix, és apassionant per a qualsevol esperit despert. Però al matelx temps que pot interessar-nos intensament és tan subtil i complex que en exposar la nostra opinió no podem per menys, que fer-ho amb una mica de temor. En qüestions així no s'hi val a improvisar i a emetre judicis a la babalà, o pense com va ni com costa. No volem dir que aquesta sigui una qüestió de vida o mort per al nostre poble—com alguns han volgut suposar—però sí que cal tenir en compte que es presta a molts confusionismes, alhora que a tenir una influència més o menys immediata i directa sobre les orientacions a seguir.

Per exemple, la qüestió ha estat plantejada quasi sempre talment com si la intel·ligència i el caràcter fossin dues qüestions antagòniques. Es que ho són realment? A nosaltres ens sembien, ben al contrari, més aviat complementàries. Una intel·ligència enormement cultivada sense un seli-control, sense un caràcter que l'estintoli, està a mercè de la indolència i, sovint, de la monomania. Cada dia veiem com intel·ligències superiors estan perdent-se llastimosament. Però el caràcter per si sol, sense el concurs, sense l'ajut constant i regulador de la intel·ligència, tan bescantada, és gairebé sinònim de brutalitat i de bestialitat. (Ací, com es pot comprendre, agafem el mot intel·ligència en el sentit més ample de la paraula: cultura personal, refinament, ambició de perfeccionament, etc.)

Ni caràcter ni intel·ligència a ultrança. No havem de desitjar que al nostre poble s'encomani una prussificació o un feixisme importat, ni que esdevingui una terra de sommiadors i toca-campanes, que fàcilment es remunten a les regions ideals. Cal tocar de peus a terra, tenir una voluntat entera, però no pensar que tots plegats puguem ésser considerats com uns boy-scouts o com uns balilles. Però, per altra part, ¿no havem patit tota una època de intel·ligència morbosa, de floralisme exacerbat, de versificadors nimis que feien de Catalunya una torre de vori? Compte, doncs; totes les masses fan mal, diu la dita fent un capriciós joc de paraules.

Ara, que el pitjor mal que ens podria succeir fóra que volguéssim treure'n conclusions decisives i ens decantèssim resoluts cap a un costat o altre. Es, tanmateix, imprescindible que aquestes qüestions siguin mogudes de tant en tant, però no s'hi val a capficar-s'hi massa. Sempre serà un benifet que hi hagi qui s'interessi per propagar el correu de la intel·ligència o l'educació del caràcter. Ens falta fer molt, tant en un aspecte com en l'altre, però seria una calamitat enorme que prenent peu de la falsa base antagònica en què ha estat proposada la qüestió "intel·ligència-caràcter" volguéssim fer de la nostra terra un estol de savis o un exèrcit militarment organitzat.

Per això, amb tot i que el debat és més que apassionant i que generalment des d'ací parlem sovint de qüestions semblants, no havíem volgut parlar-ne. Temíem més que la nostra opinió fes presa com a contradictòria que no pas que fos interpretada erròniament. Això, al capdavall tant se'ns en donava.

* *Ignasi Iglésies.*

Entre els articles aparegut dins la premsa catalana amb motiu de la mort d'Ignasi Iglésies i que havem anat esmentant dos d'aquesta secció, cal remarcar els de Carles Grandó i P. Francès Ayrol a L'Veell Catalan, *de Perpinyà (13 d'octubre). Amb una justa percepció de la nostra cultura, el nostre confrare perpinyanenc dedica la seva primera plana—ja sia en francès!—a l'Ignasi Iglésies.*

Carles Grandó, sota el títol El dramaturg i el poeta, *escriu:*

"El gran dramaturg Ignasi Iglésies, és un dels mestres del teatre català. Havia escenificat, dins un realisme commovedor, les més dignes figures del poble, i aquest poble que encara ahir vetllava a la porta de la casa del poeta, procedent de tots els recons de Catalunya, plora aquell que sabé interpretar la seva ànima, que sabé comprendre-la i fer-la estimar.

... ...

En poesia donà obres personals i d'una bella efusió lírica. Els seus versos, amb els batecs del seu cor; els il·lumina una generosa flama. Es curiós d'oposar al realisme de la seva obra dramàtica les seves romàntiques *Ofrenes* (1900), i les seves poesies més recents. Els seus mitjans d'expressió són intuïtius; res de cerebral, res de convencional en ell. D'ací el seu metre indecís i, de vegades, estrany. D'ací també en el drama, les admirables escenes d'inspiració directa, totes palpitants de vida.

... ...

L'Ignasi Iglésies comptava al Rosselló, amb molts admiradors i amics. Hi deixa un sentiment profund de malaurança. La poesia rossellonesa està de dol."

P. Francès Ayrol, sota el títol L'Amic de la França, *escriu:*

"Amb Ignasi Iglésies desapareix una de les més belles i una de les més pures figures de Catalunya. Hi ha grans noms dels quals hom parla, la notorietat dels quals passa les fronteres; hi ha homes les obres dels quals per llur puixança, per llur originalitat, s'imposen a l'atenció; n'hi ha pocs que siguin indiscutibles. L'Ignasi Iglésies escapa a aquesta llei inexorable, l'home i l'obra s'identifiquen en un tot de rara puresa; podeu ésser comparats a un metall preciós i sense barreja. En Guimerà fou l'àliga de vol poderós, el poeta de vers sòlid i sonor, el dramaturg que emprava vells cordills melodramàtics; conegué els gran èxits de l'escena. En Rossinyol, és el refinat, jovial creador d'un Montmartre barceloní: hi ha, en ell, exuberància i humor. Ignasi Iglésies és tot ascetisme.

... ...

Quina diferència entre Richepin i Iglésies, que alguns han volgut comparar! Es cert que Richepin ha cantat els miserables, llurs fetes, llur noblesa. Però hi ha molta de xerrameca en la seva obra, on hom troba difícilment la nota d'emotivitat veritable.

S'ha dit, no pas sense raó, que la sociologia que seduïa Richepin era només un gènere. No veiem això en l'Iglésies, el seu natural ens arriba a les entranyes, quasi podríem dir que evoca Tolstoi o Gorki pel seu esperit profund d'observació de les misèries humanes.

... ...

L'Iglésies vibrava per les causes nobles i grans. Recordem la seva vinguda al Rosselló, en 1916, amb la caravana d'intel·lectuals catalans. Fou gran, simple i commovedor. El seu lirisme ens arrencà llàgrimes, hi havia en els seus ulls la flama intensa de la fe i de l'amor per França.

... ...

A continuació L'Veell Catalan *publica una extensa biografia de l'Iglésies i acaba recordant:*

"Durant la guerra, Ignasi Iglésies vingué, en 1916, a Perpinyà, amb els intel·lectuals catalans, a aportar-nos el tribut de la seva amistat; és ell qui s'encarregà de lliurar, en homenatge, el ram d'olivera de l'Empordà, símbol de la pau gloriosa, que ens desitjaven els nostres germans de raça i de llengua."

Retent també el seu tribut a l'Iglésies Acció Comarcal, *de Valls (13 d'octubre) signat per Josep Valldeplanes,* L'Avi Muné, *de Sant Feliu de Guixols (13 d'octubre), amb un sonet d'E. Bosch i Viola,* i Sol Ixent, *de Cadaqués (13 d'octubre), amb un article d'Angel Trèmols;* Gaseta de Vich *(13 d'octubre), amb un article que signa "Ariel";* El Baix Penedès, *del Vendrell (13 d'octubre), amb articles i comentaris d'Amadeu Martorell, Miquel Castellví, Llorenç Bover i "Refran"* i Les Lletres *del* Diario de Tarragona *(14 d'octubre), amb la reproducció d'uns versos:* La pomera vella.

* *Demà, dimecres, a dos quarts de deu del vespre, s'inaugurarà a l'Orfeó Terrassa una sèrie de conferències preparades per a l'hivern vinent. La primera anirà a càrrec del poeta Jaume Rosquelles i Alessan, i versarà sobre el tema:* El paisatge en la lírica. *Entre els noms que seguiran el compten els d'En Marian Solà, i d'En Joan Llongueres.*

* La Riuada, *de Mora d'Ebre (número 31), conté:*

Humanisme, *per Domènec D'Eiximinis B.;* Parlament, *per Salvador Estrem i Fa;* Festival Pro-Monument Jull Antoni. A una flor seca *i* Oh quimeres!, *per M.a Concepció Carreras;* Agrícoles, *per Pipet;* Quadrets d'ara, *per R. Dalmau i Ferreres;* Rebugada; Remolins.

Altres informacions

E "La Fiera Letteraria", de Milà, dedica bona part del seu número darrer a la commemoració del centenari de la mort de Vincenzo Monti: "El poeta", per Giuseppe Lipparini; "Amb Talleyrand al clar de lluna", per Arrigo Cajumi; "Darrera sobre Monti", per G. Vitale Rosa; "Monti i el vuitcents", per Domenico Petrini; "L'"Epistolario" i la pèlica", per Augusto Vicinelli; "El Monti que estim", per Domenico Pastorino.

a "Les Nouvelles Littéraires" publiquen original d'Eugenio D'Ors, acadèmic regional "de l'Académie Royal d'Espagne", Joseph Delteil, Benjamin Crémieux, Frédérique Lefèvre, Pierre Bost, J. E. Blanche...

Cultura

CONFERENCIA A L'AGRUPACIO EXCURSIONISTA CATALUNYA

Aquesta entitat ens assabenta que demà, dimecres, a les deu de la vetlla, En Ricard Farran donarà una conferència sobre "Els monestirs de Catalunya", il·lustrada amb bona quantitat de positius.

Són invitats tots els associats de les altres entitats excursionistes.

HOMENATGE A UN TAQUIGRAF ILLUSTRE

En la junta general celebrada ahir a la nit per la Corporació Taquigràfica del Sistema Garriga dominà el més gran entusiasme; i s'acordà l'assistència personal de l'entitat a l'homenatge que tindrà lloc diumenge vinent, dia 21, a Esparreguera, a honor del reverend doctor En Pere Garriga Marill, prevere.

Es tenen notícies que a aquest acte hi assistiran representacions de les altres escoles taquigràfiques.

Després de donar compte del nombre de contrasenyes, s'acordà prorrogar tres dies més el despatx de les que resten per recollir, i s'adverteix que per tal d'evitar dificultats en l'organització, ha de quedar tancada la petició de tiquets per al banquet, o per al banquet i viatge, abans de dimecres al vespre.

Dijous, dia 18, a les vuit del vespre, la Corporació Taquigràfica celebrarà una nova junta general per a concertar els darrers detalls de l'homenatge i continuar la discussió dels altres afers que figuren a l'ordre del dia.

INSTITUT FRANCES DE BARCELONA

El repartiment de premis del passat any escolar es farà a l'Institut Francès dijous vinent, dia 18, a les set del vespre.

Les conferències públiques començaran el dia 25.

La matrícula queda oberta fins a darrers de mes.

Conferències de la setmana: "L'art cristià primitiu". "La cançó de Roland".

CURS COMPLET D'ESPERANTO

Integrant-se en el programa que, per a obtenir el títol de Professor d'Esperanto, va servir de pauta en els exàmens del curs que en aquesta Universitat va donar el reverend doctor En Claudi Planell Argemí, prevere, es desenrotllarà una sèrie consecutiva de lliçons, al local del Grup "Fajro" (Via Laietana, número 13, entresol, primera), tots els diumenges al matí, de dos quarts de deu a dos quarts de dotze, a partir del dia 21 del mes que som.

Detalls referents a l'admissió a aquest curs, programa, durada i elements complementaris que interessin, seran facilitats fins dissabte vinent, tots el dies a l'indicat local del Grup, i hores de set a vuit del vespre.

CONFERENCIA

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, avui, dimarts, a les deu de la vetlla, donarà la seva anunciada conferència En Joaquim Sànchez Cordobés, enginyer, director tècnic de Ràdio Barcelona.

NOTES D'ESTUDIANT

EL GOIG D'ESTUDIAR

Encara que potser hagi qui en dubti, són molts els estudiants que estudien pel gust d'estudiar. Per a aquests joves l'estudiar no és pas una obligació imposada per la família, o determinada prèviament per conveniències personals, o simplement per lluir-se. Potser no són la majoria, però si un gros nucli, esparç ací i allà per les diverses Facultats.

I és que no tots els estudiants van únicament per la possessió d'un títol, com molta gent es pensa. Hi ha alumnes que tot oint les explicacions d'un professor que sàpiga fer-se escoltar per les coses interessants que explica, i per la manera de dir-ho — cosa ben difícil, tanmateix, de trobar aquesta feliç conjunció! — gaudeixen enormement. Surten de classe amb la cara radiant i amb una injecció de coratge per a prosseguir els estudis, tot discutint:—Que interessant ha estat avui l'explicació!

Però encara hi ha els qui empesos per unes ànsies irresistibles d'estudiar, de tot quant passa sota els seus ulls en fan una festa, es preparen conscientment i aprofundeixen els estudis tan com poden. Sense preocupar-se massa per les notes de finals de curs, fan la seva feina d'una manera contínua i sense interrupcions.

La immensa majoria, però, solament senten el goig d'estudiar quan interessa les aficions personals aquesta o aquella assignatura, quan el professor, més que un gramòfon, és un veritable mestre i company, o quan — cosa que, per dissort, no abunda massa — els llibres de text no resulten una cosa empalagosa i revoltant de tan mal escrits i àrids com són. No crelem descobrir la Mediterrània si diem que una de les principals finalitats de l'ensenyament és fer augmentar l'afició i el gust pels estudis, i fer créixer cada dia més el goig d'estudiar, que més o menys veladament tots els estudiants porten com una espurna recòndita.

¿Pensen els professors amb la constància que la qüestió requereix d'inculcar sempre, i a tothom, a força de fer-se guanyar les simpaties dels seus alumnes, de ser interessants i gustosos les explicacions, o de facilitar-los llibres de text i de consulta, l'estimular aquesta febre i goig d'estudiar que molts dels seus deixebles tenen?

ESTUDIANT

— Divendres passat, amb tot i ésser festa oficial, varen actuar alguns tribunals, fent treballs orals o escrits, i repartint paperetes. El Tribunal número 1, de Ciències, va citar per ahir a les tres de la tarda, els alumnes que es varen examinar oralment el dia 11. El Tribunal número 2, de Ciències, ahir no va actuar, però els alumnes de Barcelona seguiran fent-hi llurs exercicis demà, dilluns.

— Acaba de morir a Madrid el que fou professor auxiliar d'aquesta Universitat, a la Facultat de Dret, doctor Ramon Maria de Dalmases. Va publicar alguns llibres d'Història i de Dret; va ésser diputat a Corts i president del Casal Català de Madrid.

—Pels elements addictes a l'antiga Federació Esperantista Catalana, es treballa amb entusiasme en la reorganització de la Federació Esperantista de Catalunya.

A tal efecte, ha estat ja nomenat un Comitè interí, el qual és l'encarregat de portar a terme els treballs.

En el dit Comitè, hi formen part elements de la majoria dels Grups de Catalunya afiliats a l'antiga Federació Catalana. Es pot dir que els individus que componen el Comitè interí, estan disposats a encarrilar la Federació pels viaranys de la més ampla tolerància i neutralitat, despullant-la de tota mena de personalismes.

Sembla que el primer pas que donarà el Comitè interí, serà la celebració d'una magna assemblea, que tindrà lloc a Barcelona a últims de novembre.

L'antiga Federació Esperantista, compta amb les adhesions dels Grups següents:

"Barcelona Stele", "Nova Stele", "Pace kaj Amo", "Sucercele", "Esperanta Societe", (de Barcelona); "Lumen", (de Terrassa); "Aplech", (de Sabadell); "Burgenes", (de Rubí); "Bela Espere", (de Manresa); "Tarragona Esperantista", (de Tarragona); "Esperanta Amikece", (de Manlleu); "Morgana Stele", (de Navàs); "Girona Espere", (de Girona); "Esperanta Klube", (de Palma de Mallorca); "Grup Solleric", (de Sóller); "Studenta Junulare", (de Girona); "Empordana Ebenaje", (d'Armentera) i altres, que és garantia de l'empenta que amb la seva organització emprendrà la nova Federació.

Encara l'èxit esclatant que assolí el XV Congrés i els Jocs Florals Internacionals de Vinaroç, malgrat les insídies d'alguns elements per fer fracassar la gran manifestació cultural anual dels esperantistes, palesen eloqüentment la gran actuació dels Federats i llur entusiasme per propagar arreu l'odioma internacional.

Segons les deliberacions de l'últim Congrès de Vinaroç, la Federació actuarà en harmonia amb la Federació Espanyola Eperantista.

— Avui, dimarts, se celebraran els funerals a l'església de la Concepció, del doctor Daurella.

— Les oposicions per a obtenir gratuitament els títols de Batxiller, que cada any concedeix l'Associació d'Estudiants de Batxillerat, es faran diumenge, a les nou del matí, a l'Institut. Els treballs, enguany, han d'ésser sobre Geografia i Història de Xile.

— Abans d'ahir, diumenge, varen sortir cap a Madrid, a entrevistar-se amb el ministre d'Instrucció pública, els estudiants designats en la darrera assemblea que va tenir lloc dijous passat, per a presentar els acords que es van aprovar sobre l'adaptació del nou pla d'ensenyament universitari.

En la impossibilitat absoluta de poder sortir el delegat senyor Lluís Cruz, ha estat nomenat per a substituir-lo l'estudiant de Medicina senyor Bohigas.

Formen, doncs, la Comissió, el president de la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics, senyor Pérez Iborra; el secretari, senyor Narcís de Carres, el senyor Bohigas i el senyor Fielella.

— Abans d'ahir, van estar al Rectorat per a acomiadar-se del senyor rector, el qual tingué frases d'optimisme per a ells, i ha celerat que hagi aconseguit la Universitat de Barcelona arribar a reunir unànimement en tan bon esperit de companyonia a tots els estudiants; demanà a tots que dipositin sencera confiança en els delegats.

Es continuen recollint a la Federació Catalana (Rivadeneira, 4, segon) els donatius que els estudiants són sollicitats d'abonar per a cooperar a les despeses que aquest desplaçament ocasiona. A més, els delegats de les Facultats seguiran recollint les quantitats que els estudiants ofereixin, les quals seran trameses per gir postal als delegats.

— Ha estat anomenat el doctor Balcells secretari de la Facultat de Filosofia i Lletres, per haver l'antic secretari, doctor Latorre, dimitit aquest càrrec.

— Estan anunciades diverses places de funcionaris administratius, així com d'auxiliars mecanògrafs per als Instituts d'ensenyament secundari.

— S'ha rebut un telegrama a la Universitat de la Comissió executiva del Congrés internacional d'intel·lectuals de Praga, el mal diu que l'any que ve se celebrarà a Barcelona el pròxim Congrés.

Aquest número ha passat per la censura governativa

LA DONA, LA MODA I LA LLAR

Lletres de Mme. de Sévigné

AL SENYOR DE COULANGES

A París, divendres, 19 de desembre de 1670.

Allò que se'n diu caure dels núvols, és ben bé el que va passar ahir a la tarda a les Tuileries; però cal reprendre les coses de més lluny. Esteu a l'alegria, als transports, als encisaments de la princesa i del seu benaventurat amant. Fou dilluns, doncs, que la cosa va ésser declarada tal com us vaig explicar. El dimarts, fou dediçat a parlar, a meravellar-se, a complimentar; el dimecres Mademoiselle, féu donació al senyor de Lauzun amb la intenció de donar-li els títols, els noms i els ornaments necessaris, amb els quals havia d'ésser anomenat en el contracte de matrimoni que fou celebrat aquell mateix dia. En espera de cosa millor, ella li ha donat, doncs, quatre ducats: el primer, és el comtat d'Eu, que correspon al primer par de França i que concedeix el primer rang; el ducat de Montpensier, el nom del qual usà ahir durant tot el dia; el ducat de Saint-Fargeau, el ducat de Chatelleraut: tot això està valuat en vint-i-dos milions. El contracte fou estipulat de seguida i ell hi prengué el nom de Montpensier. Dijous, al matí, que era ahir, Mademoiselle, esperava que el rei signaria el contracte tal com havia dit; però a les set de la tarda, la reina, Monsieur i molts vells xaruts donaren entenent a S. M. que aquest afer desdeia de la seva reputació; de manera que després de fer venir Mademoiselle i el senyor de Lauzun, el rei els declarà davant del príncep, que els prohibia en absolut de pensar en aquest matrimoni. El senyor de Lauzun, rebé aquesta ordre amb tot el respecte, amb tota la submissió, tota la fermesa i tota la desesperació que mereixia una caigudа tan gran. Per part de Mademoiselle, d'acord amb el seu geni, tot foren plors, crits, dolors excessius, planys violents; es va passar tot el dia al llit i només va prendre brous. Heu-vos ací un bell somni, heu-vos ací un bell tema de novella o de tragèdia, però sobretot un bell tema per a raonar i parlar eternament: que és el que nosaltres fem dia i nit, matí i tarda, sense parar, sense repòs; esperem que vós fareu el mateix: "E fra tanto vi bacio le mani". (1).

(1) I mentrestant us beso les mans.

MITGES POMPEIA

La moda

Blanc i negre

Una combinació que moltes creien definitivament allunyada és la del blanc i el negre. I, no obstant, torna, i torna amb raó perquè és seriós i elegant, i afavoreix l'esbeltesa del tipus.

No solament trobarem els abrics negres guarnits d'ermini, abrics negres damunt vestits blancs, sinó que veurem l'èxit dels vestits blancs guarnits de negre. Damunt del satí blanc, grans flames de pana negra faran un efecte extraordinari.

MITGES POMPEIA

Hi ha, d'altra banda, el vellut blanc, que es veurà molt aquest hivern, sovint guarnit de strass.

En velluts blancs, sobretot, tindrà èxit extraordinari un vellut tant lleuger com una glassa.

Aquest vellut blanc serà, aquest hivern, el gènere preferit per als vestits de núvia, però aleshores anirà guarnit de guipur de plata.

Com es pot veure, segueix el capítol de les teles riques, que en casos de cerimònia seran indispensables durant tot aquest hivern.

MITGES POMPEIA

LA MUSICA

LA PROXIMA TEMPORADA DEL LICEU

Ampliant la nota que donàvem en la nostra edició d'abans d'ahir, podem oferir avui als nostres lectors una informació completa sobre la temporada d'òpera que aviat començarà al Liceu.

El nostre primer teatre líric inaugurarà la temporada d'hivern de 1928-cions, 50 d'aquestes a la nit i 17 les 29 dijous, dia 8 de novembre.

La temporada constarà de 67 tardes dels dies festius.

Llista de la companyia i repertori:

Mestres directors i concertadors d'orquestra. — Coates, Albert; Padovani, Alfred; Schillings, Max Von; Sabater, Josep.

Sopranos lírico-dramàtiques.—Baumer, Margarite; Escribano, Isabel; Heidersbach, Kathe; Hussa, Maria; Jakoleff, Sandra; Laurenti, Maria; Paccetti, Iva; Rogovska, Xènia; Smirnova, Hélène; Sutter-Kotllar, Beatriu; Trundt, Henny.

Sopranos lleugeres. — Gentile, Maria; Jokl, Fritza; Kandt, Elisabeth; Militch, Anna; Perrhats, Margarite.

Mig-sopranos-contraltos.—Davydov, Maria; Fichmuller, Hedwig; Kinderman, Lydia; Sadoven, Hélène; Supervia, Conxita; Zinetti, Giuseppina.

Tenors. — Anglada, Aureli; D'Alessio, Robert; Ederle, Nino; Gombert, Wilhelm; Joken, Karl; Krauss, Fritz; Lázaro, Hipòlit; Melandri, Antoni; Melchior, Lauritz; Pozemkowsky, Georges; Piotrovsky, Cyprian; Ritch, Théodore; Rosswaenge, Helge; Salazar, Manuel.

Baritons. — Blassel, Heinrich; Borchardt, Alfred; Del Corso, Carlo; Doubrowsky, Georges, Galeffi, Carlo; Groenen, Fritz; Noto, Giuseppe.

Baixos. — Andressen, Ivar; Bettoni, Vincenzo; Kaidanov, Constantin; Kalman, Oscar; Schutzendorf, Leo; Vela, Aníbal; Zaporojetz, Kapiton.

Baixos còmics. — Flore, Michele; Scattola, Carlo.

Altres sopranos.—Autonowitch, Antoniette; Merli, Augusta.

Altres mig-sopranos. — Lucci, Elena; Wolner, Mary.

Altres tenors. — Gallobre, Vicents; Bellini, Antoni; Lavretzky, Nicola.

Altres barítons. — Braminov, Basile; Jordà, Josep.

Altres baixos. — Giralt Conrad; Jakowitch, Constantin; Niccolini, Martino.

Comprimaris: Durand, Dolors; Roca, Mercè; Sanmartín, Marcelina; Zaro, Josefina; Ballardin, Carlo; Granoliers, Gabriel; Bastons, Emili; Ricart, Josep; Torres, Josep.

Mestres substituts, concertadors i del cor: Bianchi-Rosa, Luigi; Fernandero, Bruno; Labinsky, Alex; Marquès, Antoni; Rodríguez, Frederic.

Mestres apuntadors: Lavins, Constantin; Morsky, Georges; Pinilla, Josep.

Directors d'escena: Dadò, Philippo. Holy, Karl; Horth, Franz; Neubek, Ludwig; Sevastianoff, Basile; Smirnoff, Alexandre.

Regisseur de la llotja escènica: Rayer, Francesc.

Puntaforí: Rieva, Francesc.

Mestre organista: Daniel, Eusebi.

Mestre director de la banda en escena: Oliva, Lluís.

Primer ballarí i mestre director del ball rus: Theodore Wassiliev.

Cos de ball rus: 12 ballarines solistes; 12 ballarins solistes. Primera parella: Voinova-Miloradowitx.

Cos de ball del Gran Teatre del Liceu, sota la direcció de la seva mestressa, Pauleta Pàmies. 22 ballarines de fila.

Primera ballarina absoluta: Carme Salazar.

Cor de tots dos sexes de la Societat Coral del Teatre; de l'Acadèmia que sostè aquesta empresa, i augmentats amb elements de l'estranger i la Societat Coral Euterpenca.

Orquestra del Gran Teatre del Liceu, pertanyent al Sindicat Musical de Catalunya.

Pintors escenògrafs: Vilumara; Alarma, Junyent, Castells, Brunet i Pous, Batlle i Amigó, Bertini-Pressi, de Milà; Manén; La Muela, García i Fernández.

Bocets i figurins: Korovine, Caramba, Lepchpine, Bertini.

Cap de la maquinària: Ibáñez; cap electricista: Cester; Sastreria: Malatesta i Chiappa (Teatre Scala), de Milà; Sabateria: Celda; perruquer: Turell; Plantes i flors, Aldrufeu; Mobles: Pallarols; Pianos i harmoniums, Fill de Paul Izabal.

REPERTORI

Wagner: "Els mestres cantaires de Nuremberg", "El vaixell fantasma", "Tannhauser", "Tristany i Isolda".

Mozart: "Les noces de Figaro" i "El rapte del Serrallo".

Verdi: "Aida", "Otello", "Rigoletto", "Il trovatore".

Puccini: "Tosca", "Boheme".

Rimsky-Korsakov: "La vila invisible de Kitege".

Borodin: "El príncep Igor".

Rossini: "Il barbiere di Siviglia".

Bizet: "Carmen".

ESTRENES

"Turandot", drama líric en tres actes, cinc quadros, llibre de Giuseppe Adami i Renato Simoni, música del malaguanyat mestre Giacomo Puccini (el darrer dueto i final de l'òpera han estat completats pel mestre F. Alfano).

"Sadko", grandiosa òpera-ballet, en quatre actes, set quadros, música de l'insigne mestre Rimsky-Korsakov.

REPRESES

"Emporium", òpera en tres actes, llibre d'Eduard Marquina, música d'Enric Morera.

"Hensel i Gretel", òpera en tres actes, llibre d'A. Wette, música d'E. Humperdingk.

Reposició de l'òpera còmica, joia del teatre líric, música de l'immortal mestre Rossini, "La italiana a Alger".

Primera representació en aquest Gran Teatre de l'òpera en tres actes, del mestre Mascagni, "Il Piccolo Marat".

Per a l'òpera de gran espectacle "Sadko" està pintant set decoracions el reputat escenògraf senyor Castells, sota els bocets del famós pintor rus Kollvini, i es construeix tot l'atrés i gran part de la sastreria als tallers de la casa Malatesta i d'Artigua.

Per a l'òpera "Emporium" estan pintant tres decoracions els reputats escenògrafs senyors Brunet i Pous, i es confecciona gran part del vestuari.

El grandiós decorat de l'òpera "Turandot" ha estat pintat pels reputats escenògrafs senyors Bertini-Pressi, de Milà, sota bocets de Galileu Chini, del Teatre Scala, així com tot el vestuari, compost de 230 vestits, atrés i sabateria, és el mateix del Teatre Scala, de Milà, confeccionat segons figurins de Caramba, per la renomenada sastreria Chiappa i Companyia, i de l'atrés, la casa Origoni, de Pavia.

El decorat de l'òpera "La italiana a Alger" ha estat pintat pels reputats escenògrafs senyors Bertini-Pressi, i les tres decoracions per a l'òpera "Il Piccolo Marat" han estat pintades per l'escenògraf senyor Castells.

Per a la inauguració de la temporada, que, com de costum, revestirà tots els honors de gran solemnitat, es posarà en escena la comèdia musical de l'immortal R. Wagner "Els Mestres Cantaires", la interpretació de la qual tan assenyalat èxit aconseguí en la darrera temporada d'hivern. Seran els seus principals intèrprets, sota la direcció de l'eminent mestre Max Von Schillings, les senyores Heidersbach i Fichmuller i els senyors Krauss, Groenen, Kalmann, Schutzendorv, Borchard, Joken. De la direcció escènica està encarregat el tan renomenat director del Teatre de l'Opera de Berlín, Karl Holy.

La segona òpera que es posarà en escena, serà "La ciutat invisible de Kitege", pels mateixos artistes que han vingut interpretant-la en temporades anteriors, sota la direcció de l'eminent mestre Albert Coates, i de l'escena Alexandre Sanine, el colós director, i Basile Sevastianov.

Seguirà a aquestes dues grans produccions i com a tercera òpera de la temporada, "Rigoletto", que tindrà un excepcional repartiment amb Carlo Galeffi, el famosíssim divo baríton, Robert D'Alessio, el célebre tenor, en la qual obra obtingué el seu més gran triomf a la Scala de Milà la passada temporada, i Maria Gentile, la celebradíssima sopran lleugera, tan apreuada del nostre públic, i que tan grat record deixà la passada temporada.

Seguiran a aquestes tres tan diverses produccions, "El príncep Igor", "El vaixell fantasma", fins arribar al dia 22, en què la nostra excelsa compatriota la diva Concepció Supervia, en unió dels célebres artistes Ederle, Bettoni i el colós Galeffi, ens donaran un extraordinari "Barbero de Sevilla", funció que haurà de constituir el primer dels grans esdeveniments de l'art líric italià, que tindran per cim la presentació davant el públic liceista del divo indiscutible Hipòlit Lázaro, amb la seva obra predilecta "Il piccolo Marat".

"Sadko" i "Turandot", que representen per a l'art moscovita i italià, respectivament, les dues obres cims, s'estrenaran amb tots els honors, la primera, el dia 4 i la segona el dia 25 de desembre.

Per a la temporada de Quaresma, hi haurà la ja tradicional sèrie de concerts simfònico-vocals. Els d'aquest any, revestiran una veritable solemnitat artística.

Pot avançar-se que per a dirigir-los vindran les primerissimes figures Erich Kleiber, el famosíssim mestre alemany, una de les més importants figures; Ottorino Respighi, el célebre autor de "Les fonts de Roma" i de "Els pins de Roma", que vindran a dirigir dos concerts de música pròpia.

La música nacional estarà dignament representada per un gran festival, sota la direcció del nostre illustre mestre Lamotte de Grignon.

L'Orfeó Gracienc, amb la cooperació de notabilíssims solistes i sota la direcció del màstic de la batuta, Kleiber, cantarà la "Novena Sinfonia", de Beethoven

EL GUITARRISTA EMILI PUJOL

Aquest eminent artista nostre i la seva esposa, Matilde Cuervas, han començat una important tournée de concerts, el primer dels quals tingué lloc el dia 4 d'aquest mes, a la Konzertsaal de Viena, la millor d'aquella ciutat. L'èxit, segons referències arribades aquí, fou espléndid. La premsa elogia unànimement, i amb entusiasme, la tasca dels dos concertistes.

El dia 10 actuaran a Passau; l'11 a Salsburg (ciutat natal de Mozart); el 11, a Linz; després havien d'anar a Copenhague, i per al dia 14 de novembre tenen un concert anunciat a la Sala Erard, de París.

No cal dir amb quin goig seguim des d'aquí la tasca d'aquesta artista, i com celebrem els èxits que obtenen per terres estrangeres.

TERCER CONCERT EMILI VENDRELL

El nostre públic musical no comprès des del primer moment la importància l'eminent tenor Emili Vendrell està donant al teatre Barcelona.

Les dues sessions realitzades han donat lloc a que hom veiés congregat un públic ben nombrós i distinguíssim, en el qual figuraven aquelles persones d'acreditat bon gust i de significació artística habituals en tots els nostres espectacles d'art, les quals no han volgut deixar sense l'estímul de la seva presència el gest exemplar del nostre admirat tenor, que refusa temptadores propostes per oferir unes sessions d'una qualitat artística excepcional, dintre d'un ambient de distinció, de tota i d'intimitat que són una veritable delícia.

Diumenge vinent Emili Vendrell ens oferirà un programa extraordinari, d'una importància que no cal pas ponderar.

EL DESPATX PER A "EL GIRAVOLT DE MAIG"

Dijous vinent seran publicats els programes detallats de les dues representacions d'"El giravolt de maig", que, en ocasió de la seva estrena, seran donades al Palau de la Música Catalana els dies 27, dissabte, a la nit, i el dia de Tots Sants a la tarda, i començarà a la vegada el despatx de localitats.

Però, per atendre les indicacions que han estat fetes en aquests darrers dies, des d'avui, dimarts, seran presos encàrrecs de localitats a la Unió Musical Espanyola, Portal de l'Angel, 23, de les tres a les set de la tarda.

Del Salón de París

Ja comencen a tornar la quantitat de negociants d'automòbils que, com cada any, espera el Saló de París amb avidesa per entrar en coneixement de les fórmules noves i per documentar-se respecte de les tendències que en el moment actual orienten l'extensa indústria de l'automòbil.

Després de recórrer pacientment tots els stands i d'haver fet la visita acurada de cada cotxe, de cada accessori i d'haver sospesat els valors de les diferents ofertes, després d'haver recollit una quantitat enorme de detalls i d'observacions, el visitant del Saló no es pot estar de revisar les impressions i de fer un estudi comparatiu de totes les novetats que ha vist.

El visitant del Saló sap que l'exposició internacional d'automòbils més important del món és la que se celebra anualment a París, a l'entrada de tardor. Si s'observa que aquest any la manifestació ha obtingut unes proporcions sense precedent i que els constructors s'han esforçat a superar-i a avantatjar de molt els competidors en la bona qualitat i presentació dels cotxes respectius, es comprèn que després de l'examen del Saló hom es trobi documentat per pronunciar-se en favor de les millors produccions mundials.

Les característiques d'aquest any són aquelles a què hom s'havia proposat d'arribar molts anys enrera solucionat mecànicament, l'automòbil no era encara el vehicle per a l'ús continuat i que calia per al treball de cada moment. Feia falta un augment de confort i de rapidesa i en aquest sentit s'ha anat investigant per trobar els perfeccionaments necessaris. En aquesta recerca s'ha arribat molt enllà en pocs anys. S'ha aconseguit resoldre el problema del confort i ja es treballa gairebé només en els refinaments. No cal dir, com en el Saló de París. Tots aquests es troben compendiats i comparats no solament en allò que fa referència als carrossats i al confort immediat sinó en aquells detalls de construcció dels dispositius o de les peces que fan que l'avió pràcticament hagi eliminat la "panne" mecànica.

Amb el Saló d'enguany s'ha posat en evidència l'avenç real i positiu de la indústria francesa de l'automòbil. En particular la casa "Citroen" s'ha posat al cap dels constructors que han introduït les disposicions modernes als models de tipus clàssic.

Els cotxes que ha llançat M. André Citroen, coincidint amb la inauguració de l'Exposició, són dos models d'automòbil ultra-modern, que només recorden als antics Citroen per l'excel·lència de la qualitat.

Els dos cotxes nous s'han establert sobre línies exteriors que el fan desconegut. S'ha variat el dibuix, el radiador, en engrandir-lo i unificar-lo, per mitjà del capot, amb la resta del carrossat. La línia general del cotxe n'ha sortit extraordinàriament beneficiada, de tal manera que ara es pot dir que la casa "Citroen" ha resolt d'una manera completa l'estètica dels seus cotxes i que són poques les marques que ofereixen models que s'hi puguin comparar.

Als visitants que han anat a París els ha estat possible no solament examinar i provar els esplendids cotxes "Citroen" exposats en el seu estand i als magatzems d'exposició de la Plaça de l'Opera, Avinguda dels Camps Elisis, Bulevard Haussmann, Garatge Saint Didier, sinó que han pogut presenciar i controlar com es construeixen els cotxes.

A les fàbriques Citroen solament hi tenen entrada els materials en brut: llengots, xapes, etcètera. La maquinària modernissima i de gran capacitat té cura de transformar aquells materials, per un seguit d'operacions diverses, en les peces perfectament acabades.

A les naus i tallers de la casa Citroen, els torns, les fressadores, les llimadores, les màquines de foradar, de rectificar, de tallar, d'embotir i les mil més que són especials de la indústria automobilística, s'arrengleren en nombroses fileres i reben d'una manera successiva les peces en brut o a mig fer. Allà, cada màquina té una feina perfectament definida, i no en fa mai cap més.

Les peces acabades segueixen la cadena de muntatge i es van a constituir, un cop reunides, en un motor o en un mecanisme que després es fixarà damunt del bastidor.

Davant el Saló, les fàbriques Citroen es venen visitades a tothora per un gran contingent de compradors i d'agents que es volen fer càrrec del valor real dels cotxes i examinar-ne els procediments de fabricació.

Amb la facilitat de visita a les seves fàbriques, la Direcció de la casa Citroen es proposa demostrar, no la qualitat que podrien tenir uns productes seleccionats i exposats al Saló, sinó que vol que els seus clients actuals o futurs tinguin un coneixement exacte de com es construeixen els cotxes que se'ls destina. Per això, i durant el curs de l'any té organitzades nombroses visites públiques als seus tallers, recomanables a tothom per l'interès que suposen.

Aquestes fàbriques són úniques a Europa. Organitzades pel geni del seu creador, senyor Citroen, són comparables a les fàbriques més importants americanes que ens donen aquelles xifres de producció diària sorprenents i gairebé inadmissibles.

L'èxit dels nous models de la marca Citroen ha estat tan complet, que ens consta que les signatures automobilístiques de més prestigi de París, que havien llançat diferents marques al mercat europeu amb força èxit, han renunciat a totes les representacions que tenien concedides per a dedicar-se únicament i exclusivament a la venda dels automòbils Citroen, convençuts com estan que en cap concepte, avui, ningú els pot superar.

Segons tenim entès, dintre pocs dies la Societat Espanyola d'Automòbils Citroen ens reproduirà amb tota l'exactitud i fidelitat el mateix estand que figurava en el XXII Saló de l'Automòbil de París, perquè així els seus clients i amics, com el públic en general, tinguin l'oportunitat d'admirar i de provar els cotxes que han estat la revelació automobilística d'aquest any.

Municipi

Hom demana que es formuli un projecte de clavegueres :: :: :: ::

El vocal i vice-president de la Comissió municipal d'Eixampla, senyor Antoni Prim; els regidors senyors Alvarez Vives i Framis han formulat la següent moció davant aquella Comissió:

Tenint en compte que amb motiu de perllongar-se el carrer de Balmes foren addicionades a Eixampla dues zones o faixes laterals, comprensives de gran nombre de finques que contribuiexen amb els corresponents impostos als fins que la llei d'Eixampla encomana a aquesta Comissió, hom demana que s'acordi encarregar a la Direcció General dels serveis tècnics la formació d'un projecte de clavegueres, per executar-lo amb càrrec als fons d'Eixampla on les seccions i èpoques que es fixin, als carrers enclavats en les dues faixes de referència, coincidint i enllaçant amb la claveguera general, ja aprovat als carrers immediats a la zona d'Interior, per a la qual cosa aquesta Comissió hauria d'arribar al necessari acord amb la Delegació d'Obres Públiques.

Millores a l'Avinguda de Pedralbes :: :: :: ::

Avui, dimarts, s'inaugurarà l'iluminat públic fa poc instal·lat a l'Avinguda de Pedralbes, entre la d'Alfons XIII i la carretera de Cornellà, per a activar la millora del qual el senyor Llansó ordenà que s'aprofitessin les faroles que foren tretes de les Rambles en instal·lari la iluminació definitiva.

També es treballa en la reforma de la unió de les dites Avinguades i carretera, per tal de suprimir el perillós viratge avui existent, així com dotar de l'organització adequada aquell paratge, i impedir que desaparegui la perspectiva del Monastir de Pedralbes

El viatge del "Comte Zeppelín"

(Continuació de la primera pàgina)

A 300 MILLES DEL CAP HATTERAS

Berlín, 15. — L'Agència Wolf ha rebut aquest matí un despatx en el qual anunciava que segons comunicava el "Comte Zeppelin", la posició del dirigible a les 20'35 d'ahir, hora americana, era 70° 50 minuts Oest i 34° 20 minuts Nord.

Aquesta posició representaria estar situat a unes 300 milles a l'Est Sud-est del cap Hatteras. — Fabra.

A 75 MILLES AL NORD-OEST DE NORD ISLAND

Nova York, 15. — A les 15'18, hora americana, l'estació naval radiotelegràfica de Charleston, anuncia que a les 3'15 d'aquest matí, hora americana, el "Comte Zeppelin" ha passat a 75 milles al noroest de Nord Island i semblava seguir el seu camí cap a terra entre Wirmington i el cap Hatteras. — Fabra.

LA MULTITUD A LAKEHURST

Nova York, 15. — En tot el país regna la major emoció davant la imminent arribada del "Comte Zeppelin".

Durant tot el dia d'ahir als voltants de Lakehurst, estigué estacionada una enorme multitud de milers de persones. Nombroses forces de policia contenen la multitud i impedeix l'accés al camp.

Les autoritats aeronàutiques han disposat que un fort contingent de diversos centenars d'homes pràctics en aerostacio, tinguin cura a Lakehurst per a prestar llur concurs així que el "Zeppelin" es disposi a aterrar. — Fabra.

Nova York, 15. — Durant la nit passada no s'han rebut notícies del "Comte Zeppelin", encara que no s'està inquiet respecte a la seva sort. El comandant del dirigible havia ja anunciat que si arribava durant la nit no aterraria.

Malgrat això, una gran part del públic que estigué tot el dia d'ahir congregat a Lakehurst, no ha abandonat el lloc. Durant tota la nit han estat en espera de l'arribada del gran dirigible - Fabra.

L'EQUIP PER ALS TREBALLS D'ATERRATGE

Nova York, 15. — Han estat escollits tres cents homes per a auxiliar el dirigible "Comte Zeppelin" en les seves maniobres d'aterratge i per a aguantar les cordes.

L'aspecte de l'aeròdrom de Lakehurst aquest matí era imposant. La gran multitud, sense donar mostres d'impaciència, sembla estar disposada a passar hores i més hores amb l'objecte de poder presenciar l'emocionant moment de l'arribada i les maniobres d'aterratge de l'aeronau. — Fabra.

LA PROVISIO DE COMBUSTIBLE DEL "COMTE ZEPPELIN"

Nova York, 15. — Durant la tarda i a primeres hores de la nit d'ahir diumenge, diverses estacions ràdiotelegràfiques comunicaren amb el "Comte Zeppelin". Aquest transmeté la notícia que a causa de vents contraris s'havien desviat més vers al sud, però que de qualsevol manera el "Zeppelin" disposava de suficient combustible per a arribar al seu destinatari. — Fabra.

EL DIRIGIBLE ES RETARDA

Lakehurst, 15. — En l'aeròdrom de Lakehurst es reberen despatxs directes del Comte Zeppelin anunciant que el viatge es realitzarà en bones condicions. No obstant, l'arribada es retardarà de l'hora prevista a causa de voler passar per sobre les illes Bermudes. De totes maneres el comandant del "Zeppelin" creia poder arribar a Lakehurst el dia 14, a la tarda. — Fabra.

A 60 MILLES DEL CAP HATTERAS

Washington, 15. — Un ràdio del "Comte Zeppelin" posat a les vuit del matí (hora local) diu que es troba a 60 milles a l'est del cap Hatteras. — Fabra.

L'AERONAU HAVIA D'ARRIBAR A LES DEU DE LA NIT A LAKEHURST

Nova York, 15. — Es poc probable que el "Comte Zeppelin" arribi a Lakehurst abans de les disset de la tarda, hora americana, o sigui les deu de la nit de l'hora europea.

Esgotant gairebé les seves provisions de combustible, el dirigible ha lluitat tot el matí contra forts vents, que l'han obligat a desviar d'verses vegades el seu itinerari. No obstant, el dirigible es troba en seguretat. — Fabra.

SOBRE EL CAP CARLES VIRGINIA

Berlín, 15. — Segons notícies que s'han rebut en aquesta capital, el dirigible "Comte Zeppelin" ha passat volant sobre el cap Carles Virginia a les 15'45, hora europea. — Fabra.

LA MULTITUD S'IMPACIENTA

Lakehurst, 15. — A les 13, hora americana, la multitud continua esperant pacientment a l'aeròdrom, una mica decepcionada pel retard del dirigible, però disposada a continuar esperant.

Una mica més tard de les 13, o sigui a les 6 de la tarda de l'hora d'Europa, s'ha rebut un ràdio dient que el dirigible navegava per la regió de Norfolk a una velocitat de 98 quilòmetres per hora.

Es creu que arribarà a les últimes hores de la tarda, potser a les 6.

El dirigible ha hagut de salvar un important centre de pertorbació atmosfèrica i probablement ha desviat una altra vegada el seu itinerari.

Se suposa que l'avaria que tingué a l'estabilitzador és més important del que se suposava; no obstant, està segur i navega, com s'ha dit, a uns 98 quilòmetres per hora. — Fabra.

CAP A WASHINGTON I BALTIMORE

París, 15. — Per notícies que s'acaben de rebre se sap que el dirigible "Comte Zeppelin" continua sense novetat el seu viatge; ha volat sobre Washington i Baltimore. — Fabra.

EL COMANDANT ECKENER SALUDA EL PRESIDENT COOLIDGE

Lakehurst, 15. — En arribar el dirigible "Comte Zeppelin" al Continent americà, prop de cap Henry, prop de Norfolk, una mica més tard de les 10, hora local, el comandant Eckener ha tramès un telegrama al president de's Estats Units, senyor Coolidge, transmetent-li els seus salts i els dels passatgers i tripulació de l'aeronau. — Fabra.

SOBRE L'ESTAT DE NOVA JERSEY

Nova York, 15. — A les 13'32, hora local, ha passat sense novetat sobre la ciutat de Nowark, Nova Jersey, el dirigible "Comte Zeppelin", que portava rumb a Nova York. — Fabra.

L'AERONAU VOLA SOBRE WASHINGTON

Washington, 15. — Arribant ràpidament, amb vent de popa, el dirigible "Comte Zeppelin" ha sortit a l'espai d'entre una massa de núvols; porta direcció Est.

Alguns milers de persones parades a's carrers i als balcons i terrats de les cases han aclamat amb gran entusiasme els tripulants i passatgers del dirigible.

Després d'efectuar un magnífic vol circular damunt la Casa Blanca, l'aeronau ha pres la direcció de Baltimore, sobre la qual població ha passat a les 13 (hora americana).

En aquell moment el "Comte Zeppelin" anava escortat per una dotzena d'avions navals. El seu pas ha estat saludat per centenars de sirenes dels vaixells ancorats al port.

El president dels Estats Units, senyor Coolidge, ha radiotelegrafiat missatges de calorosa felicitació al capità Eckener i al president mariscal Hindenburg, per l'èxit aconseguit fins ara en la travesia. — Fabra.

SOBRE LA CASA BLANCA

Washington, 15. — Quan el dirigible "Comte Zeppelin" ha volat, com ja s'ha dit, sobre la Casa Blanca", el president de la República, senyor Coolidge, ha sortit al jardí, amb l'objecte de poder apreuar el vol amb tot detall.

Després el dirigible ha continuat el seu viatge a tota velocitat amb direcció a Baltimore.

Immediatament s'han elevat una dotzena d'avions americans, amb l'objecte d'escortar l'aeronau. — Fabra.

AGITACIO A NOVA YORK

Nova York, 15. — A mesura que el dirigible "Comte Zeppelin" s'acosta a aquesta capital es nota a tot arreu una més gran agitació.

Els carrers estan plens d'una gentada immensa i a les terrasses i tendades dels rascacels també hi ha una multitud enorme.

Els dependents de comerç han interromput el seu treball, désitjosos de presenciar l'arribada. — Fabra.

L'ARRIBADA A NOVA YORK

Nova York, 15. — El dirigible "Comte Zeppelin" ha aparegut sobre Nova York a les 3'50 de la tarda, hora local. — Fabra.

LA DURADA DEL RAID

Washington, 15. — El vice-almirall Moffatt ha declarat, a propòsit de la discrepància sobre l'actual durada del vol del dirigible i la que se suposà al principi, que no hi ha cap raó que permeti dubtar de l'èxit de l'aventura; assenyala la curiosa circumstància que el primer vaixell de vapor que realitzà la travesia de l'Atlàntic hi emprà gairebé el mateix temps que hi empraven els grans vaixells de vela. — Fabra.

EL ZEPPELIN VOLA DAMUNT NOVA YORK

Lakehurst, 15. — Després d'haver efectuat diverses voltes sobre Nova York, el dirigible "Comte Zeppelin" s'ha dirigit a gran velocitat cap a aquest aeròdrom, amb objecte de poder aterrar abans de pondre's el sol.

L'entusiasme de la multitud que omplia els carrers, els balcons i els terrats dels edificis de Nova York, ha estat indescriptible. — Fabra.

Nova York, 15. — El zeppelin ha arribat sobre la ciutat de Nova York per l'entrada de la badia.

Després, volant per damunt de l'estàtua de la Llibertat, s'ha dirigit directament cap al Broadway, i després ha donat la volta per damunt de Battery Park.

Aquesta volta donada pel dirigible sobre la ciutat ha contribuït a què la notícia de la seva arribada s'hagi estès amb gran ràpidesa per tot arreu i especialment a Wall Street, que és el barri dels negocis, on, tots els dependents, tal com ja s'ha dit, han deixat la feina, sortint ràpidament al carrer i als terrats, que en pocs segons han quedats carrulls d'una multitud enorme que aplaudia el pas del dirigible.

El sol, en iluminar el dirigible, li donava un sorprenent aspecte metàllic, que contribuia a fer més fantàstica la silueta de l'aeronau i que l'entusiasme de la multitud fos més gran a cada moment.

Les sirenes de tots els vaixells i de les fàbriques, unides en eixordador i gegantí cor, han salut l'arribada del monstre de l'aire. — Fabra.

L'ARRIBADA A L'AERODROM

Lakehurst, 15. — A les 17'10, hora local, ha aparegut sobre aquest aeròdrom el dirigible "Comte Zeppelin".

La multitud que esperava l'arribada de l'aeronau ha prorrompit en entusiastes aclamacions, saludant amb mocadors i banderetes els tripulants i passatgers. — Fabra.

EL "COMTE ZEPPELIN" NO ESTA VENUT, ENCARA

Friederischafen, 15. — La Companyia constructora ha desmentit la notícia que havia estat publicada en alguns diaris, relatives a què el dirigible "Comte Zeppelin" hagi estat ja venut en ferm, puix que manquen encara alguns detalls de tràmit, relatius a l'autorització que per a això ha de concedir el Govern alemany. —Fabra.

COMENTARIS A UNA NEGATIVA DEL COMANDANT ECKENER

Nova York, 15. — Als voltants de l'aeròdrom de Lakehurst hi ha una multitud enorme que espera l'arribada del dirigible, comptant-se per centenars les persones que han passat la nit en els seus automòbils per no voler allunyar-se de l'aeròdrom.

Els diaris comenten la impressió produïda en els centres oficials de Marina per la negativa del comandant Eckener de comunicar per telegrafia sense fils la seva posició exacta.

Un oficial de Marina ha declarat que aquesta actitud ha disgustat vivament l'Almirallat.—Fabra.

Exposició Internacional de Barcelona

EL GENERAL INSPECTOR DE L'AUTOMOBILISME ALEMANY HA VISITAT EL PARC DE MONTJUIC

Ahir al matí, el general inspector de l'automobilisme alemany, Wan Prockelberg, el seu ajudant de camp i el coronel Kuntentual, acompanyats del capità d'artilleria Guillem Vidal, visitaren el Parc de Montjuic, per tal d'informar-se, prop dels elements directius de l'Exposició, de la marxa dels treballs de construcció dels palaus i pavellons compresos al pla general del pròxim Certamen, i la de les obres d'urbanització que amb gran activitat es porten a cap a la plaça d'Espanya i altres zones llindants amb l'Exposició.

La visita als jardins del Parc de Montjuic produí al general inspector de l'automobilisme alemany, i a llurs acompanyants, una gran impressió, i es mostraren veritablement meravellats no sols de l'admirable arquitectura d'aquests jardins, sinó també de l'encertat aprofitament dels elements naturals de la muntanya per a poder instal·lar en aquesta els diversos palaus destinats a l'exhibició de les instal·lacions del pròxim Certamen, edificacions la grandària i belles línies de les quals admiraren, i pogueren reconèixer la importància i llurs que haurà de revestir a cada un dels seus principals nuclis i seccions, l'Exposició Internacional de Barcelona.

LES SARDANES

EL FOMENT DE LA SARDANA I EL FESTIVAL DE DISSABTE

El Foment de la Sardana de Barcelona recomana a tots els seus associats que assisteixin al festival organitzat per l'Excursionisme, que tindrà lloc dissabte vinent, dia 20, al Palau de la Música Catalana, a benefici dels perjudicats pel foc devastador de Les Gavarres.

LA SOLEMNE VETLLADA TEATRAL DEL FOMENT DE LA SARDANA A ROMEA

La inauguració de les vetllades teatrals, que el Foment de la Sardana de Barcelona organitzarà aquest any al Teatre Català Romea, ha estat fixada per al dia 23 del mes que som.

Hom representarà "Les garses", del malaguanyat dramaturg Ignasi Iglésies, i la còbla Barcelona executarà un triat programa de sardanes, entre les quals hi haurà "El cor del poble", que, com és sabut, el compositor Camós dedicà al gloriós absent.

Aquest programa, que ja havia estat fixat abans del traspàs del poeta, esdevindrà ara un tribut a la seva memòria.

Un prestigiós autor dirà, com a prefaci, uns mots sobre la vida i l'obra d'Ignasi Iglésies.

Península

El cap del Govern s'ha embarcat a Càdiz a bord del canoner "Dato", cap a Canàries

La subscripció a favor de les víctimes del teatre "Novedades" puja a 495,605 pessetes

La Premsa madrilenya ha encetat una controvèrsia sobre l'exercici de la caritat pels rics

EL CAP DEL GOVERN A ANDALUSIA

Sevilla.—Amb l'exprés ha arribat el general Primo de Rivera, acompanyat del governador senyor Cruz Conde.

En el matelx tren han fet el viatge el coronel Kindelan, que va a visitar una de les noves edificacions a l'aeròdrom de Tablada, i el director general d'Agricultura senyor Bellando, de passada cap a Jaen, on farà lliurament del préstec de 400 mil pessetes concedit a l'Ajuntament de Vinaderos de Xeres.

El President ha baixat a l'estació de San Jerónimo on l'esperava només que el governador interí. Les autoritats han acudit a l'estació de San Bernardo creient que baixaria allí.

Primo de Rivera s'ha dirigit directament a Capitania per tal de complimentar els infants don Carles i donya Luisa. Després ha visitat la caserna d'artilleria, que hom pensa utilitzar-la en cap les forces passin a la nova caserna de Dos Hermanas, a Capitania General i altres dependències.

Tot seguit ha visitat les obres de l'Exposició i ha elogiat els seus arrenges. Des de l'Exposició s'ha dirigit a la Catedral, on ha sentit una missa a la capella de Nostra Dona dels Reis. D'allí ha passat al circol d'Unió Patriótica, on ha estat obsequiat amb un lunch. Tot seguit s'ha dirigit al domicili del seu parent el comte de Villafuente Bermeja. Ha esmorzat a casa del tinent alcalde senyor Carles Delgado Brakembury, al qual han assistit també l'alcalde, el governador i el president de la Diputació.

Acabat l'esmorzar el general Primo de Rivera ha rebut els periodistes i ha elogiat l'exemple del passeig de la Palmera.

Un periodista li ha preguntat si havia pensat quelcom sobre el substitut del ministre de la Guerra.

El President li ha contestat que fins que un passi el novenari no volia parlar d'aquest assumpte.

Finalment, després de donar compte de les visites que havia rebut durant tot el matí, ha dit que havia vist diverses fotografies del rei encarregades en anteriors visites a pintors sevillans i que es dedicaran a substituir les existents en algunes ambaixades i consulats.

A les tres de la tarda ha sortit en automòbil cap a Xerez i Càdiz.

Ha estat detingut a Alcalá de Guadaira on ha inaugurat un grup escolar. Després, a Utrera, ha visitat el Sindicat de Vinadores on ha lliurat un xec de 400 mil pessetes.

A Xerez ha assistit a una funció al teatre Villamarta i a un banquet íntim, sortint tot seguit cap a Càdiz.

CAP A LES CANARIES

Càdiz, 15. — A la una de la matinada ha arribat el President del Consell. Ha estat rebut per les autoritats.

S'ha dirigit tot seguit al moll i ha embarcat en el canoner "Dato", que comanda el senyor Josep Fernández Almeida, la tripulació del qual consta de 140 mariners. El marquès d'Estella ocupa una cambra tocant a la del comandant.

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 15. — El pròxim dia 22 celebrarà Consell de ministres, sota la presidència del general Martínez Anido.

COMBINACIO JUDICIAL

Signatura de Gràcia i Justícia:

Jubilant al senyor Manuel Díaz, magistrat del Suprem.

Promovent per a aquest càrrec al senyor Josep Puebla Aguirre, president de la Sala Territorial de Madrid.

Nomenant per a substituir-lo, al senyor Félix Alvarez, que ho era de Barcelona.

Nomenant per a igual càrrec a Barcelona, al senyor Víctor Fernández, magistrat d'aquella Audiència.

Jubilant al senyor Gerard Marquez, magistrat de la Territorial d'Oviedo, que exercia igual càrrec a Barcelona.

Promovent a magistrat d'entrada, amb destinació a Oviedo, al senyor Vicent Marquez, que ho era de Valladolid.

ACTIVITAT A L'ASSEMBLEA CONSULTIVA

Madrid, 15.—Aquesta tarda s'han reunit a l'Assemblea nacional les Seccions novena, que entén en "Producció i comerç; la segona, que tracta de "Convenis, acords i concordat"; l'onzena, que es refereix a "Revisió de crédits" i la quinzena, sobre "Reorganització administrativa", perquè els presidents respectius donessin compte als vocals, com ho feren dissabte altres presidents, i que seguiran fent-ho aquests dies els restants, del propósit del Govern i de la presidència de l'Assemblea de modificar el Reglament provisional perquè aquesta es regeix, i confeccionar el definitiu, i portar a aquest les reformes que ha assenyalat com a necessaries i convenients la pràctica de les sessions que porta celebrades.

CLAUSURA DE L'ASSEMBLEA FARMACEUTICA

Madrid, 15.—Aquest matí, a la Reial Acadèmia de Medicina, s'ha celebrat la sessió de clausura de l'Assemblea nacional de farmacèutics, la qual ha estat presidida pel ministre de la Governació.

Ha parlat primerament el president de l'assemblea, senyor Rodés, per a donar les gràcies al ministre per la cooperació que presta a la classe. També agraeix a la premsa l'acolliment que ha dispensat a les deliberacions de l'assemblea.

Després ha llegit les conclusions aprovades que lliura al ministre.

Els doctors Piñero i Casares Gil han elogiat la labor sanitària realitzada pel ministre.

En nom del director general de Sanitat ha parlat el doctor Bustamante, el qual ha fet un estudi de l'estat de la sanitat a Espanya des de 1909, i ha elogiat també el general Martínez Anido.

El ministre de la Governació ha recollit els discursos pronunciats i ha dit que era missió seva ocupar-se de la sanitat i de la higiene, problemes importants que afecten a l'essència de la vida del país, i ha elogiat la tasca que realitza el director general de Sanitat. S'ha fet càrrec de les aspiracions dels assembleistes, i ha ofert servir-los amb tot interès. Ha promès estudiar i resoldre tot quan beneficii a la dita classe. Ha acabat declarant clausurada l'assemblea.

LA SUBSCRIPCIO PER A LES VICTIMES DEL 'NOVEDADES' PUJA 495.605 PESSETES

A l'Ajuntament s'ha rebut per correu sense certificar, un sobre amb tres mil cinc centes pessetes. Anava acompanyat d'una carta en la qual s'indicava que la dita suma engrossi la subscripció pels damnificats de "Novedades".

Firma amb una X.

El total del recaudat fins avui puja 495.605 pessetes.

PER LA SEGURETAT DELS TEATRES MADRILENYS EN CAS D'INCENDI

Madrid, 15. — S'han reunit a la Societat General Espanyola d'Empresaris d'espectacles un gran nombre d'empresaris de teatres amb l'objecte d'ocupar-se de les disposicions donades per la Direcció General de Seguretat perque els locals ofereixin les més eficaces seguretats en els casos d'incendi.

A l'acte hi ha assistit també una representació del Sindicat d'Actors.

L'acord adoptat en la dita reunió ha estat el d'acatar les aludides disposicions de l'autoritat en el menor temps possible i sollicitar una audiència del senyor ministre de la Governació i del director general de Seguretat.

A més, les empreses d'espectacles es proposen fer tot el que sigui necessari en cada local per a la major tranquil·litat i seguretat del públic, encara que no estigui inclòs en les disposicions de la Direcció General de Seguretat.

També la Junta directiva de la Societat General Espanyola d'Espectacles que presideix el senyor Josep Joan Cadenes com a representant de la major part d'empresaris d'Espanya està estudiant i gestiona tot el que afecta als seus associats.

EL CURS ACADEMIC DEL BATXILLERAT ELEMENTAL

Madrid, 15. —"La Gaceta" d'avui publica una Reial ordre que disposa que es prorrogui fins al dia 20 de l'actual l'obertura de curs acadèmic en els Instituts locals per al Batxillerat elemental.

PER A HONORAR EL NOM D'ANTONI MAURA

"La Epoca" recull la iniciativa del comte Vallellano i refermada ahir per "A B C" perquè es doni el nom d'Antonio Maura a un vaixell de l'Armada espanyola.

No fa molt—afegeix—que hem publicat un editorial recordant el que la Marina espanyola deu al senyor Maura, que fou, al cap del partit liberal conservador, el propulsor, el restaurador del nostre poder naval. Si en aquella orientació de l'illustre estadista s'hagués seguit, avui tindriem una Armada en proporció amb les nostres necessitats i els nostres interessos. De totes maneres, sense les fites establertes pel senyor Maura, no posseiria Espanya els vaixells que posseeix.

PRESTEC ALS VINICULTORS DE JEREZ

Sevilla. — Ha arribat el director d'Agricultura, camí de Jerez, per a lliurar al Sindicat de Vinataires el préstec de 400.000 pessetes que ha concedit el Crèdit Agrícola.

DONATIU PER A UN NOU EDIFICI UNIVERSITARI

El rectorat de la Universitat ha facilitat la següent nota:

"Ahir visitaren l'Excm. Sr. marquès de Valdecillas els senyors rector de la Universitat, degà de la Facultat de Dret i catedràtic senyor Gascón i Marín per a donar-li compte dels treballs realitzats per la Comissió encarregada de la construcció del nou edifici universitari costejat per tan insigne patrici que un cop més ha donat mostres de la seva generositat i amor a l'ensenyança fent lliurament d'un nou donatiu de 150.000 pessetes per a dotar junt amb el romanent obtingut per la Comissió el curs d'investigació que anualment s'organitzarà respecte a l'estudi científic de problemes d'interès nacional.

Els comissionats han reiterat al senyor marquès de Valdecillas la gratitud de la Universitat per les constants proves de confiança que els ha dispensat en facilitar-los mitjans econòmics per als importants serveis docents."

L'EXERCICI DE LA CARITAT PELS RICS

Madrid, 15.—"La Epoca" insisteix avui en el seu punt de vista sobre el tema suscitat per "La Nación" i "A B C", amb motiu de les recents catàstrofes, sobre l'exercici de la caritat pels rics.

Les exclamacions de la premsa —diu—a l'exercici de la caritat, són empresa meritòria. Les amenaces perquè s'exerceixi, dient que no es publicaran noms en tals o tals festes, en aquestes o les altres ocasions, són contraproduents, o, almenys, estèrils.

Negar el notòria que està la caritat a Espanya i el bé que en general compleixen llurs deures les classes riques, és cometre una injustícia i sembrar l'odi en les populars.

Si es això el que els collegues desitgen, allà ells amb llur consciència i amb la veritat.

"Heraldo de Madrid", per la seva part, es mostra conforme amb "A B C" en que contrasta amb la conducta dels rics la generositat de les classes modestes.

Però—afegeix—el problema de la misèria no és, al nostre judicі, un problema de caritat, sinó de justícia. No pot imposar-se a les gents llurs sentiments íntims, no pot decretar-se la magnanimitat ni la feblesa de cor, però, en canvi, és indubtable que els rics són els més obligats a contribuir als danys de la misèria, i que l'Estat té de procurar que això ocorri.

El camí està en un sistema d'impostos progressius, gràcies als quals tots contribuïssin a aixecar les càrregues públiques —i una d'elles és la de remediar les calamitats col·lectives—, en proporció a llurs recursos.

Establert aquest sistema tributari just, podríem prescindir de la caritat dels rics, i aquests, al seu torn, podrien abstenir-se, amb la consciència tranquil·la, de contribuir, a les recaptes públiques per a fins benèfics: llur quota ja se l'haurien lliurat al recaptador.

L'ANTRAX DEL SENYOR LERROUX

Madrid, 15. — La milloria que s'havia iniciat en l'estat del senyor Lerroux no ha continuat el curs favorable esperat.

La nit anterior l'ha passada el malalt molt molestat; aquest matí se li ha practicat una altra operació.

HOMENATGE A AVELI ARTIS I A ARTUR MORI

Madrid, 15. — Ahir i coincidint amb la cinquantena representació de la comèdia "Cuerdo amor, amo y señor", que representa la companyia Díaz-Artigues, foren homenatjats amb un banquet Aveli Artís i Artur Mori, autor i traductor, respectivament, de l'esmentada obra.

Hi assistiren un centenar de convidats, entre els quals hi havia actors, actrius i escriptors; també hi assistí una representació del Casal Català.

Es llegiren adhesions de Romanones, Benavente, Rossinyol, Manuel Fontdevila, Jacint Creus, Ardavín i d'altres.

Brindaren Robert Castrovido, com ex-director de "El País", a les columnes del qual Artur Mori feu les seves primeres armes d'escriptor castellà, i afirmà que l'acte que se celebrava servia per a comprovar una vegada més que Castella estima a Catalunya i que no té cap pretensió sobre ella.

Felip Sassone testimonià la simpatia als homenatjats, i Jesús Gabaldón se sumà a l'acte en nom de la companyia del Reina Victòria.

Artur Mori agraí l'homenatge i Aveli Artís també s'aixecà per agraïr, com autor i com a català, el bon acolliment que s'ha dispensat a la seva comèdia a Madrid.

NOVES ESCOLES

Han estat signats decrets d'Instrucció Pública aprovant diversos projectes per a la construcció d'Escoles de nens i nenes a les provincies de Toledo, Alacant, Castelló i Burgos.

LA COMISSARIA DE LA SEDA

Madrid, 15. — Durant les sessions celebrades pel Comitè central de la Comissaria de la Seda, s'ha tractat de l'adquisició de moreres per a la pròxima campanya i s'ha declarat desert el concurs obert per no haver-se ajustat a les condicions del plec, les ofertes presentades o assenyalar un preu que s'ha considerat molt elevat, i s'ha pres l'acord de procedir a la compra directa, fixant-se per a les diverses classes de morera el preu i les característiques que han de reunir.

També s'ha acordat procedir immediatament al pagament de premis als collitèrs de capolls de seda.

S'han canviat impressions sobre l'adquisició de llavors per a la pròxima campanya i ha estat convingut de comprar material sericícola amb destinació als diversos serveis de la Comissaria.

ABORDATGE

Gijón, 15. — En maniobrar al port del Musel el vapor "Alfonso Serra", ha abordat el "Generalife", de la companyia Transmediterrània. Aquest ha sofert avaries a la popa.

S'instruïx el corresponent sumari.

OPERACIO DE POLICIA A CAP JUBI

Madrid, 15. — A la Direcció del Marroc i les Colònies, han facilitat les següents notícies:

Segons comunica l'alt comissari, ha fet la presentació davant el caid Avaxi Shel Lal de Beni Mesuar, la família dels Ulad Bajà. Han fet lliurament de l'armament i han acceptat les condicions que els han estat imposades per les nostres autoritats.

Aquesta família residia a Tànger des d'on efectuava incursions a la nostra zona i robava bestiar als poblats indígenes, i després el venia a la ciutat internacional.

En la matinada del dia 1 d'octubre arribà a Cabo Juby la notícia que una nombrosa partida de la cabila d'Aid Usa, que pertany a la zona francesa, es trobava prop de Puerto Cansado.

Hom disposà la sortida de dos avions, que efectuaren reconeixement. Tornaren a migdia, i donaren compte d'haver vist la partida, que s'enduia nombrosos ramats de bestiar, que pertanyia a la cabila de Isarguien.

Davant d'això, el delegat de Cap Jubi, disposà que sortís el caid de la mia amb trenta set homes a empaitar la partida i tractar de rescatar el bestiar.

El dia 3 es trameteren des de Cap Jubi dos aparells per a efectuar un reconeixement i prestar ajuda al destacament de la mia, al qual trobà a Jenifi prop de Puerto Cansado. El caid Buanin donà compte que el robatori efectuat pels Aid Usa puja set mil caps de bestiar llaner i cabrit i alguns camells.

El dia 4, a les sis, les forces de la "mia" assoliren a l'est del Gasda a trenta quilòmetres al sud de Xalika un grup de vint-i-nou Aid Usa pertanyents a la partida i entaularen un combat en el qual els Aid Usa sorpresos i detinguts per les forces de la "mia" perderen vint-i-set morts i dos presoners, vint-i-set fusells i recuperaren mil tres cents caps de bestiar, sense que les forces de la "mia" tinguessin cap baixa, degut, indubtablement, a la superioritat de l'armament, abundor de municions i l'habilitat en el conexement del terreny del cap de les forces.

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui. — Sant Florentí.

Quaranta Hores. — Avui, església de les Religioses Repenedides, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Comunió reparadora.—Avui, Basílica de la Mercè.

Cort de Maria. — Avui, Nostra Dona del Carme, a la seva església, a Santa Anna o a Santa Maria de la Mar.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Torn de la Verge del Carme.

LA VISITA PASTORAL

Demà el senyor bisbe practicarà la Santa Pastoral Visita a la parròquia de Sant Josep, de Badalona.

DEL BISBAT DE VICH

NOMENAMENTS

El senyor bisbe de Vich ha fet els següents nomenaments:

Mossèn Bonaventura Dot, ecònom de Bellprat; mossèn Vicents Mussach, vicari de Torelló, S. F.; mossèn Josep Dusto,ídem de Sallent; mossèn Antoni Esteve,ídem de Prats de Rey; mossèn Josep Pla,ídem de Sentfores; mossèn Cosme Martí, regent de Miralles: mossèn Pere Caselles, capellà custodi del Santuari del Far; mossèn Josep Serradell, beneficiat mestre de Guardiola; mossèn Joan Vilalta, vicari de Sant Hilari Sacalm; mossèn Jacint Claveres,ídem de Taradell; mossèn Josep Guiteres,ídem de Vilalleons.

LA SETMANA CATEQUISTICA DE VICH

Amb una solemnitat molt més gran del que s'esperava, es vénen succeint els diversos actes de la gran setmana.

En tots ells s'hi ha vist especialment un pla molt ben meditat, pràctic i popular. L'organització ha estat perfecta. El temps hi ha ajudat facilitant l'afluència de gent de tot el Bisbat.

En la impossibilitat de fer-ne una relació detallada, farem constar només que les notes més remarcables han estat: el magistral discurs d'obertura, pronunciat pel bisbe de Vich a la parroquial del Carme el dilluns dia 8, davant un auditori molt nombrós i devot; les dissertacions del doctor Felip Pitxot, prevere, i del senyor Jaume Rabentós, a la mateixa església; de P. Seguí, a la Pietat; la manifestació infantil del dijous dia 11; el sermó del P. Ramon Bolós, a la Seu, i la conferència del mestre Lluís Millet, de divendres.

En la manifestació infantil, model d'ordre, hi prengueren part més de 4.000 nens i nenes de tot el Bisbat.

A la Placa Major, a l'hora de començar a posar-se en circulació la immensa munió d'infants, l'espectacle era verament emocionant.

El bisbe, des d'un altial col·locat a les Voltes de Ponent, presencià, visiblement complagut, el desplegament de la multitud infantil que així que l'hi hagué va dedicar-li una afectuosa ovació.

L'Assemblea sacerdotal que s'ha celebrat en l'aula principal del Seminari ha donat ocasió per a revisar els sistemes catequístics sota les conclusions que els més distingits clergues han exposat.

El caire verament popular que han tingut tots els actes ha contribuït molt a què obtinguessin l'adhesió de tothom.

BARRETERIA I SABATERIA
Calçat per a sacerdots
Carrer de l'Hospital, número 56

Estranger

S'han efectuat a França eleccions per a la renovació dels consells departamentals. Els resultats no modifiquen gaire les actuals forces polítiques.

Ha estat clausurada l'Exposició de la Premsa de Colònia

Ahmed Zogú ha demanat al Govern de Viena que li sigui tornat l'elm de l'heroi albanès Skanderberg per a la cerimònia de la seva coronació

Huenefed, en el curs del raid Berlín-Toquío, ha passat sobre Xang-Hai

FRANÇA

ELECCIONS PER A LA RENOVACIO DELS CONSELLS GENERALS I DE DISTRICTE

París, 15. — Les eleccions per a la renovació de la meitat dels consells generals i consells de districte se celebraren ahir a tot França, llevat del departament del Sena.

Els resultats coneguts aquest matí de 1250 mandat sobre un total de 1511 eren com segueix:

Conservadors, 38 elegits; republicans, 253; republicans d'esquerra, 157; radicals independents, 117; radicals i radicals socialistes, 372; republicans socialistes, 372; Socialistes, 78; comunistes, 7.

Caldrà repetir-se l'elecció a causa de ballotatge, en 201 casos.

Els conservadors perden quatre llocs, els republicans d'esquerra 15, els radicals i radicals socialistes tres i els comunistes un.

Els republicans guanyen cinc mandats, els radicals independents cinc i els socialistes trenze.

Les eleccions s'han desenrotllat amb tota normalitat a tota França excepte a la població de Lovie, Còrcega, on segons el "Matin", es produí una batalla de la qual resultà un mort i cinc ferits. — Fabra.

ALTRES DETALLS DE LES ELECCIONS

París, 15. — L'estadística de les eleccions departamentals, segons els resultats que fins a les 10'15 obraven en poder de l'Agència Havas, acusa les següents xifres:

45 conservadors elegits; perden 6 llocs.

298 republicans elegits, guanyen 6 llocs.

164 republicans de l'esquerra elegits; perden 14 llocs.

122 radicals independents; guanyen 6 llocs.

303 radicals socialistes; perden 4 llocs.

38 republicans socialistes, que mantenen la mateixa posició.

79 socialistes unificats; guanyen 13 llocs.

7 comunistes elegits; perden un lloc.—Fabra.

ELS RESULTATS NO SIGNIFIQUEN CAP GRAN CANVI EN LA POLITICA

París, 15. — Els diaris comenten els resultats de les eleccions departamentals d'ahir, i convenen que en general no signifiquen un gran canvi en la política.

El "Matin" interpreta els resultats com un èxit de la política d'unió nacional, la qual sortirà reforçada de la lluita d'ahir. — Fabra.

ITALIA

DE PINEDO, SOTS-CAP D'ESTAT MAJOR D'AERONAUTICA

Roma, 15.—Mussolini ha nomenat el marquès de Pinedo sots-cap de l'Estat Major d'Aeronàutica, en substitució d'Armani, que es retira per motius de salut.—Fabra.

GRAN BRETANYA

EXPLOSIO

Londres, 15. — En una fàbrica d'explosius de mina s'ha produït una explosió que ha matat instantàniament cinc homes. L'exposió, acompanyada d'una gran flamarada, s'ha sentit a vint milles de Brambleisaldn, lloc on està situada la fàbrica.—Fabra.

ALEMANYA

CLAUSURA DE L'EXPOSICIÓ DE LA PREMSA A COLONIA

Colònia, 15. — Amb l'assistencia del ministre Severing i d'altres personalitats, ha estat clausurada l'Exposició de la Premsa.

El representant d'Holanda, van Roggen, ha manifestat a l'acte de clausura l'esperança de què aquesta Exposició serà un símbol de la pau. — Fabra.

Colònia, 15.—Amb motiu de la clausura de l'Exposició de la Premsa, l'Ajuntament ha donat un banquet. El burgomestre ha pronunciat un discurs, el qual ha agraït la collaboració de totes les delegacions i ha dedicat sentides frases a la cooperació d'Espanya.—Fabra.

GORKI, MALALT, S'HA DETURAT A BERLIN

Berlín, 15.—L'escriptor rus Màxim Gorki, que es dirigeix a Tarento, ha hagut de deturar-se a aquesta ciutat i posar-se al llit, per trobar-se malalt. —Fabra.

LA QUESTIO DE L'OCUPACIO

Ludwigshafen, 15.—Els redactors en cap dels diaris del Palatinat, en el banquet que ha clausurat la reunió de tardor han aprovat per unanimitat una resolució en la qual es fa constar que els freqüents Consells de guerra i altres nombrosos detalls criden l'atenció sobre la realitat de la situació a la regió ocupada. La resolució acaba expressant l'esperança que després de nou anys d'ocupació la qüestió ha de tenir dintre de poc una solució satisfactòria.—Fabra.

ACUSATS D'HAVER ARRENCAT UNA BANDERA FRANCESA

Berlín, 15. — La policia ha detingut dos minyons que havien declarat haver arrencat la bandera francesa del Circol d'Oficials de Desports.

Interrogats per les autoritats alemanyes i franceses, els detinguts foren després traslladats a la presó.

Sembla que en les seves manifestacions declararen que no havien pres part en l'incident, i que sols havien parlat d'això pel desig de vanar-se'n. — Fabra.

AUSTRIA

ZOGU VOL ESSER CORONAT AMB L'ELM DE SKANDERBERG

Viena, 15. — El rei Zogú d'Albània ha sollicitat del Govern austríac la devolució, per a la cerimònia de la seva coronació, de l'elm de Skanderberg, que en l'actualitat es conserva en el Museu de Cultura d'aquesta capital. — Fabra.

UNIO SOVIETICA

LA POBLACIÓ DE LENINGRAD

Leningrad, 15. — Segons les darreres estadístiques, la ciutat té 1.724.200 habitants.

La población masculina és de 853.500 i la femenina de 870.000.—Fabra.

ESCANDINAVIA

EXPLOSIÓ A BORD D'UN VAIXELL SUEC

Cuxhaven, 15. — Quan el nou vaixell suec "Kunsholm" efectuava proves de velocitat envers l'illa de Helgoland, portant a bord la tripulació sueca i diversos oficials alemanys, ha ocorregut una explosió en el departament de màquines i han resultat dos morts i diversos ferits. — Fabra.

BALCANS

L'ESTABILITZACIO DE LA MONEDA ROMANESA

Bucarest, 15. — El Parlament ha inaugurat les seves sessions.

El príncep Nicolau ha llegit el missatge del Consell de Regència i ha anunciat que la primera missió del Parlament serà votar els projectes relatius a l'estabilització de la moneda. — Fabra.

LES RELACIONS EXTERIORS ROMANESES

Bucarest, 15. — En el missatge llegit pel príncep Nicolau en l'acte de l'obertura de Parlament, es fa constar el desig de Romania d'arribar a la feliç conclusió de les negociacions començades amb Alemanya, les quals s'estan desenrotllant dins un esperit de gran cordialitat.

També es fa constar que Romania manté actualment amistoses relacions amb totes les altres nacions. — Fabra.

COLLISIONS A MACEDONIA

Belgrad, 15. — El periòdic "Brema" publica notícies procedents de Sofia segons les quals s'han produït diverses collisions entre diferents agrupacions macedòniques de Sofia i provincies.

Segons aquestes notícies, les comunicacions ferroviàries entre Sofia i Petritch han quedat interrompudes. — Fabra.

ESTATS UNITS

DESORDRES ENTRE LA POBLACIÓ XINESA

Xicago, 15. — A diverses ciutats dels Estats Units ocorregueren ahir desordres entre la població xinesa, desordres que tenen a un caràcter crònic. — Fabra.

XINA

ELS PIRATES XINESOS

Xang-Hai, 15. — Una partida de pirates va disparar diversos trets contra el vaixell britànic "Wantung", mentre passava pels paratges estrets del Yangtse.

A bord de l'esmentat vaixell hi anava l'administrador britànic a l'Orient, Sir Frederick Whyte, acompanyat de la seva esposa.

També va ésser atacat pels pirates el vaixell francès "Tungyuen", pels voltants de Fow Chow; i resultà ferit el pilot. El capità fou empresonat pels pirates, els quals el portaren a terra, però després fou alliberat. — Fabra.

AERONAUTICA

HUENEFELD A XINA

Canton, 15.—El cap de l'aviació xinesa, general Chang, ha rebut en audiència l'aviador alemany baró Von Huenefeld, el qual ha sortit avui cap a Xang-Hai.—Fabra.

Canton, 15. — L'aviador alemany Von Huenefeld ha continuat aquest matí el seu vol, dirigint-se a Xang-Hai. — Fabra.

HUENEFELD VOLA SOBRE XANG-HAI, PERO NO SE SEP SI ATERRA

Xang-Hai, 15. — L'aterratge de l'aviador Huenefeld encara no està confirmat.

L'avió estigué volant sobre la Concessió Internacional a les 17,25, i es va dirigir cap cap a Wusing, car sembla que la foscor va impedir a l'aviador veure l'aeròdrom.

Fins ara no se sap amb seguretat si ha aterrat o si pel contrari ha continuat el viatge fins Nanquin o fins el Japó, terme del seu raid.—Fabra.

ESPORTS

EL RECORD DE DURADA DE NATACIO

Los Angeles, 15. — El record de natació de llarga durada, del qual era campió una dona, ha estat batut ahir per un ex-marinar, Jimmi Cherry, el qual ha romàs a l'aigua 65 hores 2 minuts.

Es llençà a l'aigua el dijous a la tarda i ahir continuava nedant perfectament quan decidí donar per acabada la prova i sortí de la piscina.

L'anterior record mundial era de 61 hores 58 minuts i havia estat guanyat recentment a Texas per Miss Marta Hill. — Fabra.

GODFREY VENÇ A BENNY HILL PER K. O.

Nova York, 15. — El boxador negre Georges Godfrey derrotà per knock-out el seu contrincant, Benny Hill, en el primer round. El combat durà un minut i mig.—Fabra.

La I Exposició de la la Indústria Hotelera

La Junta directiva de l'Associació d'Hoteliers i Similars de Catalunya, organitzadora de la magnífica Primera Exposició de la Indústria Hotelera i de l'Alimentació, amb tant d'èxit celebrada a Montjuic durant el mes d'octubre de l'any passat, interpretant el sentir unànime dels elements participants en l'esmentat Certamen, ha acordat commemorar el primer aniversari amb un banquet que se celebrarà a l'Hotel Ritz d'aquesta ciutat el vinent dia 26, a les nou de la nit, al qual assistiran autoritats, premsa, expositors, associacions obreres, l'hoteleria tota de Catalunya i quants sectors socials aplaudiren a l'esplèndid èxit d'aquella Exposició.

Tot just iniciada la idea, és considerable el nombre de tiquets demanats a l'Hotel Ritz i Associació d'Hoteliers i Similars de Catalunya, Gravina, 1), on s'expenen al preu de 20 pessetes.

A aquest banquet, que promet revestir extraordinària importància i brillantor, han estat invitats el Rei, el president del Consell i el ministre del Treball.

Català:
LA PUBLICITAT
és el teu diari

T. S. F.

LES ACTIVITATS DE RADIO CLUB CATALUNYA

El proppassat dissabte, dia 13, a tres quarts d'onze del vespre, començà l'emissió extraordinària organitzada pel Ràdio Club Catalunya.

L'emissió resulta un veritable esdeveniment, no sols sota el punt de vista artistic, sinó pels resultats obtinguts, puix que alguns socis i ancionats han acusat la dita emissió.

A més que el motiu de la festa era reunir els socis i llurs famílies, i això s'aconseguí amb escreix, ja que la gran sala de conferències del Foment del Treball Nacional — del qual Ràdio Club Catalunya és entitat adherida — estava molt animada, i augmentà els atractius del festival el bon nombre de senyores i senyoretes que l'honoraven amb llur presència.

En començar l'emissió, després d'uns c q's en telegrafia, el president del Club, l'enginyer senyor Enric J. Ferrer, llegí unes quartilles allusives a la festa que començava.

Acte seguit, el soci senyor Junyent, que actuava de locutor, llegí el noticiari del Club en el qual es detallaven les principals activitats d'aquest.

A continuació, el mestre senyor Ignasi Agudo Clarà interpretà al piano "Marxa oriental", de Granados; "Bolero", de C. M. Rücker, i "Alborada gallega", de R. Veiga. Aquí els concurrents no pogueren atendre la consigna de silenci que era donada, i esclatà en aplaudiments, en premi a la bona dicció que havia sabut donar a les seves obres el senyor Agudo.

Mentre la cobla Empòrium preparava els seus instruments per al recital de sardanes que formava part del programa, i després d'una crida general, es llançà a l'éter, en diverses llengües, una invitació de l'Exposició de Barcelona.

A continuació, les sardanes foren bellament interpretades i xardorosament aplaudides.

En el programa no mancaven els noms dels gloriosos autors Morera, Garreta, Ventura, Serra, Toldrà, Manén, etc.

Novament el senyor Agudo Clarà es féu aplaudir amb "Negra sombra", de J. Montes, i "Moraima", de J. Espinosa.

Altra collecció de sardanes, "Càdiç", de Chueca i Valverde, i "Primaveral", d'Henry Duward, que interpretà el senyor Agudo, i e seguida la senyoreta Joaneta Mas, acompanyada al piano pel senyor Joan Codina, cantà magistralment "Voreta la mar", de Borràs de Palau; "L'emigrant", de Vives, i les cançons populars harmonitzades per A. Vives: "La filadora", "La filla del marxant", i finalment cantà "Sospirs", del mestre Millet.

Les felicitacions i aplaudiments als diferents intèrprets foren innombrables.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 344'8 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'30: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Trio Ibèria interpretarà: "El dos de mayo" (pas doble), F. Chueca; "Orient" (fox), Demon; "La joia de l'Empordà" (sardana), I. Moles; "Los bohemios" (selecció), A. Vives; "Ecos del Cantábrico", T. Fernández; "Plus Ultra" (pericon), C. Marrugat; "Ansencias" (pas doble), Puig Hernàndez. Alternant amb discos de gramola.

14'45: Classe pràctica de sistema Morse, per a alumnes operadors radiotelegrafistes.

15'15: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació. El Sextet Ràdio interpretarà: "Blessing" (fox), S. Dotres Fors: "Escúchame" (tango), P. Polito; "Valse de genre" (vals), P. Fauchey.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i cànvi de valors. Tancament de la Borsa.

18'10: Radiotelefonia femenina. Modes, per la senyoreta Pompadour. Temes útils, per la senyoreta Georgette (totes dues de l'Institut de Cultura de la Dona). Aquests treballs seran llegits per la senyoreta Balaguer.

18'30: El Sextet Ràdio interpretarà: "Calif of Bagdad" (obertura), A. Boieldieu; "El molinero de Subiza" (selecció), Ouurid-Moreno-Ballesteros; "Minuetto" (style ancien), S. Gillardini; "Le trésor" (valsos), L. Strauss.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació.

20'40: Curs d'anglès per a ràdioients (classe elemental), per les Escoles Massé, a càrrec de la professora anglesa Miss Kinder.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

21'05: Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda. Darreres notícies.

21'10: L'orquestra de l'estació interpretarà: "The soldier of fortune" (marxa), Apthorp-Reeves; "Madame" (selecció), H. Christiné; "El cavaller de la Rosa" (valsos), R. Straus; "Plumita al viento" (tango), J. Camarassa; "Reve", d'Ambrosio.

21'45: Fragments de les obres teatrals "Marianela", de Galdós, escenificada pels germans Alvarez Quintero, i "Mancha que limpia", d'Echegaray, interpretats per l'actriu Rosa Coto i l'actor Víctor Blanes.

Instruments puntejats

22'00: Concert per la Rondalla Barcelona. Director, Pasqual Morales. "La Dolores" (pas doble), Breton; "La canción del olvido" (selecció), Serrano; "Himno a la Exposición de Valencia", Serrano; "Marcha de Arcos", Zamacois; "El anillo de hierro" (preludi), Marqués; "Simfonia Laforga", Laforga; "Auras de España" (potpourri), Caballero.

23'00: Tancament de l'estació.

RADIO CATALANA, 277'8 m.

21'00: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Crònica cinematogràfica per un redactor especial.

Acte de concert: Doloretes Duran, cançonetista; Fulgenci Gutiérrez, baríton; Ramon Corretgé, tenor; Joaquim Constans, violinista; Orquestra Ràdio Catalana.

24'00: Tancament de l'estació.

CINEMA

NOTES OFICIOSES

ELENA DE TROIA
ARMA UN TERRATREMOL

Sabuda és la gràcia per roves que atresora aquesta cinta extraordinària, que atrau enormement els públics amb l'afany de conèixer els antecedents de la vida privada de la formosa sobirana dels troians, que amb la seva bellesa causà mil disbarats i el trasbals contínu de Menelau, el seu resignat espòs.

En un saló de Nova York, com a original reclam instal·laren a la façana un potent altaveu que, combinat amb un micròfon a la sala, reproduïa les gran rialles dels espectadors, i constituïa un dels reclams més originals i una palesa demostració que la cinta agradava amb deliri, ja que l'esclat de la rialla arribà a ésser la nota del dia, i feia estacionar un nombrós públic, que desitjava adquirir la seva corresponent entrada... Així, no és d'estranyar que s'aguanti una cinta d'aquesta categoria en el cartell mesos i mesos.

A Espanya l'exclusivitat d'aquesta cinta la posseeixen les Seleccions Gran Luxor Verdaguer, fora de programa.

LA VIDA Privada DE ELENA DE TROYA
Interpretada per
Maria Corda i Ricard Cortès
— i —
Lewis Stone i Alice White
serà un dels èxits més sorollosos
¡¡No deixeu pas d'anar-hi!!!

Capitol i Coliseum
Èxit sorollós, èxit!!!
LOS DOS AMANTES
Creació dels famosos artistes
Ronald Colman i Vilma Banky
Darrer film en què treballen junts lluint-hi les seves excepcionals qualitats, aquesta interessant parella.
És un film dels ARTISTES ASSOCIATS

Catalunya

FETS DIVERSOS

Un estafador detingut a Girona

Dijous a la tarda es presentà al Banc Urquijo Català, de Girona, un subjecte amb una carta de crèdit per valor de 98.000 pessetes, estesa a favor de Joan Demari i de Carles Villar, la qual carta podia fer-se efectiva a diferents places.

Aquest individu havia cobrat ja algunes quantitats importants a les sucursals de Vigo, de Castelló i de Barcelona. Tenia cura de no cobrar el total per tal de no deixar cancel·lat el document i de poder-lo portar d'amunt.

El que feia, en arribar a l'hotel, era esborrar amb un líquid el rebut del cobrament, i la carta quedava intacta.

Gràcies a haver-se'n adonat el director del Banc Urquijo Català, de Girona, pogué aconseguir-se que la banca no fos estafada i que el defraudador fos detingut.

Al director li estranyà que aquell subjecte demostrés impaciència per cobrar la dita quantitat allegant que havia de marxar cap a Barcelona, essent així que també podia fer-la efectiva en aquella capital. Li entraren sospites i digué al portador que tornés l'endemà.

Mentrestant, el dit subjecte tenia preparat un taxi per anar a l'estació i marxar amb l'exprés de les cinc. Però, com que el tren ja havia sortit, va anar-se'n amb l'automòbil fins a la frontera.

El director del Banc va telefonar a la sucursal de Barcelona, on li manifestaren que ja li havien pagat alguna quantitat.

Van trametre un funcionari de la casa cap a Port-Bou, el qual funcionari pogué detenir l'estafador en el moment que li despatxaven el passaport.

Li foren ocupades 250.000 pessetes, producte de les esmentades estafes a les indicades sucursals.

Un carreter atropellat pel seu carro a la carretera de Manresa a Vic

A la carretera de Manresa a Vic, davant la fàbrica coneguda per "Els Tubots", un carreter guiava el seu carro, quan de sobte se li esverà l'animal en passar un ciclista, i en voler aturar-lo, tingué la dissort de caure i ésser aixafat pel propi vehicle.

El carreter Josep Vila, de 43 anys, resultà amb greus ferides al cap.

El ciclista es va escapar.

Un nen atropellat per un automòbil a Gerp

En el poble de Gerp, un automòbil va atropellar el nen Josep Sanç Baró, de set anys, i li produí ferides greus al cap.

Una lleona ferelx el seu guardià a Tarragona

A Tarragona, una lleona de la col·lecció Blacaman ha clavat urpada al minyó Feliu Martín López quan li donava menjar. El Martín va resultar ferit en el braç dret. Fou curat a l'hospital.

Una camioneta agafada per un tren en un pas a nivell de Castelldefels

En terme de Gavà, en el pas a nivell de Castelldefels, una camioneta guiada per Josep Capdevila ha estat agafada per un tren. En Capdevila resultà amb ferides greus al cap amb sortida de la massa encefàlica, i contusions a diverses parts del cos.

Fou conduït a la clínica del doctor Viscarri.

Un carreter aixafat pel seu carro, a Corró de Vall

Prop de la riera de Corró de Vall, Ramon Jordana Pasqual, de Can Paret de Llerona, va tenir la dissort de caure sota el carro que conduïa, i morí aixafat per les rodes.

Un avió britànic aterra violentament a Hospitalet de l'Infant

Un aparell de l'aviació civil anglesa ha aterrat violentament a la platja d'Hospitalet de l'Infant (Tarragona).

El pilot i l'aviador han resultat illesos.

L'aparell ha quedat completament destroçat.

Topen un automòbil i una tartana a Terrassa

A Terrassa, al passeig del Comte d'Egara, un auto topà contra una tartana que hi havia parada. Al primer dels dits vehicles se li trencaren alguns vidres.

Va resultar amb algunes ferides el cavall que conduïa la tartana.

Baralla a Terrassa

A Terrassa ha estat agredit Josep Boada Turu, de 51 anys, mentre carregava el seu carro al femer de l'Hort d'En Favà.

Els agressors, Joaquim Puigdellívol Vilaseca, de 19 anys, i el seu pare, Ramon Puigdellívol, el varen tirar per terra i li produïren lesions, amenaçant-lo amb tornar-lo a atonyinar quan el trobessin a la vinya.

Els veïns posaren pau entre els contendents.

OLOT

Nomenament :-: Les fires :-: Festes

Ha estat nomenat capellà de l'Hospital municipal el nostre compatrici mossèn Martí Segarès.

— El dia 6, a la tarda, tindrà lloc el sorteig dels llocs públics que els venedors hauran d'ocupar al passeig de Blai durant els dies de les extraordinàries fires de Sant Lluc, que tindran lloc a la nostra ciutat els dies 18, 19 i 20 del que som.

— Els veïns del barri de Sant Francesc han celebrat la seva festa amb força animació. Els seraus, concerts i sardanes s'han vist molt concorreguts.

Conferència :: Què serà? Subscripció :: Futbol

El dia 28, al vespre, tindrà lloc a l'Orfeó Popular Olotí una conferència organitzada per Atenea, que anirà a càrrec del senyor Ferran i Mayoral.

— Per les fires de Sant Lluc, que se celebraran des del 18, el tren d'Olot a Girona posarà combois extraordinaris amb bitllets d'anada i tornada, des de totes les estacions, a la nostra ciutat.

— Dies enrera estigué a la nostra ciutat l'inspector de tribunals d'aquesta regió, acompanyat del seu secretari.

— Un grup d'excursionistes ha obert una subscripció a favor dels perjudicats pel foc de Les Gavarres. Quan sigui closa donarem el resultat.

— Diumenge començà el campionat de futbol de terres gironines.

Al nostre camp contendiren el Ceida, de Sant Feliu de Guíxols, i l'Olot F. C.

Fou un partit força interessant, que acabà amb un gol per a cada contrincant.

— El vel poble de Les Preses ha celebrat la seva festa major.

Tant els actes religiosos com tots els altres, es veieren ben concorreguts. Hi hagué molta animació, principalment a l'hora de les sardanes a la plaça.

TARRAGONA

Concert :-: Tòmbola :-: El timo de les misses :-: Hostes :-: La festa de la raça :-: Una desqualificació

Avui celebra l'Orfeó Tarragoni un concert públic al Teatre Principal. Tindrà lloc a les sis de la tarda.

— A la Rambla de Sant Joan, passeig central, ha estat instal·lada una tòmbola a benefici de la Creu Roja. Va inaugurar-se el dia 12.

— Encara hi ha gent que bada i es deixa sostreure els diners innocentament. Andreu Martín Garcia denuncià que pel procediment de les misses li havien estat manllevades 1.500 pessetes. La policia persegueix els vius timadors, els quals emprengueren des d'ací, en taxi, la ruta de Sitges.

— Ha estat a Tarragona el ministre plenipotenciari d'Itàlia a Tànger, senyor D. de Frecendis.

— També ha estat un parell de dies a la nostra ciutat Mr. John Mathens, cap de policia anglesa, de servei a Londres.

— Amb motiu de la festa de la raça els centres oficials i els Bancs tancaren les portes. Al vespre hi hagué banda militar a la Rambla de Sant Joan i ball al Circol de Tarragona.

Concerts :: Oposicions :: Petició de mà :: Esport

Diumenge a la tarda, al Teatre Principal, l'Orfeó Tarragoni va donar el seu anunciat concert.

— La Filharmònica anuncia per al dia 26 del mes que som el segon concert del curs corrent, en el qual serà presentada la banda municipal de Barcelona.

— Per al vinent dia 25 han estat assenyalades les oposicions per a l'adjudicació d'una beca d'escultura de la Diputació provincial.

— Per a l'agent de Duanes senyor Josep Maria Borràs Martori ha estat demanada la mà de la senyoreta Pilar Perera Teixidor.

— La cursa ciclista reservada a corredors locals "Copa Miquel", que va celebrar-se diumenge passat, fou guanyada per Vicents Carrion.

Darrera hora

DE BARCELONA

DONA MORTA

Ahir, a un quart d'onze de la nit, al carrer de Bailèn, encreuament amb la Diagonal, fou recollida per un vigilant una dona que aparentava tenir uns 55 anys. Traslladada seguidament a la casa de socors de Gràcia, els metges certificaren la defunció. Presentava una ferida al front, que li ocasionà la mort. La dita ferida sembla produïda per haver caigut casualment al carrer. Avisat el jutjat de guàrdia, instruí les diligències oportunes i ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit judicial.

ROBATORIS

Juli Padrosa, que viu en una dispesa del carrer de Pelayo, denunciò ahir a la policia que de la seva habitació de l'esmentada dispesa li foren robades 1.000 pessetes, i ignora qui pugui ésser l'autor.

— Josep Carrer, habitant al carrer d'En Guàrdia, presentà ahir una denúncia contra una minyona de servei que ha desaparegut de casa seva i se n'ha endut 600 pessetes.

DE MADRID

ESTUDIANTS CATALANS A MADRID

Madrid, 15.—Ha arribat a Madrid una comissió d'estudiants de la Universitat de Barcelona, integrada per Alfred Pérez Iborra, president de la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics, i el secretari d'aquesta, Narcís de Carreres i Guiteres, que vénen a entrevistar-se amb el ministre d'Instrucció pública per a tractar de la resolució d'algunes dificultats sorgides en l'adaptació el nou pla d'ensenyança. Porten la representació de tots els estudiants afectats per la reforma universitària, els quals es reuniren en nombre superior a 400, a la Casa de l'Estudiant, de Barcelona, acordaren nomenar aquesta comissió i pagar entre tots les despeses d'aquesta.

El moviment s'inicià entre els escolars de Barcelona, en començar el curs, a les diferents Facultats.

La Federació recollí les aspiracions dels estudiants, i en diverses reunions celebrades al seu estatge, aconseguí endegar en conclusions determinades el desig de la generalitat.

La Reial ordre del 10 del corrent resolgué amb gran magnanimitat alguns dels casos plantejats. La urgent resolució dels restants és el que ha motivat la visita d'aquesta comissió.

Avui han visitat el ministre d'Instrucció pública, acompanyats del president i del secretari de la Confederació d'Estudiants Catòlics.

UN ALTRE MORT PER L'EXPLOSIO DE CABRERIZAS

Melilla. — Ha mort, a conseqüència de les ferides que sofrí a l'explosió del fort de Cabrerizas Bajas, Francesc Gallardo, de vint anys, natural de Màlaga.

PRINCEPS INDIS A MADRID

Madrid, 15. — Aquesta nit, en el ràpid d'Irún, ha arribat a Madrid el maharajà de Kapurtala i el seu fill, el príncep hereu. L'acompanyen el sardha Ajudia Das, secretari de l'Interior; el sardha Uuhabbet Rai, secretari particular; el sardha Jar Mani Das, secretari militar; tres majordoms, dos criats i un cuiner.

Els prínceps i el seu seguici han estat rebuts pel duc de Miranda i els ajudants de don Alfons s'han posat a les seves ordres.

Han marxat a Palau, on han estat rebuts per don Alfons.

S'estatgen a les habitacions del duc de Gènova.

Romandran a Madrid tres o quatre dies.

Dimarts hi haurà a Palau un banquet de gala al seu honor. Te... es prepara una cacera.

ES COIX, DONA LA VOLTA AL MON EN BICICLETA I MATA UN VEI DE BUITRAGO

Buitrago.—El ciclista execoslo... Gregorich, que com hom sap li ma... una cama i dóna la volta al mòn... bicicleta, ha atropellat en el quilòm... tre 37 de la carretera de França... Francesc Cristobill, veí d'Horsajo, q... morí en l'acte.

El jutjat, en començar a instruir l... primeres diligències, ha topat a... grans dificultats per no saber el C... gorich cap paraula en espanyol.

UN CRIM

Còrdova, 15. — A Cañete de l... Torres, diversos veins oiren uns tr... a la casa on vivia Carme Torralva, en donaren compte a la guàrdia civ...

En arribar la benemèrita trucà a... porta i no rebé contestació. Aleshor... esbotzaren la porta i en entrar trob... ren a Carme, el seu fill Blai i la núvi... d'aquest, Carme Jiménez a terra se... que donessin senyals de vidt. Fo... conduits immediatament a l'Hospit... on curaren a Carme Torralva d'u... greu ferida d'arma de foc al cap, a... núvia, de ferides al coll, i a Blai, d... ferides al cap. A la poca estona d'h... ver ingressat a l'Hospital morí-ren.

Encara que s'ignoren les causes... sembla que Blai realitzà fa poc temp... un viatge a Madrid durant el qual e... refredaren les relacions i en tractar d... reprendre-les la família de la núvi... s'hi oposà i es creu que aquest ha est... el motiu de la tragèdia.

DE L'ESTRANGER

La línia aèria Roma-Barcelona serà inaugurada el dia 28 del que som

Roma, 15. — La línia aèrea Roma-Barcelona s'inaugurarà el dia 28 del corrent pel representant del Govern italià senyor Gay, que anirà després a Sevilla i Barcelona, per tal d'assistir a les sessions del Congrés internacional de turisme.—Fabra.

ELS DOCUMENTS COMUNICATS A L'AGENCIA HEARTS

París, 15. — L'Agència Havas, ocupant-se de l'assumpte Horan, diu que no hi ha motiu per a exagerar la importància dels documents tramesos per l'Agència del grup Hearts, de París, als Estats Units.

Els esmentats documents són una simple circular que segui a una comunicació dirigida als representants diplomàtics de França, en la qual es donava compte dels treballs de la Comissió preparatòria del desarmament i un resum de les converses franco-angleses, destinat a informar els funcionaris de l'Oficina de Premsa en llurs relacions amb els periodistes acreditats en el Quai d'Orsay.

Des del dia 2 d'agost aquests documents estaven a l'Oficina de Premsa del ministeri de Negocis francès, i eren coneguts del diplomàtic que, per lleugeresa i excés de confiança, els mostrà al periodista francès De Leblanque, el qual li havia manifestat els seus desigs de documentar-se per tal d'escriure alguns treballs referents a la qüestió del desarmament.

No hi hagué, per tant, sinó una falta de discerniment per part de l'agregat diplomàtic senyor De Noblet en comunicar a aquell, en la seva qualitat de periodista francès, el text dels documents. — Fabra.

DE LEBLANQUE SEPARAT DE "L'INTRANSIGEANT"

París, 15. — Amb motiu de l'afer Horan, el diari "L'Intransigeant" anuncia que s'ha separat de la seva redacció el seu jove col·laborador el senyor De Leblanque.

Aquest diari afegeix que no fou formulada en nom de "L'Intransigeant" la petició de l'esmentat periodista en el Quai d'Orsay.—Fabra.

EL MATCH UZCUDUN-ROBERTI S'HA DE SUSPENDRE

Nova York, 15. — S'ha descobert que l'italià Roberti sofrí la fractura de dues costelles en un match recent, la qual cosa li obliga a renunciar a l'encontre que devia celebrar dimecres amb Uzcudun. Aquest últim continua el seu entrenament en espera que hom trobi un altre boxador que pugui reemplaçar a Roberti.—Fabra.

ES CONFIRMA L'ATERRATGE DE HUENEFELD PROP DE XANG-HAI

Xang-Hai, 15. — L'aviador alemany Huenefeld aterrà a deu milles de la concessió internacional aquesta tarda a les 5'40, procedent de Canton. — Fabra.

UN AUTOGIR ITALIA

Londres, 15. — Un autogir de 230 cavalls de vapor ha estat construït a Hamble, prop de Southampton, per ordre del Govern italià. Probablement l'aparell anirà per via aèria des de Londres a Itàlia.—Fabra.

Desordres Gàstrics!

Una alimentació irracional és la causa de la majoria dels mals d'estòmac

En general, es la més cas del gust i l'aspecte dels aliments que no pas de llur valor nutritiu i de la seva fàcil digestió. En ambdós casos, no sols se'n ressent l'aparell digestiu, sinó també l'estat general. Una digestió defectuosa, vol dir una nutrició deficient i, com a conseqüencia, l'afebliment progressiu de l'organisme.

Els dispèptics, principalment, necessiten fer ús dels aliments de poc volum, fàcilment digeribles i de gran poder nutritiu. En aquels casos res no pot comparar-se a una tassa de

OVOMALTINA

presa després de cada hora de menjar. Aquest producte concentrat, que digereixen els estòmacs més dèbils, sense la més petita dificultat, conté tots els principis essencialment nutritius i fortificants de la llet, la gema d'ou, el cacao i la malta, incloïa la diastasa, aquest incomparable ferment digestiu que afavoreix l'aprofitament dels altres aliments.

Si digeriu malament, si us trobeu subjecte a un règim, reforceu a vostre aliment amb dues o tres tasses diàries d'OVOMALTINA i aviat us donareu compte dels bons resultats d'aquest incomparable tònic digestiu.

Se troben en tissues de 150 i 300 grams a les farmàcies i drogueries.

Fabricants: Dr. A. WANDER, S. A. Berna (Suïssa)

EXCURSIONISTES
Us interessa llegir en el número 20 de
CIENCIA
"EL MONTSENY"
glossa de les valors naturals de la contrada : : : : : :
La lectura d'aquest article, original d'Ignasi de Sagarra, amb munió de fotografies i dibuixos originals del mateix autor, contribuirà a augmentar els vostres coneixements d'una regió per vosaltres repetidament recorreguda.

BOMBES PRAT Tuberies Accessoris i Vàlvules
BOMBES CENTRÍFUGUES - DE PISTÓ - DE VAPOR i a MÀ
Tubos y Hierros Industriales, S. A.
Exposició i Venda: RONDA SANT PAU, 69. Telef. 2002 A. Barcelona

EL SESPORTS

ATLETISME

Campionats socials del F. C. Badalona

Diumenge al matí va tenir lloc al camp del Badalona la primera jornada dels Campionats socials de la secció d'atletisme d'aquell Club.

Per una encertada disposició dels directius d'aquella secció, hi van prendre part una bona quantitat d'atletes d'altres Clubs, cosa que ens plau de remarcar amb elogi.

Un dels principals detalls de les proves, ultra poder constatar la forma actual de les més destacades figures badalonines, era la presentació de diversos atletes neòfits, en els quals hom semblava descobrir futures "estrelles" del nostre atletisme. En general, tots els resultats són força interessants, i alguns ben notables.

Els resultats tècnics foren:

800 metres: Primer. J. Angel, independent, 2' 11" 2/5; segon, J. Arimon (neòlit); tercer, Coderch; quart, Klink; cinquè, Oliver II.

190 metres: Primera eliminatòria (neòfits), J. Nieto, 27"; Arimon, 27" 2/5; segona eliminatòria (neòfits), Seriol, 25"; Fontanilles, 26" 3/5 Klink, a un metre.

Eliminatòria seniors: Tugues, 23" 1-5 Culi, a un pit Oliver I, a un metre.

Martell: Martínez, F. C. Barcelona, 31' 41; Tugues, 29' 90; Fontanilles (neòfit), 22' 46; Seriol neòfit), 21' 44.

3.000 metres: Albiol, F. C. Barcelona, 10' 8" 3/5; Comes, Peralta, independent.

Disc: Culi, 32' 73; Laffite, F. C. Barcelona, 30' 49; Tugues, 29' 91; Martinez, F. C. Barcelona, 27' 89; Oliver I, 23' 20; Seriol (neòfit), 23' 20; Fontanilles (neòfit), 22' 57.

Reemplaçaments 4 per 400: Primer equip: Seriol, Pardo, Culi, Oliver I, 4' 15" 4/5.

Segon equip: J. Arimon, Coderch, Tugues, Nieto, 4' 21"

L'actuació més destacada fou la de Culi, amb el llançament del disc, en assolir una de les millors marques que l'atletisme català ha registrat de molt temps ençà.

No veiem pas com una cosa molt llunyana l'obtenció d'un nou record català per aquest atleta badaloni, ferm exemple del que pot l'entusiasme. Creiem molt possible que els 35'12 que detenta Llorenç seran fàcilment superats pel recordman de Catalunya de perxa.

Una altra de les belles marques assolides és la d'Angel, en els 800 metres. Dos minuts onze segons, en començar la temporada, és quelcom notable. Esperem veure-li noves actuacions per a jutjar aquest atleta que tot just fa un any ha començat a practicar l'atletisme.

Entre els neòfits són molt esperançadors els 25 segons d'En Seriol en els 190 metres.

Els resultats dels seniors ens mostren Oliver encara mancat de forma, però es comprèn la seva participació per tractar-se d'uns campionats socials.

Veurem què donaran de notable les dues jornades que manquen, car sembla que en diverses proves es registraran marques senzillament esplèndides. Així ens ho fa esperar uns trets de Tugues amb el pes, el qual entrenant-se davant de tots els atletes, va aconseguir fàcilmente els 11'78.

AUBURN
EL VOSTRE PROXIM CODIC
Concat: A. SUBIRANA. — Calp, 39.

URODONAL F. C., 2 - A. E. G., 2

Dissabte passat, dia 13, al camp del Gràcia F. C., i amb força concurrència, en la qual donava una nota altament simpàtica la nodrida representació del bell sexe que emplenava les llotges i tribuna, se celebrà el segon partit entre els primers equips més amunt indicats. El resultat fou fidel reflex del curs del partit, puix es mereixien per igual la victòria.

A les ordres de l'àrbitre senyor Rius s'alinearen els equips en la següent forma:

URODONAL F. C.—Diez, Jones, Tomàs, Ortí, Cruselles, Canals, Solanes, Giron, Montserrat, Romero, Carbonell.

A. E. G.—Salduga, Vidal, Orùcio, Lledó, Chato, Lledó, Aragonès, Juanico, Sala, Ferret, Gispert.

Els gols foren entrats per Montserrat i Solanes, per l'Urodonal, i Sala i Chato per l'A. E. G.

Regna gran expectació entre els dependents d'ambdues cases per presenciar un nou partit, per haver empatat també en el primer.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL

A la tercera jornada queden empatats per al primer lloc, amb cinc punts, l'Espanyol i el Barcelona :: Un magnífic partit del Sans, que en empatar amb l'Europa fa perdre terreny a aquest darrer Club

En la segona categoria continua destacant-se el Júpiter per uns resultats victoriosos

El Sans, l'equip tot entusiasme, posà en situació difícil l'Europa, que amb molts treballs aconseguí empatar a un gol

EUROPA - SANS

Si ens haguessin preguntat diumenge passat mentre anàvem cap al camp de l'Europa, quin dels dos equips sortiria airós de la partida, ben segur que sense embuts ens hauríem mostrat favorables a l'Europa. I és que les bones actuacions de l'equip gracienc d'un quant temps ençà ajudaven a fer més ferma la nostra creença.

Es clar que en creure en una victòria de l'Europa no ho féiem pas en proporcions molt distanciades, car no desconeixiem el rendiment o la forma en què se'ns presenta l'equip del carrer Galileu, aquesta temporada. Un resultat d'un gol d'avantatge per als del Guinardó, a més de creure-ho nosaltres, eren molts els que s'hi decantaven.

I amb aquest convenciment penetràrem al camp del carrer de Sant Lluís.

* * *

Tanmateix, ben poques vegades haviem presenciat el camp de l'Europa tan animat; les graderies estaven completament plenes, si bé a tribunes i llotges el públic escassejava, la qual cosa és més que natural si es té en compte que en aquests camps els espectadors tenen ben poca tirada a aquestes localitats.

Es innegable que l'ésser l'únic partit que se celebrava a Barcelona i que tenia el seu interès per la qualitat de rivals dels dos contendents, va ésser motiu que el públic s'hi aboqués en quantitat suficient perquè el camp de l'Europa representés un ple.

* * *

El partit va començar regularment a l'hora assenyalada; la primera impressió que rebérem va ésser la gran embranzida del Sans. Que en va fer de mal el foc dels jugadors d'aquest equip a l'Europa!

Es pot dir rodonament que el gran desconcert que imperà en l'equip gracienc tot seguit de començar el joc, no era altra cosa que la mateixa desorientació davant una escomesa tan enèrgica d'uns xicots joves sense pretensions de cap mena. L'Europa, ben segur que esperava trobar-se davant d'un equip de bona voluntat, és cert, però amb poques condicions per a anorrear-lo, i per tant, que hauria pogut sortir-se del pas sense grans esforços, convençut com estava que actualment es troba en bona forma i ni el més pintat no pot amb ells.

Això, evidentment, està molt bé que interiorment es pensi, però exteriorment, i menys posats damunt el terreny, sempre hem considerat un gran handicap per a un equip que, convençut del seu valer, es llança a la lluita amb aquell aire de superioritat i confia únicament en la seva condició i no pas en la voluntat que cal posar en el joc.

Tot això, precisament, va ésser el que succeí a l'Europa diumenge passat; sort tingueren, però, que se'n saberen adonar a temps i vingué la reacció a la segona part, en el moment precís que, a causa de les "carícies", perdia dos dels seus jugadors. Reconeguem que l'esforç fet pels nou jugadors que restaven en peu mereixia de sobres l'empat, car varen aportar bona voluntat i ganes d'adjudicar-se la victòria.

Però no va ésser així; la victòria no els havia de somriure. La manca dels dos puntals, Alcoriza i Bestit, els perjudicava en el bon retament dels atacs iniciats. De més a més, calia contrarestar l'empenta sansenca, i a això ja hi havia prou feina i de sobres.

* * *

El Sans, un equip modest, al qual ningú no donava importància, enguany se'ns presenta disposat a donar ensurts als nostres primers cercles; primer el Barcelona i ara l'Europa se'ls ha empassat amb una senzillesa admirable i a tots dos els ha anat d'un ai! de no sortir-ne mal parats.

Qui va veure el partit de diumenge, a hores d'ara encara no es pot avenir que no se n'hagués endut la victòria. Aquell domini persistent i aquelles jugades tan precises dels seus jugadors, principalment de la davantera, de sobres se la feien mereixedora.

Altrament, el Sans mai no podia somniar que aquests onze jugadors —no hi ha cap "as"— poguessin donar el rendiment actual. Així com per ordre general la inclusió de nous elements en un equip, i més en la categoria del Sans, sol reportar més aviat un descens de forma, aquesta vegada l'onze sansenc ha produït una agradable sorpresa.

Es admirable de veure com s'entenen aquests onze jugadors, i l'entusiasme què posen sempre en la lluita. Començant pel porter, continuant per defenses, mitjos i davanters, tots hi posen l'ànima, i aquesta, com ja hem dit moltes vegades, és la principal qualitat que pot tenir un equip.

Particularment els cinc jugadors que integren la davantera, ultra la gran dosi de voluntat, posseeixen una altra qualitat ben remarcable: la gran facilitat en desmarcar-se. Llàstima que no els acompanyi un xic més d'oportunitat per al bon coronament dels ben treballats atacs a la porta de l'adversari.

El Sans, diumenge, tingué el partit completament al seu favor; el domini pot dir-se que fou persistent durant la primera part i uns moments de la segona, però malgrat d'això, només pogué agafar l'avantatge d'un sol gol.

Diguem-ho una vegada més: mereixia millor sort.

* * *

Quan es tractava d'un partit entre rivals, abans, s'acostumava a veure joc fort; avui, tant si els contendents són rivals com no, sempre tenim aquesta mena de joc, tantes vegades censurat.

Diumenge, per tant, no podia mancar; l'Europa en aquesta ocasió hi féu la seva, car alguns dels seus elements s'hi prodigaren excessivament. Però l'Europa, en adoptar aquesta especialitat, pagà prou bé les conseqüències, car, com ja hem indicat, hagué de retirar dos dels seus jugadors, i sofrí l'handicap d'haver d'actuar amb nou equipiers bona part del segon temps, tant que potser, de tenir-los, hauria pogut esperançar el triomf.

Si aquests casos es produissin gaire sovint, tanmateix potser seria el millor remèi per a evitar l'excessiva duresa que tan poc diu en els veritables sentiments esportius.

* * *

El partit, com ja hem dit, va començar amb una forta embranzida del Sans, que desorientà per complet l'Europa.

El joc era viu per part del Sans, al qual replicaven els graciencs amb una calma i una defectuositat poc corrent en ells.

Les còrners abundaven; cap, però, no duia conseqüències, i el joc continuava viu per una banda, però inefectiu per l'altra.

Hi hagué un moment que l'Europa semblà animar-se i veiérem un fort xut d'Alcàzar, que topà al pal, però ben aviat continuaren al mateix lloc: a la desorientació.

Quan feia 30 minuts que es jugava, un centre admirable de Pauses, va ésser ben aprofitat per Miró, el qual d'un fort xut aconseguí apuntar el primer gol.

L'Europa, de tant en tant, volia atacar, però podia més la voluntat dels seus adversaris i restava aclaparat; sort de la gran actuació defensiva, en particular de Vigueres i Altés.

Abans d'acabar-se el primer temps l'Europa havia de rebre encara un nou ensurt: fou en un moment que la defensa no va saber-se entendre i deixaren collocar Miró sol i a un metre de la porta; sort varen tenir que el xut de Miró va ésser d'aquells que no s'expliquen i que són tan difícils, o sigui el de fer passar la bala per damunt del pal superior, trobant-se el jugador a menys d'un metre, quan es decideix a xutar.

El segon temps tingué un començament molt semblant al del primer: l'atac dels de Sans.

Quan feia poc que es jugava, Ponç pogué desempallegar-se de tots els obstacles i se situà davant del marc; xutà fortament, però Altés, molt ben collocat, repellí la bala admirablement.

L'Europa reaccionà i atacà de valent; amb tot, a causa del joc fort, es veieren obligats a retirar-se, primer Alcoriza i després Bastit. Tots dos jugadors intentaren reaparèixer, però al cap de poc varen haver de retirar-se definitivament.

En perdre aquests dos elements, l'Europa es debilità un xic, i començà a anivellar-se el joc, per bé que amb més tendència a decantar-se per l'Europa. Cros es mostrava infatigable i uns i altres es permutaven el lloc amb més o menys encert.

Un moment de perill es produí al marc de Casanoves; aquest jugador havia caigut en intentar treure una bala, i aquesta rodolava cap al marc. Un esforç del porter de Sans, i la bala va entrar a còrner.

No tardà gaire a produir-se un nou moment de compromís al marc del Sans; Casanoves caigué amb la bala, i els davanters de l'Europa volien que la deixés, i l'"acariciaren", com és del cas, fins que ho aconseguiren, i Cros xutà a gol. Però com que aquestes "carícies" als porters són punibles, intervingué l'àrbitre, anullà el punt, donà falta contra l'Europa, hi hagué raons i potser alguna altra cosa...

El joc continuà; als 33 minuts de la represa, es produí una bona jugada per part de l'Europa, que valgué l'empat.

Alcàzar agafà una bala, la qual instantàniament lliurà a Cros i aquest ho féu a Colls; aquest jugador, al seu torn, la retornà a Alcàzar, el qual d'un fort xut va aconseguir endinsar la bala al marc, ja pot dir-se, en mig la satisfacció boja d'ell i dels seus companys.

Després d'aquest gol, l'Europa continuava atacant de valent, per tal de millorar el resultat, però els de Sans vinga defensar-se fins que s'acabà el partit i l'empat a un gol subsistia.

* * *

Els equips varen arrenglerar-se tal com s'havien anunciat, o sigui:

Europa: Altés, Vigueres, Alcoriza, Soligó, Gàmiz, Maurici, Pellisser, Bestit, Cros, Colls i Alcàzar.

Sans: Casanoves, Torredeflot, Olm, Besolí, Climent, Creixell, Pauses, Garcia, Miró, Pous i Landa.

De l'arbitratge en va tenir cura l'Espelta.

La seva tasca tingué moments de tot, per a acontentar i desacontentar a un i altre equip.

J. T. R.

Les puntuacions de la tercera jornada

PRIMERA CATEGORIA

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Barcelona	3	2	1	0	11	2	5
Espanyol	3	2	1	0	7	1	5
Europa	3	1	2	0	6	2	4
Sans	3	1	2	0	7	4	4
Terrassa	3	0	0	3	1	11	0
Sabadell	3	0	0	3	2	14	0

SEGONA CATEGORIA
PREFERENT
PRIMER GRUP

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Manresa	3	2	1	0	11	4	5
Gimnàstic-Tarr.ª	3	2	0	1	7	5	4
A. Obrers, Vil.	3	1	0	2	4	9	2
Lleida	3	0	1	2	5	9	1

SEGON GRUP

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Júpiter	3	3	0	0	12	3	6
Sant Andreu	3	2	0	1	7	6	4
Martinenc	3	1	0	2	8	10	2
Gràcia	3	0	0	3	0	8	0

TERCER GRUP

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Badalona	3	2	0	1	11	4	4
Palafrugell	3	2	0	1	5	3	4
Atlètic, Sabadell	3	1	1	1	6	8	3
Iluro, Mataró	3	0	1	2	2	9	1

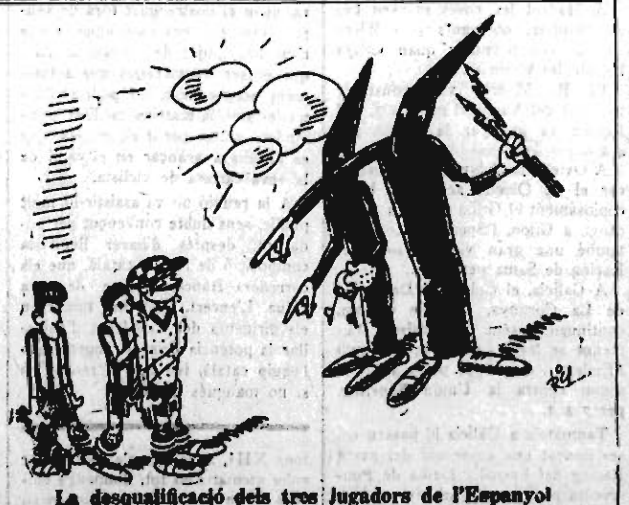

La desqualificació dels tres jugadors de l'Espanyol

—I no protesteu, perquè el Codi penal diu que per haver ofès d'obra l'àrbitre, sense agredir-lo, us toquen de tres a sis mesos de suspensió, i nosaltres ja fem prou de llegir setmanes allà on diu mesos.

El Barcelona, després d'haver dominat estèrilment a la primera part, al final sortí vencedor del Terrassa per 4 a 0 : Una gran actuació del porter egarenc

BARCELONA, 4 - TERRASSA, 0

El camp del Terrassa es va veure ahir plenissim, com no estem acostumats a veure, i per cert que els antecedents que es tenien no eren pas gaire atractívols, donades les actuacions deficients que durant el present campionat realitza el Terrassa; per tant, el resultat gairebé ja era previst, però sigui per veure el debut de Vidal, sigui per veure el rendiment que podia donar el Barcelona, l'actual forma del qual no era pas molt falaguera per a ell, la qüestió fou que el contingent de barcelonins que es traslladaren a la veina ciutat va ésser en crescudíssim nombre. I a fe que el partit ho va mereixer; especialment en el primer temps, en el qual el joc va ésser tan igualat, que això sol ja mereixia la gentada que acudí al camp.

Efectivament, el "Terrassa" va fer una primera part formidable, que ens recordà els passats temps de quan fou ell l'àrbitre d'un campionat, i el del torneig Copa Catalunya. No se li podia demanar més. El Barcelona féu també esforços, però eren resistits coratjosament pels egarencs; i a no ésser pels davanters dels propietaris del camp, el Barcelona hauria sofert el veure perforada la seva porta més d'una vegada. La resistència terrassenca fou tan gran, que els que es miraven el partit desapassionadament, veien la victòria del Barcelona molt dubtosa; gairebé no podia guanyar.

Dels del club campió, durant aquest primer temps, solament es distingiren els defenses, Carulla (que, dit sigui de passada, abusava un xic de la seva resistència física, sense que això vulgui dir que jugués brut), i els ales Sagi i Piera, més aquest que no el primer. En canvi del Terrassa sobresortí Sabater, que féu coses que no és possible superar; la defensa Tondo-Roure, que formen una barrera formidable, i la línia mitja formada per Tonijoan, Abad i Vilà.

El joc d'aquests impedia la realització de tota jugada barcelonina. No així la davantera, que solament ho féu regular. Creiem sincerament que això es deu a l'eix d'atac. S'ha comprovat, no ara, sinó d'uns quants partits ençà, que Valls passa una època crítica, i potser si descansés un quant temps, tornaria a posarse a to, i novament seria el conductor de línia que demostrà ésser temps enrera; puix no es comprèn que jugadors tan bregats en aquestes lluites com són Virgili i Rello, especialment, practiquin joc tan nul.

En aquesta primera part hi havia moments que la pressió terrassenca era molt intensa, com ho demostra el fet d'haver-se tirat tres còrners favorables al Terrassa i solament se'n tirà una per part del Barcelona.

En canvi, a la segona part canviaren radicalment els papers. El Terrassa, sigui per esgotament, sigui per una altra causa, ja no fou el de la primera part; no semblava el mateix, i això ho aprofitaren els jugadors barcelonistes per a començar a atacar formidablement la porta terrassenca, el resultat de la qual pressió fou que als cinc minuts de començat aquest segon temps Sagi té ocasió de centrar la pilota tan matemàticament, que Arocha d'un cop de cap introdueix la pilota a la porteria de Sabater. Quan el Barcelona tenia ja el seu primer gol, Tonijoan es ressent de la lesió que ja li impedí jugar contra el Sans, i resulta un jugador que solament fa número, malgrat de la seva voluntat. I aquí començà la davallada principal del Terrassa, i a això s'hi afegeix que Roure s'ha de retirar durant alguns minuts, i llavors ve la desmoralització. Durant aquest interregne, Parera marcà el segon gol per als seus, quan es portava de partit del segon temps uns vint-i-dos minuts. Sagi és l'autor del tercer gol, puix que trobant-se completament desmarcat, ja que Tonijoan no el pot molestar per res, pot avançar sense perill fins a trobar-se davant de Sabater, i al cap de dos minuts Arocha marcà el quart, en un batibull davant la porta terrassenca.

De les actuacions ja n'hem dit quelcom, i podem afegir-hi que dels barcelonins el més fluix fou Castillo, que no és pas el mig centre que necessita el Barcelona; Ramon i Parera es defensaren sense excedir-se; Martí, regular. Quant a Vidal, el debutant, no tingué ocasió de mostrar-se en la seva actual forma, i per tant, per aquest sol partit no es pot formar un criteri respecte d'ell; no obstant, cal assenyalar que en la primera part féu algunes sortides molt dubtoses, la conseqüència de les quals, d'haver-hi hagut davantera terrassenca, hauria estat un disgust per a ell.

Dels del Terrassa, ja hem dit les impressions que ens oferiren.

Els equips, que es formaren a les ordres de Llovera — què féu un arbitratge sense pena ni glòria — foren els següents:

Barcelona: Vidal, Walter, Mas, Martí, Castillo, Carulla, Piera, Ramon, Arocha, Parera i Sagi.

Terrassa: Sabater, Roure, Tondo, Tonijoan, Abat, Vilà, Virgili, Rello, Valls, Galtés i Calzina.

Al cap de poc de començar, Virgili i Rello canviaren els llocs.

NOMAR

L'Espanyol va batre el Sabadell per un marge de gols excessiu si es compara amb el joc que va fer

Després de presenciar l'actuació de l'Espanyol en aquesta partida, i tenint en compte també el joc que ha exhibit en les anteriors del Campionat català, quasi ja ens podem atrevir a dir que, malgrat la precaució que representa el no fer prendre part en aquestes lluites oficials els seus segon i tercer equips, per tal de comptar amb jugadors "freses" de "reserva", el cercle espanyolista no ha trobat encara la "forma" que podria fer esperar ben confiadament als seus adeptes la consecució del present títol.

De totes les deficiències que palesà en aquesta lluita, no podem, ni crèiem en donar-ne la culpa a la manca de Zamora i els germans Tena en les seves línies, puix que el mateix Solà en el marc deturà el parable, i quasi l'imparable, que Kaiser i Estrada ocuparen prou dignament els llocs dels esmentats Tena.

Si el Sabadell arriba a tenir en la seva davantera un home decidit en el xut, no sabem si l'Espanyol hauria aconseguit sortir amb la victòria del terreny de la Creu Alta, puix a la manca d'allò deu precisament que el resultat final de l'encontre li fos tan netament favorable.

De l'actuació dels seus jugadors, ja hem remarcat que Solà no féu menys que el que hauria fet Zamora, puix el gol que obtingué Sancho en rematar un còrner, el mateix hauria estat imparable pel porter nacional. Si alguna cosa podem rebutjar a Solà, fou el "truc" d'agafar-se a les cames de Sala, quan aquest estava admirablement situat per a endinzar la bala al marc de l'Espanyol.

La parella González-Portes es comportà amb un encert remarcable, junt amb Solà; sostingueren el pes de la partida i la victòria dels seus.

Trabal, Soler i Kaiser, el més dolent de l'Espanyol. Soler, contra el que ens té acostumats, estigué apagat per complet. No solament se'l veié mancat d'encert, sinó que la seva apatia fou notable per tothom. Kaiser féu alguna cosa de profit, però el mateix que Trabal, abusà del joc més que dur, perillós.

La davantera, formada per Vantoldrà; Gallard, Estrada, Broto i Bosch, no arribà mai a donar una sensació de conjunt remarcable. Solament Vantoldrà i Bosch es mostraren els de més perill; no ha d'estranyar, per tant, que l'Espanyol fes sempre joc excessivament obert, ben assimilat a l'estil nordeny. Broto, molt decidit en el tret que valgué el primer gol als seus; i per altra part, fou, junt amb Estrada, el que menys va desdir de l'encert dels exteriors. Gallard, si no fos per dos trets formidables que engegà en el segon temps — un d'ells al travesser —, pot dir-se que no l'havíem vist per enlloc.

En total, l'Espanyol no palesà de cap de les maneres aquella qualitat formidable que sembla hi ha molts li volen veure; en aquesta lluita amb el Sabadell no creiem pas que hagi deixat massa esperançats els seus adeptes per a la del vinent diumenge contra el Barcelona. En veritat, que amb un conjunt mediocre com el que hem vist, i sense Zamora al marc — que en partides de compromís vol dir la moral de l'equip — no n'hi ha per estar massa tranquil.

Parlem ara un xic del Sabadell. Si aquest cercle repetís sovint l'actuació que féu davant l'Espanyol, sense cap mena de dubte tornaria a convertir-se en el "papu" dels cercles que haurien de visitar el terreny de la Creu Alta.

No demaneu massa tecnicisme, perquè el que actualment compta el Sabadell és ben justet; però, entusiasme i desigs de batre — sempre amb la major noblesa —, això sí que encara ho té, i ho ha fet reviure precisament davant l'Espanyol.

Si el diumenge anterior el Sabadell arriba a emprar-se com aquesta vegada, el Barcelona l'hauria passat negre, com el mateix hauria passat a l'Espanyol, si una inspiració de Broto no hagués valgut el primer gol al seu equip, quan feia cinquanta segons que havia començat la lluita, la qual cosa desmoralitzà per uns minuts els sabadellencs, els suficients perquè Vantoldrà s'apuntés el segon gol als sis minuts de l'anterior.

Després, salvant alguns avenços individuals, i reaccions momentànies de l'Espanyol, el Sabadell s'imposà completament, i solament a la manca de xutadors d'aquest, i també a l'encert del seu tercer defensiu, deu l'Espanyol el no rebre un profund disgust; i encara menys mal que toparen amb un àrbitre (Castarlenes) que, fent-ho malament per a tots, tingué l'encert de perjudicar més l'equip sabadellenc.

D'aquest cercle cal destacar-ne, en un grau crescut, el defensa Morral i el mig-ala Griera. Tots dos, en els seus respectius llocs, es comportaren de manera excellent. Els seguiren en la seva actuació, i quasi el mateix de meritòria, Pérez i Sancho. El primer en la davantera, i el segon en el mig-centre, marejaren no poc els jugadors als quals corresponia llur marcatge. Els altres, admirables de voluntat, cosa que, essent sempre així, supleix del tot la tècnica dels cercles ~~més~~ bragats.

Castarlenes arbitrà deficientment, i moltes vegades retardat; en altres — i particularitzant més —, direm que volia afavorir el Sabadell senyalant una falta, de la qual el més favorescut n'era l'Espanyol.

ELS GOLS

El temps precís d'iniciar la lluita, i Soler féu una passada a Broto; aquest, sense pensar-s'hi, des de 20 metres engegà un tret fortíssim, que trobà descollocat el porter sabadellenc, i valgué el primer gol a l'Espanyol.

Aquest gol sorpresa desmoralitzà el Sabadell, que no atinà a guardar un marcatge perfecte; això fou aprofitat per Bosch amb un avenç, acabat amb un bon centre que rematà Vantoldrà imparablement.

Anotàrem un xut de Pérez en travessar.

Un faut contra el Sabadell fou aprofitat per Estrada, qui amb el cap féu passar la bala per damunt del porter sabadellenc, que havia iniciat una sortida.

Als vint-i-vuit minuts del segon temps, un avenç dels pocs que fèn l'Espanyol donà lloc a Vantoldrà per aconseguir el darrer gol dels seus.

Després d'un quasi embotellament de l'Espanyol, durant el qual es llançaren cinc còrners contra el seu marc, Sancho pogué aconseguir, en el darrer, traspassar-lo per primera vegada.

MARIAN ANDREU

FUTBOL

La inhabilitació de Zamora i dels germans Tena

UNA NOTA DE L'ESPANYOL ALS SEUS SOCIS

Hem rebut la següent nota de la Junta del R. C. D. Espanyol, que adreça als seus socis:

"La Junta directiva de este Real Club lamenta tener que poner en conocimiento de sus distinguidos consocios, que nuestros jugadores Zamora, Tena, Juan y Francisco han sido inhabilitados para jugar por espacio de tres semanas, a contar del 8 del corriente, según acuerdo tomado por unanimidad por el Comité de Competición de Primera Categoría de la Federación Catalana, en la reunión celebrada con fecha 13 del corriente.

Este acuerdo ha sido tomado, según comunica el Comité, en virtud de los incidentes ocurridos en nuestro campo con motivo del match Europa-Español, acuerdo que perjudica en gran manera a nuestro equipo y Club para las próximas contiendas, a pesar del éxito obtenido el pasado domingo sobre el Sabadell.

Todos nuestros consocios comprenderán la gravedad del momento que atravesamos y como quiera que no estamos dispuestos a entablar polémicas periodísticas por creer que actualmente no es el sitio adecuado para discutir si es o no justa la sentencia que nos han impuesto, a pesar de estar agradecidísimos a la Prensa en general y a la local en particular por la buena acogida que siempre nos dispensa, esta Junta se ve precisada a rogar a todos sus consocios y a todos los que simpatizan con los colores blanqui-azules, que conserven la mayor serenidad en los presentes momentos, pues si bien se ha dictado sentencia, esto no quiere decir que ella sea firme y absoluta, pues sobre los que la dictaron está el Consejo Superior (Comité de Apelación) y este Real Club recurrirá para que sea revisada nuevamente esta información o expediente, llámese como se quiera, y estamos firmemente convencidos que él, con su elevado criterio, hará que se aplique la verdadera justicia y castigará a todos los culpables si los hay, sin distinción de clases ni clubs, para que no pueda decirse nunca que en el caso que nos ocupa ha imperado el favoritismo hacia determinado Club y en detrimento de otro.

Esperamos pues con serenidad los acontecimientos, que esta Junta tendrá una verdadera satisfacción al defensar los prestigios de este Real Club y la nobleza con que siempre ha actuado, de poner en conocimiento de sus socios y del público en general todo cuanto vaya ocurriendo."

La segona categoria

C. E. Manresa Alumnes O. de Vilanova

EL PARTIT ACABA ABANS DE L'HORA REGLAMENTÀRIA

Al camp del Pujolet, ple d'espectadors, se celebrà diumenge aquest partit de campionat, a les ordres de l'àrbitre senyor Saurí.

Els equips s'alinearen de la manera següent:

C. E. Manresa.—Corrons, Miquel, Martí I, Delgado Martí II, Tort, Galobart, Pequerul, Escrits, Roca, Guix.

Alumnes obrers de Vilanova.—Llopis, Boldú, Roca, Vergés, Bertran I, Gàlvez, Bertran II, Callao, Cupons, Climent, Olano.

Des de bon començament, el Manresa exercí una forta pressió sobre el seu contrincant, el qual es lliurà a una defensa desesperada.

El resultat de cinc gols a un reflecti plenament el que fou l'encontre. Gairebé tot el partit el Manresa va tenir acorralats els vilanovins.

Els gols de Manresa foren marcats: el primer, per Pequerul, d'una forta bolcia; el segon i el tercer, per Roca, que recollí una passada del seu company Escrits i un centre de Galabert, respectivament. Guix marcà el quart gol de penalty, i l'úutim gol de la tarda l'entrà Escrits, el qual rematà una jugada de Roca que el porter vilanoví havia parat massa fluix.

El gol d'honor aconseguit pels vilanovins, fou obra de Cupons, d'una capcinada, a la segona part del partit.

Aquest acabà abans de l'hora, i la guàrdia civil es velé obligada a intervenir-hi per evitar que es promoguessin avalots, car durant el transcurs del match se suscitaren diversos incidents entre els jugadors d'ambdós equips, la qual cosa motivà que l'àrbitre, senyor Saurí, tregués dos jugadors dels alumnes del camp de joc.

Els vilanovins, doncs, es veieren obligats a jugar gairebé tota la segona part amb nou jugadors, només.

L'arbitratge del senyor Saurí fou causa d'aquests incidents, car d'haver-se comportat més serenament s'hauria imposat a uns i altres i el partit no hauria hagut de finir abans d'hora.

ITALIA demà, a ESPANYA
Olympia, contra

Gimnàstic, 4 - Lleida, 1

Tarragona. — Malgrat que el Gimnàstic ha jugat amb un fort desavantatge, puix que als deu minuts de començar el partit el seu extrem esquerra, Aguirre, es retirà lesionat, i per bé que reaparegué a la segona part hagué de retirar-se novament als pocs minuts, ha aconseguit superar els seus contraris per la seva millor oportunitat i decisió davant del gol.

El marcador assenyalava tres gols a un en acabar la primera part, i un cop el triomf dels locals ha estat assegurat amb la consecució d'un altre gol a la segona part, el tren ha estat afluixat considerablement. El Lleida, però, ha seguit dominat, i en les ocasions que ha portat el perill a la porta gimnàstica s'ha vist que la seva davantera estava mancada de consistència. Cal lloar el joc i l'entusiasme desplegat en tot moment per l'extrem esquerra d'aquest equip, Juarez, que ha estat l'encoratjador del seu atac i el que ha fet treballar més les ratlles de mitjos i defenses gimnàstics.

El primer gol el marcà el Gimnàstic. Fou de resultes d'un cop franc que tirà Pujol sobre gol i que aprofità Delclòs per a rematar en un moment de garbuix. El segon el marcà també el Gimnàstic, mitjançant Tarragó, que esbiaixà des de l'extrem i tirà un fort xut creuat que fregà el pal.

Aleshores el Lleida marcà el de l'honor en una centrada precisa de Cornudella, en el qual Sanahuja en voler deturar ajudà a què la pilota entrés a la xarxa.

Abans d'acabar el primer temps, en una passada alta de l'Alvarez, Tarragó rematà de cap i Domingo intervingué amatent per a donar-hi el cop de gràcia.

En els començaments de la segona part Delclòs, de lluny, ventà un fort xut amb pilota a l'aire i la pilota entrà rabent a la xarxa de Prenyanosa, el qual val a dir que no estigué gaire encertat.

Els equips eren formats així:

Gimnàstic: Sanahuja, Wenceslao, Virgili, Samà, Montfort, Pujol, Tarragó, Delclòs, Domingo, Alvarez i Aguirre.

Lleida: Prenyanosa, Molina, Cortès, Espeleta, Gràcia, Lletjós, Cornudella, Bordalba, Peidró, Allar i Juarez.

Dirigí l'encontre Bertran, amb força encert.

OLDANI-J. Moran, Bernasconi-Cicione i Bianchi-Cola, a l'Olympia.

El Gràcia vençut pel Martinenc per un gol a cap

Fou aquest un partit més a anotar en la tanda de mals partits, en els quals el futbol va de mal en pitjor. La duresa regnà tot-temps, sense que l'àrbitre tingués prou energia per a imposar-se.

El gol que concedí la victòria al Martinenc fou aconseguit al començament per Llorca, d'una capcinada en rematar un còrner. Després, ni els uns ni els altres meresqueren per la qualitat del joc apuntar-se cap més gol.

La primera part fou bastant igualada i veieren perills els dos porters, però el segon temps donà un absolut domini al Martinenc, el qual, de tenir una millor davantera, hauria aconseguit un avantatge més copiós. El Gràcia fou, com de costum, un equip que s'aguanta a la primera part. L'element defensiu es mostrà el més sòlid. Els altres actuaren lamentablement.

Arbitrà Camba, a les ordres del qual els equips s'arrengleraren així:

Gràcia: Aznar, Malechón, Milà, Serrano, Altés, Castillo, Illa, García, Sobrino, Rubio i Soler.

Martinenc: Prat, Vinyes, Serrano, Colomines, Pont, Calvet, Lapena, Llorca, Morrajas, Cases i Fandos.

BUICK
Model 1929
No deixeu de visitar-lo
al Saló d'Exposició - Corts, 581

Sant Andreu, 0-Júpiter, 2

Fou un partit d'expectació i de lluita aferrissada per la defensa dels dos punts.

I tot ell no fou altra cosa que això: una lluita desesperada pels punts, i el joc no era més que una cursa desenfrenada darrera la pilota, que acabà amb un desballestament total. L'apassionament predominà. La tònica fou la d'evitar el joc del contrari, i el que tingué més sort guanyà.

Potser el Júpiter féu quelcom de joc al començament, degut a l'encert dels mitjos, fins que obtingué el primer gol, a partir del qual, tan sols aguantà per no deixar-se prendre l'avantatge. Tota la resta del partit quedà reduïda a una defensiva constant i desordenada, de la qual se'n sortí per providència, en mig d'un desgavell i d'una confusió insulses i decepcionants. En els últims moments la passió excitada per algunes decisions arbitrals no massa segures, produí incidents i avalots, sense més conseqüències que expulsions de jugadors i retirada d'altres ja amargats.

Després d'alguns atacs, el Júpiter marcà el primer gol, que donà lloc a discussions i dubtes per creure que Aguilera recollí la pilota estant en off-side. Nosaltres apreciàrem que aquest jugador estava molt desmarcat i avançat, quan arreplegà casualment una pilota llançada de lluny, però no ens ficarem en si era fora de joc o no, per tal com això és l'àrbitre qui devia vigilar-ho, i si ell no ho veié i donà gol, tothom s'ha de retre a la seva decisió.

Ja prop del descans es promogué una altra discussió amb motiu d'escapar-se la pilota de les mans del porter Manyé, i en anar a parar a la ratlla de gol els andreuenc reclamaren el punt, i afirmaren haver passat la ratlla, però l'àrbitre assenyalà falta per entrada al porter.

De la segona part valdria més no parlar-ne. El Júpiter no existí. Amb tres defenses i quatre mitjos es dedicà a passar el temps, i el Sant Andreu, abocat a un atac incessant, no pogué fer res de bó perquè els seus atacants eren tan estretament vigilats, que era impossible desenrotllar cap táctica. Amb tot, el Júpiter tornà a marcar impensadament per una pifia de Bau que donà lloc a Gual a tirar dret a porta.

Els incidents es renroduïren en introduir Pueyo la pilota a la xarxa del Júpiter i ésser anullat el punt per Sojo, per suposat off-side. Evidentment el Sant Andreu estigué desafortunat. Dos o tres cops lliures que tirà tampoc donaren resultat.

Cal dir que el resultat és injust, car no sabérem veure superioritat per ningú, i ni els uns ni els altres ens convenceren ni ens mostraren gran cosa, a no ésser uns molt bones qualitats per esgotar contraris.

El punt final fou l'acompanyament de l'àrbitre al vestuari, protegit per la força. Ens cal reconèixer en ell una gran voluntat i fermesa, però és indubtable que ell influí en el resultat de la partida.

Tenir energia no és prou i no priva de sofrir atabalament i error en el judici. Cal convenir que el partit era dels difícils i dels que reclamaven un jutge de molta competència.

Foren els equips:

Sant Andreu: Carceller, López, Rafa, Bau, Font, Batet, Molera, Prat, Ferrer, Prat i Pueyo.

Júpiter: Manyé, Ortí, Botella, Font, Callicó, Peiró, Diego, Navarro, Gual, Rossell i Aguilera.

Els jugadors del Sant Andreu portaven un llaç negre al braç, en senyal de dol per la mort de l'ilustre fill d'aquell ex-poble Ignasi Iglésies, i abans de començar hom guardà un minut de silenci a la seva memòria.

A MATARÓ

Iluro, 0 - Palafrugell, 2

Gran expectació havia despertat aquest partit. La prova fou que es registrà un bon ple al camp de l'Iluro.

Sota les ordres del col·legiat Pedrola, s'alinearen els equips de la manera següent:

ILURO. — Guasch, Mas, Comes, Verdier, Lleonard, Roig, Corrons, Soler, Ravell, Tayeda i Simó.

PALAFRUGELL. — Martí II, Esparragó, Busot, Castelló, Ponç II, Cabanes, Ponç I, Bonal, García, Costa i Martí I.

Els primers moments de joc són netament favorables a l'Iluro, el qual s'empra a fons i dóna lloc a què comencem a veure en el Palafrugell un equip de talla, car estan molt ben col·locats i els seus jugadors posseeixen una rapidesa remarcable.

En una avançada local, l'àrbitre comet el primer error xiulant un off-side inexistent. (No cal dir que es fa aplaudir.) Tot seguit, en una nova avançada, Soler, allarga un gran xut que el porter forà para magníficament. Al cap de poc Simó no aprofita una bala que podia donar un ensurt als palafrugellencs. Verdier es distingeix per sobre de tots els jugadors locals, essent ell qui fa crear més situacions de perill, però la ratlla defensiva i mitja forana, amb una ferma voluntat emprada en les seves jugades, atura l'allau contrària.

El Palafrugell es refà i comença a inquietar a En Guasch, qui deturà la bala en el precís moment en què García l'escomet, i tots dos en surten seriosament lesionats, ço que fa que se suspengui el joc per espai d'alguns minuts.

Reprès el joc, per falta comesa a un jugador local, es castigà al Palafrugell amb free-kik, que executa Soler, i per poc costa un gol als forasters.

Durant bona estona el joc és avorrit i a no ésser per una gran parada de Guasch, s'hauria arribat a la mitja part sense res de notable que ressenyar.

Represa la segona part, als dos minuts, per fallada de Comes, el Palafrugell marca el seu primer gol. Als pocs minuts, aconsegueixen el segon, en off-side. En un atac dels forasters, García allarga un bon xut que passa a frec de pal. El Palafrugell, emprant un joc dur, no sense violències perilloses, va imposant-se i juga d'una manera arrolladora. Es cometen falten per una i altra banda, que l'àrbitre no les xiula, o bé ho fa quan vol. L'Iluro es defensa i ataca a la vegada, però els seus esforços són nuls, puix tenen davant un poderós rival. I així acaba el partit, amb el resultat de dos a zero favorables als visitants.

Per l'Iluro es distingueren Verdier, Guasch i Roig, i pel Palafrugell, tots en general.

Molt bé pel Palafrugell. Creiem, però, que sense violències, seria encara millor equip del que és.

I ara, parlem de l'àrbitre. Aquest senyor, durant tot l'encontre, anà completament de bòlit, xiurant faltes inexistents i deixant de xiular-ne d'altres de punibles, permetent el joc dur que emprà el Palafrugell, del qual en sortiren alguns lesionats, particularment d'ells mateixos. Certament, el Palafrugell és un gran equip, però cap àrbitre ha de permetre que s'emprin els retrucs que posaren en pràctica. Perjudicà a uns i altres en els seus falls, i per la manera que arbitrà, hom diu si és necessari anar a la creació d'una Universitat i tancar el Col·legi, doncs es veu que els mestres donen notes favorables al primer que es presenta, mentre sigui per a anar a timar els diners dels pobres clubs.

BUICK
Model 1929
No deixeu de visitar-lo
al Saló d'Exposició - Corts, 581

Amb dir que fou acompanyat a l'estació per tal d'evitar que "l'aplaudissin", és el millor elogi que podem fer del célebre enribetat.

L'Atlètic batut copiosament pel Badalona

El Badalona necessitava refer-se del seu darrer resultat advers davant del Palafrugell, i per tant no cal pas esmentar amb quines ganes d'adjudicar-se la victòria es presentà al terreny de l'Atlètic.

En el primer temps ja s'apuntà cinc dels sis gols que obtingué.

Tejedor obtingué el primer als 25 de joc; Sangüesa, aprofitant un penalty, aconseguí el segon. Als 35 minuts de joc, un còrner contra l'Atlètic el transformà en gol Pujol, defensa del mateix cercle castigat. Pristia, després de bona combinació amb Tejedor, s'apuntà el quart, i el mateix jugador s'apuntà el cinquè poc abans de mig temps.

En el segon temps, l'Atlètic aconseguí nivellar el joc, i per mitjà de Pros s'apuntà el seu únic gol; però Forgas encara obtingué el sisè pels seus, de resultes d'un altre penalty amb què fou castigat l'Atlètic.

L'actuació de l'Atlètic en aquesta partida defraudà del tot els seus adeptes, que tenien ja una confiança completa amb el seu equip.

Actuà Vilalta, poc encertat.

Els equips. — Badalona: Ros-Samsó, Folch-Coll, Gol, Vinyes, Cangüesa, Cristià, Forgues, Garriga, Tejedor.

Atlètic: Cucurull, Pujol, Vilalta; Gironès, Corbella, Conesa, Paetor, Pros, Huerva, Santamaria, Comes.

Els campionats arreu de la Península

No és únicament a Catalunya que aquest any es produeixen sorpreses; a la resta de la península passen coses tant o més grosses de les que passen ací.

A València, per exemple, diumenge es jugava el partit de la màxima emoció, o sigui el València i el Gimnàstic. El primer, com és sabut, compta amb un equip gairebé nou de trinca, el segon, en canvi, s'ha conformat a adquirir els jugadors que defensaven el club "merenge" la temporada passada, entre els quals hi ha Montes i Reyes.

Contra el que era opinió general, el Gimnàstic va defensar-se admirablement i féu que el joc es mantingués a bon nivell. El partit acabà amb l'empat a dos gols, cosa que no creia pas així el València, i menys jugant-se el partit al seu propi camp.

Una altra sorpresa, i la més important, potser, de la temporada, és l'aixafada de l'Irún pel Deportiu de Logronyo. Cal tenir en compte que aquest partit es jugava al propi camp de l'Irún, i que la creença general era que aquest equip guanyaria els riojans per gran avantatge.

No tan solament no va ésser així, sinó que, davant l'estranyesa general, els unionistes foren amplament batuts per 6 a 4.

A Biscaia també hi va haver cosa bona; el partit que es jugava era a Bilbao, al camp de Lasesarre, entre el Baracaldo i el Deportivo Alavés.

L'Alavés enguany sembla que no vulgui enfilar-se com ho féu l'any passat, car amb dos partits que ha jugat només té l'empat a dos gols en el partit d'ahir, en el qual el seu contrincant és conceptuat el més inferior del grup.

A Aragó també passen coses bones; una nova derrota de l'Iberia davant del Pàtria per tres gols a dos, partit jugat al camp de Torrero. Això demostra que enguany el Pàtria es mantè a gran nivell, i que per allí no hi ha ningú que li passi la mà per la cara.

La segona sorpresa aragonesa ha estat l'empat a tres gols entre el R. Saragossa i el Joventut.

A Madrid les coses marxen bé; els resultats obtinguts pels líders son gairebé normals; quan menys ho són les victòries.

El R. Madrid va aconseguir triomfar del Nacional per 4 a 3, i el Racing va guanyar la Unión per 4 a 0.

A Oviedo també van mal donades, car el R. Oviedo aconseguí batre copiosament el Gijón per 10 a 1. En canvi, a Gijon, l'Sporting aconseguí també una gran victòria sobre el Racing de Sama per 9 a 1.

A Galícia, el Celta i el Deportivo de La Corunya, com de costum, continuen essent imbatibles. Diumenge se les tenien, el primer amb l'Endem, i el guanyà per 7 a 0, i el segon contra la Unión Sporting, per 7 a 1.

Tanmateix a Galícia hi passen coses bones; una suspensió del partit Racing del Ferrol i Eirifia de Pontevedra per manca d'àrbitre.

I, finalment, a Mallorca les coses tampoc van per bon camí. L'Alfons XIII, aquell cercle que fa poc volia menjar-s'ho tot, diumenge empatà a un gol amb el Constància. El Manacor va guanyar el Balears per 2 a 0.

BASCULES
ARQUES
PER A CABALS
PIBERNAT
Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

CICLISME

Al Velòdrom de Sans

El match entre corredors locals i francesos fou guanyat per l'equip català: Estava format per Senón, Farró, Rosés i els germans Cebrian Ferrer

Diumenge a la tarda va celebrar-se al Velòdrom de Sans, la reunió internacional a base del match que havia d'oposar un equip francès format per corredors supervivents de les 24 hores de Reus, a un altre de catalans integrat per corredors que darrerament s'han especialitzat en curses de pista; a més també hi prenien part els germans Ferrer, dels quals Josep és campió de mig fons i un dels corredors de més prestigi. També el voluntariós Claudi Senon defensava els prestigis del ciclisme català.

El match constituí un triomf definitiu d'aquest equip, puix que va atribuir-se la victòria per quatre triomfs a cap. Aquesta superioritat fou ben clara en totes les proves, car els francesos no varen oposar una ferma resistència, com així es preveia.

Formaven els equips els corredors següents:

Equip català: Josep Cebrian Ferrer, Vicents Cebrian Ferrer, Claudi Senon, Conrat, Rosés i Josep Farró.

Equip francès: Ours, Foucaux, Mouclair, Regnier i Dhuez.

A l'equip català no va fallar cap component, ja que tots varen lluitar per endur-se'n la victòria. Els contrincants, però, eren de classe tan feble, que no hagueren d'emprar-se a fons per aconseguir-la. Respecte d'aquest extrem, creiem que el públic no podia tenir dubtes. Ja en les eliminatòries de velocitat es va poder comprovar la diferència entre els corredors francesos i els peninsulars, però on aquesta diferència va demostrar-se plenament fou en la cursa de persecució. Els francesos no van "durar" el mínimum que tenim dret a esperançar. Ben aviat varen rendir-se i ja en la primera volta hom va poder comprovar que en l'equip francès no hi havia el fons ni les reserves necessàries per a oposar resistència a l'empenta enèrgica de l'equip català.

En el match de velocitat, on les quatre sèries foren guanyades pels corredors catalans, només un corredor francès va demostrar posseir aptituds per al ciclisme en pista. Ens referim a Foucaux, que fou el millor classificat dels francesos i el que salvà l'honor de l'equip. En la puntuació aconseguí el segon lloc, darrera Cebrian (J.), i va guanyar una eliminatòria, la tercera, davant de Vicents Cebrian i de Farró. En la cursa individual de 60 voltes, també es classificà en el mateix ordre, darrera el mateix corredor. Això és demostratiu que entre la grisor de l'equip francès es destacà la figura de Foucaux.

Al nostre entendre potser en les sèries de velocitat si hi haguessin posat Regnier, la classificació hauria canviat, perquè hem vist aquest corredor, mig francès mig català, en altres curses de velocitat, fer un paper força airós. Almenys hauria millorat l'actuació de Mauclair, per exemple, i l'explicació és molt senzilla: Mauclair és un corredor de carretera, i com la majoria dels corredors de carretera que conreuen exclusivament aquesta especialitat, es troba pesat en la pista.

De l'equip català ja hem dit que tots sense excepció es faren esforçar per a obtenir el triomf. La inclusió en l'equip de les dues revelacions d'enguany fou indubtablement un encert. Tant Rosés com Farró posaren de la seva part tota la voluntat per no desmerèixer del conjunt. I si actuaren en un nivell més per dessota dels seus companys, varen també ajudar-los a abastar el triomf.

En la reunió hi havia intercalades dues curses fora del match França - Espanya. Una era de bicicletes, reservada a categories inferiors, i l'altra de velomotors. Ambdues resultaren força interessants, encara que en la de motor, la diferència força notable que existí entre les cilindrades de les màquines, féu que ben aviat les de petita cubicació quedessin endarrerides en benefici de les de major desenrotllament. Per aquest motiu Aranda no va tenir adversari després de les primeres voltes.

En la cursa per a corredors de categoria inferior, veiérem En Múrcia, el qual ja fa temps que hi figura, quan el nostre gust fóra de veure'l entre els seus ex-companys que avui han pujat de categoria. Ara, que potser les victòries que actualment aconsegueix, no podria obtenir-les amb la mateixa facilitat. Convindria, àdhuc per a ell mateix, que es decidís a avançar en el camí de la seva carrera de ciclista.

A la reunió no va assistir-hi molt públic, sens dubte convençut per endavant, després d'haver llegit la composició de l'equip català, que els corredors francesos eren de poca vàlua. L'encert, però, que tingueren els dirigents del Velòdrom d'anivellar la potència dels estrangers amb l'equip català, féu que la reunió en si no manqués d'interès.

Està vist que el públic necessita plats forts i programes atractivols per a deixar-se captivar.

FABERT

RESULTATS TÈCNICS

Sèries de velocitat

Primera sèrie: J. Cebrian, Senon, Foucaux i Mauclair. El primer en 13 segons 2/5.

Segona sèrie: Farró, V. Cebrian, Ours i Dhuez. El primer en 14 segons.

Tercera sèrie: Foucaux, V. Cebrian, Mauclair i Farró. El primer en 14 segons.

Quarta sèrie: J. Cebrian, Dhuez, Senon i Ours. El primer en 13 segons 2/5.

La classificació final, per ordre de punts, fuo:

Primer, J. Cebrian; segon, Foucaux; tercer, V. Cebrian; quart, Farró; cinquè, Dhuez; sisè, Senon; setè, Mauclair, i vuitè, Ours.

Equip català: 22 punts.

Equip francès: 14 punts.

Cursa d'eliminació

Els eliminats ho foren cada dues voltes, pel següent ordre:

Rosés, Farró, Ours, Regnier, Dhuez, Foucaux, Mauclair, Ferrer J., Ferrer V. i Senon.

Cursa de persecució

Fou guanyada per l'equip català, per mitjà de Senon, en la volta sisena.

Els equips es col·locaren a iguals distàncies de la pista.

Individual de 60 voltes

Aquesta prova va disputar-se amb sprints de classificació a cada deu voltes:

La puntuació s'establí de la següent manera:

Resultat final: J. Ferrer, 9 punts; Foucaux, 7: Dhuez, 6; Rosés, 3; Farró, 2; Ours, 1; V. Ferrer, 0; Senon, 3, a una volta; Regnier, 3, a una volta, i Mauclair, 0, a una volta.

Fora del match "Omnium", varen efectuar-se dues curses, amb els següents resultats tècnics:

Cursa per a terceres i neòfits, amb una prima a cada deu voltes.

Varen guanyar-les per rigorós ordre els corredors següents:

Costa, Alonso, Guàrdia, Múrcia, Valent, Valent, Costa, Múrcia, Valent i Múrcia, Munner i Valent; aquesta darrera amb tres classificats.

JOSEP MARIA SANS, DE REUS, GUANYA EL CAMPIONAT

Reus. — A les 8'27 prenen la sortida 25 corredors, els quals emprenen la cursa amb certa placidesa, que de moment donava la impressió de poques ganes de lluita. Al coll del "Bitxo" hi havia senyalada una prima, que fou guanyada per Tubau, de Mora, d'una manera espléndida.

Ponç, d'Amposta, s'allunya dels altres a la sortida de Falset i aconsegueix força avantatge. Es posen a perseguir-lo Albinyana, Sans i Mateu, seguits de Sagarra i Calvo. Uns tres quilòmetres abans d'entrar a Falset, aconsegueixen formar un escamot els esmentats corredors, els quals entren en aquesta població, en el control de firma, per aquest ordre: Mateu, Sans, Albinyana i Ponç.

Mateu s'emporta la prima de Tivisa, amb ferm coratge, i no afluixa la marxa, malgrat no ésser perseguit, la qual cosa li permet assolir un avantatge ben notable que aprofita per afiançar-lo amb la baixada que se li presenta. Entra Mateu a Hospitalet de la Infanta, destacat uns dos quilòmetres dels altres corredors, però Sans es llença a la seva persecució d'una manera decidida, i és aquesta fase la més interessant de tota la cursa, puix que l'atac ha durat uns catorze quilòmetres. Sans aconsegueix a Mateu en entrar a Cambrils. Albinyana, que seguia la cursa, cau i es retarda considerablement. Llàstima, perquè seguia en una forma espléndida.

A mesura que s'acaba el recorregut, Sans emprèn una marxa ràpida i seguida, i entra primer al lloc de l'arribada, entre grans aplaudiments del nombrós públic que s'havia congregat a l'arribada.

La classificació general és la següent:

1. Josep M. Sans, a les 12'21
2. Joan Mateu, 12'23/30.
3. Pere Albinyana, 12'25/45
4. Joan Sagarra, 12'27/40
5. Ponç, d'Amposta, 12'31/14
6. Florenci Calvo, 12'33
7. S. Gómez, 12'36/50

Total del recorregut: 115 quilòmetres. Promedi: 29'500 quilòmetres per hora.

S'han classificat amb premi, els neòfits: Sagarra, Calvo, Figueres, Roca, Parés, Salou, Tubau i Boronat.

No han ocorregut incidents. L'organització, bona.

L'ACTUACIÓ DE JULIÀ ESPANYOL AL VELODROM DE SAINT-ETIENNE

Coincidint amb l'obertura de l'Exposició del Cicle, l'empresa d'aquest velòdrom organitzà una reunió a base dels campions de velocitat de França i Itàlia i dels ex-campions de França i Espanya de la mateixa especialitat.

El corredor català va participar en dues proves. En la primera, anomenada "Gran Premi dels Estrangers", la puntuació fou la que segueix:

Primer: Martinetti, 3 punts.
Segon: Lleenne, 4 punts.
Tercer: Baillet, 5 punts.
Quart: Espanyol, 6 punts.

Espanyol s'arrenglerà després en la prova "Criterium Internacional" i fou eliminat en arribar a les quarts de final.

El resultat del dit "Criterium" fou el següent:

Primer: Faucheaux, 3 punts.
Segon: Bailey, 4 punts.
Tercer: Eschayat, 5 punts.
Quart: Schilles, 6 punts.

PILOTA BASCA

ELS ENTRENAMENTS AL CLUB BASCONIA

Els partits jugats diumenge al matí entre socis d'aquesta entitat, començaren amb un a cistella entre les parelles Boldú-Ròdenes, vermells, i M. Hernàndez-Marín, blaus. Amb gran facilitat els primers s'emportaren el partit, i el guanyaren per 40 a 31.

Seguí un partit a mà que disputaren Rios-Abad, vermells, i Larrea-Ribalta, blaus. Aquests s'apuntaren els primers punts fins a la igualada a 5, en què es decantà el partit favorable als vermells, els quals, amb una forta embranzida, es distanciaren dels seus contrincants, però aquests aconseguiren reaccionar, i en igualar a 20 i a 21 trobaren el camí expedit i així el total de la lluita fou ben poc interessant.

Tercer partit, a cistella. Jugaren A. Steegmann-Tintorer, vermells, i Viladomiu-Bagunyó, blaus. Anà la lluita igualada amb sis empats, fins al punt 14, en el qual els vermells iniciaren un franc avantatge que els permeté d'arribar al victoriós 40 quan els contraris eren al 36.

Un partit regular, guanyat per la parella que desenrotllà millor conjunt. Cap a les darreries Viladomiu trobà millor la seva forma habitual en els "saques" i així aconseguí la distància del marcador.

El darrer partit havia estat anunciat amb Joan Bo, però per indisposició fou substituït per Zamora. Així és que les parelles contendents estaven constituïdes per Zamora-F. Steegmann, amb color vermell, i E. Bo-Gorospe, amb faixa blava.

En tot el transcurs de la competició no hi hagué lluita pel resultat final, puix aquest ben aviat es veié cap a on es decantaria, ja que les diferències tot seguit foren ben notables a favor dels vermells: 4 per 16, 7 per 21, 8 per 25, 11 per 29. Així és que tot l'interès del partit es reduí en algun punt força pilotejat i a una petita reacció dels blaus en els darrers moments. Guanyaren els vermells per 40 a 22.

La marxa d'aquest partit i el seu resultat, segurament no complagueren als seus protagonistes i se'n jugà un altre amb els mateixos pilotaris, però, així combinats: Zamora-Gorospe, vermells, i E. Bo-Steegmann, blaus.

Aquest partit "consolació" transcorregué més animat i disputat que l'anterior, i distragué, per tant, molt més la concurrència. Els blaus anaren al davant amb diferència oscil·lant de dos o tres punts, fins a l'empat a 16, en el qual s'esdevingué la decantada del partit. Noves igualades a 18, 19, 22 i 24 i els blaus guanyaren per 25 a 24 per una pilota que Zamora tirà fora de joc per excés de cobejança.

Un fort aplaudiment coronà la tasca eficient de Zamora i Steegmann, els quals foren els dos millors homes en tots dos partits. Gorospe es perdé per un excés de voler entrar pilotes, i féu que defraudés la seva actuació. E. Bo no passà de discret, si bé en el darrer partit se superà.

BLANC

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE (Professionals)

El partit de la màxima sorpresa pot ésser titulat el celebrat dissabte entre Artia i Arriola, cenyint faixí vermell, i Egozcue II i Egozcue I, amb distintiu blau, a sortir ambdós davanters del 9.

De conformitat amb la predicció del cor d'intel·ligents, els representants del color vermell es distanciaren seguidament de la família Egozcue. A mesura transcorria la partida semblava més patent la impossibilitat que canviés el gir dels esdeveniments, tan gran era el desencert del padrastre Egozcue, insegur en les restes de "Laque", en contrast amb les duros bales del davanter roig. Així arribà a marcar el disc vermell 36 contra 27 el blau, en mig d'un silenci sepulcral entre els corredors, quan començen a perdre pilotes Artia i Arriola i a l'ensems que s'asseguren llurs contraris i es produeix la insospitada igualada a 38. No cal dir el rebombori foridable que tingué lloc després d'haverse pagat cent duros per tal de sarvar-ne dos o tres del que ja es veia naufragi imminent.

Els dos darrers punts, que donàren la victòria a la parella blava, es jugaren dominats per una cridòria aixordadora i els baixistes prenien l'esforç geganti dels seus, ultra una llarga ovació, amb diverses monedes de cinc pessetes que alegrement reboteern per l'espaiosa canxa. Els vençuts, manifestament superiors durant gairebé tot el partit, pecaren d'un excés de confiança en llur domini, i quan se n'adonaren es veieren impotents per a contrarestar l'empenta blava decisiva.

Ansotey i Ibarra guanyaren el segon encontre contra Zurutuza i Orbea, per 35 a 30. — P. Riu.

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER AUTOMOBILS, MOTORS I MAQUINARIA GENERAL
G. Roselló Casamitjana -:- Ronda de Sant Pere, 21 -:- Telef. 1073 S. P.

EL FUTBOL EN BROMA

Les primeres víctimes del professionalisme

Les primeres víctimes del professionalisme són, sense cap signa de dubte, els Clubs petits, i dintre d'aquest ordre, en major proporció, els que es veuen obligats a alternar amb els grossos.

Les víctimes més clares, pels senyals que es veuen, són en el moment present, el Sabadell i el Terrassa. Tots dos clubs estan encara sense puntuar. El Sabadell porta 14 gols a l'esquena; el Terrassa, 11. El Sabadell ha arribat a fer 2 gols. El Terrassa, 1.

Causes de tot això? No és cap secret que aquests dos clubs, igual que el Sans, varen liquidar el Campionat passat amb un carregament de deutes que feia feredat. Els jugadors tots eren creditors dels respectius clubs. A les caixes no hi havia un clau. Les terenyines, en canvi, hi anaven fent el seu fet. La primera providència a prendre fou la de desprendre's dels valors bons que tenien.

Quan es parlava del Terrassa, de seguida hom esmentava Massaguer, com un gran defensa, i Broto, com un gran interior. I bé, amb gran sentiment, el Terrassa se n'hagué de desprendre.

Quan es parlava del Sabadell, hom esmentava, per ponderar-lo els germans Tena. Els germans Tena eren, dins del Sabadell, una institució. N'hi havien arribat a jugar tres de la família. Un partit Sans-Sabadell s'havia arribat a anunciar: Jugarà el Sans contra la família Tena reforçada. I bé, el Sabadell es va haver de despendre dels germans Tena, que eren el bo i millor que tenia.

El Sans, que tenia les ilusions posades en En Gallart, també el va posar a subhasta.

Fou el cas d'aquelles famílies que tot d'una els sobrevé un daltabaix perquè el cap de casa ha tingut una agafada gressa a Borsa, i han de reduir despeses i despatxar el servei, i de vegades ádhuc fer trio de les joies i altres coses pignorables per a fer-ne metàlic amb el qual poguer anar a la plaça.

El Sans, dintre de la desgràcia, i que diri i tot, moles llengües encara feien córrer que havia quedat endeutat fins al coll i que la majoria dels jugadors acreditaven importants quantitats d'un grapat de mesos endarrera, malgrat tot ha tingut la sort de no haver de quedar a les caritats, i poc o molt, va fent, i empata amb el Barcelona i amb l'Europa, que és cosa que sempre té un valor.

Però el Sabadell i el Terrassa...!!! No volguéu saber les trifulgues que han passat les Juntes d'aquests dos Clubs per compondre els respectius equips sense haver de pagar cap pesseta, volent fer el miracle de trobar jugadors que al mateix temps que fossin de modestes pretensions, fossin bons.

Un amic nostre, que coneix elements de les dues Directives esmentades ens en contava algunes d'aquestes trifulgues.

—La cacera desesperada ha estat la cacera del davanter. Avui, veus jugar la davantera del Sabadell i la del Terrassa, i quedes parat de l'empenta d'aquests xicots, i de la fúria que posen en l'atac. Abans d'ahir mateix, a Sabadell, la Porta de l'Espanyol fou bloqueiada per aquells cadellets desfermats que componen la davantera de la Creu Alta; i a Terrassa, els altres cinc cadellets egarencs apretaren de valent la porta del Barcelona. Però, fora d'apretar, res. Són xicots—els de l'una i l'altra davantera—d'una bona fe i d'una voluntat que molts cops no es troba en les davanteres consagrades, però... no saben encara quina és la seva feina. Es pensen que la gràcia del davanter un cop arriba davant de la porta contrària i no troba ningú que el molesti, és engegar la pilota perquè el porter l'arreplegui. Això és en els Pim-pam-pum *i en els* Traga-bolas, *on la gràcia està en encertar el ninot i tombar-lo o fer-li empassar la bola. Però el futbol no és pas això. Les Directives del Terrassa i del Sabadell han de reunir aquests xicots tan simpàtics i decidits—que el dia que sàpiguen que a més a més de jugar amb tanta de fe, han de mirar que el porter contrari no se n'adoni de les pilotes que ells tiren a la porta, aquell dia seran els amos dels nostres camps de futbol—els han d'agafar, i un cop reunits, com aquell qui els conta una historieta a la vora del foc perquè siguin bons minyons, els han de dir:*

—Mireu, això que féu que agafeu una pilota des del capdavall del camp i l'aneu pujant amunt saltant entrebancs i treient un pam de llengua, i quan us trobeu de cara al porter adversari li tireu a la panxa i encara fluixeta perquè no la perdi, i de seguida us tombeu tots satisfets i reculeu avall per tornar a començar, tot això és perdre el temps i fer perdre la paciència dels socis. Els que us han dit que a futbol s'hi jugava així, us han enredat. Això de tirar les pilotes al cap o a la panxa o als peus del porter contrari, només ho fan els grans equips que ja estan cansats de veure que només fan gols i que el porter no els arreplega mai cap pilota, i tot d'una diuen. —Té, mira, ara anirem a Amèrica, i perquè es vegi que quan volem tirem les pilotes prenent el porter per blanc, ara no volem fer cap gol.—I els americans, vinga pensar-se que ells en saben tant i vinga omplir les taquilles de pesos. I no s'adonen que els estan prenent el pèl perquè els altres no els hi fan gols, perquè ja n'estan tips i retips i el que volen és variar de tant en tant.

Ja ho sabem que té més mèrit collocar la pilota a les mans del porter, que no pas entrar-la dins del rectangle immens de la porta. Les mans del porter són petites, i la porta és gran, que a dins hi cabria una conductora. Però aquí no es tracta de fer jugades de mèrit. Es tracta de mirar que el porter no arreplegui pilotes i heu de procurar fer gols, que és el que compta.

—¿Però d'on els han tret aquests xicots tan innocents?—hem preguntat.

—Mireu, va sortir una expedició del Vallès a la cacera del davanter. Aquest extrem el varen descobrir a Collbató. Portava barretina vermella i s'estava guardant el ramat de xais tot tocant el flabiol. Hi varen anar de punteles, i com aquell que caça una mosca, se'l van endur costes avall. Aquest interior el varen trobar dalt d'un arbre caçant nius d'ocell. Li varen prometre una cadernera i dos pinsans i de seguida fou fet el tracte. De futbol no en saben gaire, però tenen una voluntat!!!...

El lector, que no rigui, que el dia que aquests davanters de Sabadell i de Terrassa sàpiguen que la gràcia està en no tirar les pilotes a la panxa del porter, el Barcelona, l'Espanyol i l'Europa ja es poden calçar que passaran més d'un disgust. Perquè de voluntat en tenen tanta o més que la de llurs davanters.

AUGUST BERENGUER

ATLETISME

¿Era un rècord de Catalunya el llançament del badaloní Tugues?
Els campionats de Palafrugell
Una secció atlètica femenina?

Disposats a donar compte des de *La Nau* del Festival de Molins de Rei, havíem dit que el llançament del pes d'En Josep Tugues, del F. C. Badalona, a 11 mts. 70 cm. batia l'anterior rècord de Catalunya, que segons dades oficials que tenim a la vista en el llibret "Reglament d'Atletisme de la Federació Catalana", publicat el primer de juliol de 1926, detentava l'atleta tarragoní Josep Soler, en 11 metres 44 centimetres.

A l'encapçalament dels dits reglaments (pàg. 59), sota el títol "Rècords de Catalunya", diu "Homologats fins al 30 de juny de 1926".

Segons un conegut crític atlètic, el que nosaltres vàrem dir des de *La Nau* està lluny d'ésser realitat. No ens hi farem pas forts, però sí farem constar que la data en la qual ell indica que l'admirat atleta i estimat amic Jaume Nin aconseguí els 11 m. 86 cm., està plenament compresa dins el terme d'homologació de les dades oficials per les quals vàrem guiar-nos amb aquest aclariment, si més no, volem demostrar que no ens va pas guiar l'afany de molestar En Nin, ja que si és veritat que li fou homologada aquella marca de 11'86, no és pas per culpa nostra que no consti en l'alludit llibre oficial.

Ja sabem també que per absència d'elements de la Federació, la marca de Josep Torres no pot ésser homologada, però també podria ésser que per algun motiu que desconeixem tampoc ho hagués estat la que aconseguí l'atleta tarragoní el dia 4 de maig de 1924 (?), segons l'abans alludit crític. Celebraríem un aclariment per part de qui correspongui, i sortiríem de dubtes. Ens el farà la Federació?

* * *

Aprofitem el tornar a parlar del festival organitzat amb tota cura pels directius del Foment de Molins de Rei, per lamentar la manca d'ajut que per part de diversos dels nostres més notables clubs es veieren tractats els entusiastes organitzadors.

Realment, hom sabia que a Molins de Rei no seria presentat el festival amb l'espectacularitat pròpia d'un gran camp d'esports o d'un estadi, però tan-de-bo a tots els estadis i a tots els grans camps d'esports hi acudis el públic en la quantitat i el criteri esportiu amb què a Molins de Rei acudí al festival del Foment.

Fou digne d'elogi l'interès que hom mostrà seguint les magnífiques lluites que allí es portaren a cap, per un enlairat ideal esportiu. Ens lamentem, amb raó, de la manca d'organització i a les que es fan hom hi dedica una molt migrada atenció, sense tenir en compte que moltes vegades és en aquests festivals, en llocs on encara en són neòfits (perdoneu, amics del Foment), tant els atletes com els organitzadors, on hom ha de tenir més interès, per contribuir a sembrar la llavor de la causa esportiva en una de les seves branques més nobles.

Fóra de desitjar que tots els clubs procuressin participar-hi amb el més gran nombre de llurs millors atletes.

* * *

Després dels Campionats de Molins de Rei, anem a dir quelcom sobre els realitzats el mateix diumenge a Palafrugell.

No fa molt, ens fou possible, en una ràpida visita que férem a aquella vila, de presenciar l'entrenament d'un grapat d'entusiastes xicots que de bon matí es dirigiren al camp del Palafrugell F. C. Eren sis o vuit, i anaven obeint les indicacions que En Josep Marcó ensenyava amb l'exemple pràctic. Sense que vulguem entrar a amalitzar l'atenció escassa que aquell Cercle, que es diu esportiu, atorga a qui vol fer veritable esport, emparat en els seus colors, cosa que esperem amb desig de poder rectificar ben aviat, passarem a ressenyar algunes de les proves realitzades.

80 metres llisos.—Ballestero "G. E. i E. G.", 9" 1-5; Zucalmaglio, Blanch i Font.

Javelina.—Caselles "G. E. i E. G.", 42 m; Catemà, 35 m.

Pes.—El primer tot just féu 8'90.

Alçaria.—Zucalmaglio, 1'62; Blanch, 1'47.

300 mts.—Cornbuch, 41"; Ballestero, 42"; Marcó, 44 1-5.

600 mts.—Zucalmaglio, 1' 32".

Perxa.—Zucalmaglio, 2'80; Ballestero, 2'70; Caselles, 2'60; Ferrer, 2'50.

Com hom veurà, hi ha més d'una marca força interessant. A més dels gironins Ballestero i Caselles, que ja fa temps acrediten llur mestre, l'incansable propagandista senyor Pasqual, es distingiren els alemanys Zucalmaglio i Cornbuch. Són dos ferms atletes dotats de grans condicions naturals, els quals, si es decidissin a imposar-se un entrenament seriós i acurat, amb seguretat aconseguirien marques de bon tros millors.

A Palafrugell ja tothom coneix a Cornbuch per "la màquina de córrer".

Dels palafrugellencs sobresurten tres elements: Marcó, Catema i Ferrer.

El primer, Marcó, l'ànima de l'atletisme de Palafrugell, malgrat fer molt poc que es dedica a aquest esport, ja sembla donar a prendre les possibilitats que té per un demà no llunyà, ja que l'entusiasme i la fermesa de voluntat són parts essencials en l'èxit; a més, condicions naturals no n'hi manquen, sols és qüestió de donar temps al temps. Llur cas és molt diferent d'un sprinter, el qual no sobresurt tot seguit; ja pot dir que d'sprinter no en té res, que no s'hi cansi pas; en mig fons i fons, un home mitjanament constituït, amb capacitat toràcica suficient i un cor sà, pot arribar a fer grans coses, si no perd l'entusiasme pel camí. I d'entusiasme hom veu que és el que menys falta fa a Marcó.

El segon "valor" que coneixem, Catema, té una tal elegància de moviments en els llançaments de javelina i disc, que senzillament sembla ja tot un estilista. Hom li veu alguns detalls que denoten petites imperfeccions, però per a qui com ell tot just comença a iniciar-se, hi cap molt bé de coses millors.

Respecte a En Ferrer, un xicot de divuit anys, de complexió fina, el creiem un bon tipus per adaptar-se molt bé al difícil salt de perxa; li manca adquirir més fermesa en la cursa i tombar el cos tan punt els peus arriben a l'alçària del llistó; també ha de preocupar-se del canvi de mà abans de picar, per facilitar l'elevació i adquirir molta més "souplesse" de la que té.

Aquests són els elements que en una ràpida visita vàrem conèixer. També sabem que estan entrenant-se activament altres joves, amb els quals En Marcó confia.

Sigui'ns permès recordar als amics de Palafrugell, amb una oferta que ens fou per demés simpàtica, intentar la formació d'una secció atlètica de senyoretes; ja seria hora que les nostres noies es decidissin a calçar les sabatilles de claus per tal de fer el que res més que bé físic—per què no?—moral, portaria a aquelles que tinguessin la bona pensada de començar a dedicar-s'hi!

MOLOCK'S

BERNASCONI-Ciclone, demà, a la vetllada Moran-Oldani.

TENNIS

MANOLO ALONSO VE A LA PENINSULA

Sembla que el conegut tennista espanyol que ja fa temps que resideix a Amèrica, vindrà a la Península a passar una curta temporada de vacances.

Si es confirma la notícia, hi ha el propòsit d'organitzar unes exhibicions en les quals prendrà part l'esmentat tennista.

L'ASSEMBLEA DEL L. T. C. D'HORTA

En la darrera assemblea celebrada al Law-Tennis Club d'Horta, el secretari llegí la memòria donant compte del seu estat pròsper del Club.

Quedaren elegits per aclamació: President, Jaume Julià; vice-presidents, Artur Perelló i Lluís Reig; secretari, Lluís Auber; vice-secretari, Eusebi Sans; tresorer, Josep Julià; comptador, Ricard Mates; cap de material, Josep Rousse; vocals: Josep Mates, Emili Auber, Joaquim Matute, Albert Meier, Rafel Pinós, Lluís Boter i Miquel Torres.

VISITEU LES FABRIQUES

CITROËN

Durant l'Exposició de l'Automòbil que se celebrarà a París del dia 4 al 14 del corrent, el públic podrà visitar les nostres Fàbriques, dirigint la sollicitud a la Fàbrica CITROEN (Servei S. V. U.), 143, Quai de Javel, i acompanyant un gir de 20 francs per persona, la qual suma serà dipositada a la Caixa de socors dels obrers de la dita fàbrica.

REMARQUES

S'ha celebrat, per fi, la tan esperada assemblea extraordinària del F. C. Barcelona. Els nostres lectors ja estan assabentats, per la darrera hora que publicàvem diumenge, que la Junta — llevat de tres — es cregué en el deure de dimitir davant la requisitòria formulada per la majoria dels delegats, que demanaven la cessantia d'En Fons i Torres Ullastres, alhora que una sanció per al jugador Samitier. Com que no hi hagué manera d'entendre's, hom convingué deixar-ho córrer de moment i tornar-se a reunir dijous que ve.

En determinats moments la reunió va resultar d'un pintoresc pujat de to; per exemple: quan "Don Arcadio", entre altres arguments per justificar el viatge d'Amèrica, va dir que uns quants gols en contra no significaven cap fracàs esportiu.

"Ans al contrari — afirmà seriosament — aquest primer viatge, lluny d'un fracàs, ens haurà servit d'experiència per a quan tornem a Amèrica!" Es clar, entre indignar-se i esclafir à riure, els assistents opteren per això últim.

El senyor Moragues, al qual la seva bondat sembla reservada a defensar les males causes, va poder comprovar que les seves argumentacions per fer quedar bé els seus amics de viatge queien en el buit més lamentable. Les seves paraules, desmentides pel propi telegrama confidencial que havia tramès d'Amèrica. I així tot per l'estil. La lectura de la carta del president del Centre Català de Buenos Aires, que conté enèrgiques censures contra un dels jugadors excursionistes, va causar profunda impressió.

Resumint: que es va passar una mica de bugada; que En Torres Ullastres i En Forns, si no dimiteixen és perquè "l'afecció" que senten pel Club és massa intensa; que "Don Arcadio" ha tirat per terra tot el seu prestigi presidencial en prendre un "parti pris" tan accentuadament contra el sentir general de l'assemblea, i que els delegats semblen ara haver reaccionat davant l'actitud dimissionària, produïda, segons sembla, per espantar la galeria.

Veurem què passa dijous que ve.

* * *

Els periodistes foren obligats, dissabte passat, a romandre a l'escala de la Federació, perquè no sentissin ni una paraula del que es parlava a l'assemblea.

En canvi, segons va dir un dels oradors, totes les dependències veïnes de la sala federativa on se celebrava l'acte, estaven envaïdes de gent, que van anar a tafanejar-hi.

* * *

Les males llengües diuen que "Don Arcadio" sol presentar-se sempre a les assemblees amb un xic de retard, per a tenir el gust d'escoltar els afectuosos aplaudiments amb què es rebia la seva presència.

Però dissabte, lluny d'escoltar una sola prova d'afecte, al voltant de la seva presentació es feu el més sepulcral silenci. Com si ningú no se n'hagués adonat.

* * *

Un dels números còmics de la pre-sessió va donar-la en llegir-se l'acta un tal senyor Lafita, en intentar desprestigiar—amb quin fil?—dos socis del Club que havien estat objecte d'una distinció especial en l'assemblea anterior.

* * *

En Romà Forns, el famós entrenador (!) del Barcelona diumenge encara demostrava molt bon humor, a l'inrevés del que se li venia observant fins dissabte a darrera hora.

El bon humor d'En Forns (i que tant de bo li duri força) no se sap si era degut al bon partit fet a Terrassa o als resultats de l'assemblea.

Potser els senyors Balaguer i Moragues sabrien dir-ho..

* * *

Segons referències que ens mereixen crèdit, diumenge a la nit un grup de desconeguts es presentà en un bar en el qual es trobava el col·legiat senyor Prada, que el diumenge abans actuava de "linesman" en el partit Espanyol-Europa, amb el propòsit no gaire sà de desfer-li el físic. La ràpida intervenció d'uns amics del senyor Prada evità que la cosa passés a vies de fet.

El senyor Prada és acusat d'haver-se mostrat massa sincer en les seves declaracions arran dels incidents que es produïren en l'esmentat partit, els quals, com és sabut, han motivat sancions contra uns jugadors de l'Espanyol.

* * *

Al senyor Cruella, segons referències, se li imposa una inhabilitació d'un any, pel seu comportament en el partit Espanyol-Europa.

Es probable que els àrbitres — que tan poques vegades han donat mostres de tacte, i per això s'han fet tan impopulars, posin el crit al cel.

Així i tot, però, és hora que els federatius es mostrin enèrgics amb els àrbitres, que es creuen invulnerables, malgrat dels seus abusos i desencerts.

* * *

Entre els barcelonistes que van anar a Terrassa va començar a córrer la notícia, pocs moments abans de començar el partit, que Piera havia passat el matí en una casa de pagès, on, convidat, a l'hora de dinar, s'havia menjat fins a dotze costelles.

—Aquesta incontinència!—comentaven tots esverats.

—Aquest entrenador, que no els vigila! — deien altres.

I aquells tres quarts primers del partit, en què el marcador va estar o a o, quan el barcelonista veia que Piera agafava la pilota i que les cames li pesaven no se sabia treure del cap les dotze costelles que Piera s'havia menjat i que se li posaven entre mig dels peus per entrebancar-lo i no deixar-lo arribar a la porta del porter terrassenc.

BOXA

ROS, VENCENT ALOS, RECUPERA EL CAMPIONAT PENINSULAR DEL PES WELTER

En la reunió pugilística celebrada dissabte a la nit a València, el català Francesc Ros va adjudicar-se la decisió dels jutges i arrabassà al valencià Alós el campionat d'Espanya del pes welter. El fall fou acollit amb generals protestes de la concurrència. No obstant, per la ressenya que del match publiquen els diaris de València, es dedueix clarament que Alós fallà moltíssims cops i que Ros va boxar més eficaçment que el seu contrari en els cos a cos. En el joc a distància Alós s'assegurà a estones un marcat domini, però les reaccions que operà el català després d'aquests atacs anullaren l'avantatge momentani del valencià en la puntuació. Durant els rounds 7, 8, 9, 10 i 11, el domini de Ros fou clarissim. Alós, en aquests rounds, replicà molt feblement, i donà una impressió de cansament ben palesa. Fou en el darrer round quan tenia el combat perdut, quan Alós, fent un suprem esforç, aconseguí donar la impressió al públic de què dominava, atacant d'una manera desordenada al ser rival, que en aquest round, creient el combat guanyat, no va fer més que defensar-se.

LA REUNIO AMATEUR DE DISSABTE

En la vetllada interclubs celebrada dissabte a La Bohèmia, s'obtingueren els següents resultats:

Pérez (Torrasenc), vencé per punts Larrosa (Barcelona), pesos mosca.

Falsone (Ring), vencé per punts Martín (Barcelona), pesos mosca.

Zanni (Palace), vencé Silvente (Barceloneta), per cop baix al segon round, pesos lleugers.

Campillo (Barceloneta), vencé Guixer (Firpo), per inferioritat, al primer round, pesos lleugrs.

Carmona (Diana), vencé Safon (Torrassenc), per cop baix a la primera represa, pesos mosca.

Bensan (Barcelona), vencé Martínez (Ring), per punts, pesos mosca.

Mir (Palace), vencé per punts Vilardosa (Catalunya), pesos lleugers.

Cossin (Catalunya), vencé per punts De Valois (Palace), pesos lleugers.

Vilanova (Barcelona), campió d'Espanya amateur, vencé per punts Corella (Catalunya), professional, pesos mosca.

EL NOU CAMPIO DE FRANÇA DEL PES MITJA

Havent vençut Gandon i Thuru per fora de combat, el primer en cinc rounds i el segon en un, Marcel Thil s'ha adjudicat el campionat de França del pes mitjà, títol que deixà vacant Molina aquest istiu a conseqüència d'haver hagut d'abandonar definitivament la boxa de resultes d'un accident de motocicleta que va posar la seva vida en perill.

Marcel Thil té actualment vint-i-quatre anys, i era, fins fa poc, un boxador desconegut. Ha boxat dues vegades a Barcelona, la primera contra Arnau, a l'Iris, i la segona contra el basc Gabiola al Circ Barcelonès. En els dos combats eixí vencedor: d'Arnau per punts i de Gabiola per abandonament en nou rounds.

Kid Nitram és actualment l'únic boxador francès que hom podria oposar a Thil amb probabilitats d'arrabassar-li el títol, però és molt significatiu el fet que ara per ara Nitram refusa obstinadament qualsevol encontre amb el campió; tant és així que en la competició organitzada pel promotor Jeff Dicksson per a designar el successor de Molina, Kid Nitram, que apareixía com el pressumpte vencedor, no es va voler inscriure, malgrat les avantatjoses proposicions que li foren fetes.

VARIA

En el match Canzoneri - Routis per al campionat del món del pes ploma que, com és sabut, va passar a Routis, el primer esmentat va cobrar 9.664'45 dòlars i 3.221'48 el segon.

Hom pot deduir fàcilment, en vista de les esmentades xifres, que als Estats Units no es pas cert que lliguin els gossos amb llangonisses en matèria de borses que cobren els boxadors. Al combat hi assistiren 10,950 espectadors i es recaptaren, en total, 31,800 dòlars.

— Gabiola i Mateo de la Osa, que han de contendir el dia 3 de novembre a Bilbao per al títol de campió d'Espanya del pes mig fort, no s'han pogut posar encara d'acord respecte a qui ha d'ésser el director de combat en l'esmentat match.

— Dissabte, a Sant Sebastià, Ara va vèncer el negre francès Alonso per k.o. quan feia dos minuts, 30 segons que havia començat el combat.

— Al Polistillo, de Madrid, Iglesias va vèncer a Sales, Moreno a Chamorro i Trillo a Jim Terry, tots per punts.

— Divendres passat, als Estats Units, el negre Godfrey va batre per k.o. en dos rounds a Benny Hill.

— A Saragossa, dissabte, Ricard Alís aconseguí l'abandonament de Fabra en quatre rounds.

Al marge de l'hockey

"El pesombre de Tarragona"

Els senyors que remenen les cireres en l'esport que ara ens ocupa, són gent excessivament carregats de manies. No ens atrevirem pas a penjar-los la de grandeses, perquè la veritat, el càrrec no s'ho porta, però és ben cert que en pateixen un reguitzell de les altres. Una d'elles és la persecutòria, per bé que localitzada en un indret determinat, el camp de Tarragona. I encara dintre d'aquest, fan blanc de les seves ires el petit estadi que jo m'atreviria fins i tot a assegurar que els deu treure hores de dormir. L'herba i les tribunes del camp del Gimnàstic deuen ésser el seu pesombre horrorós. Quantes vegades, tot donant voltes pel llit, es deuen haver jurat i perjurat d'exterminar-lo, llaurar-lo, cremar-ne l'herba i les tribunes i llançar les cendres al vent.

Tan sols així, a base d'una enverinadora angúnia cerebral, un hom els pot explicar el tracte especialíssim que els tarragonins han rebut dels dirigents de l'hockey català. Jo em guardaré bé prou de donar la raó als uns o als altres; el que sí puc afirmar és que el que no estigui gaire ficat en les coses de l'hockey, ha de trobar molt estrany que cada dos per tres s'apliquin sancions severíssimes a l'esmentat camp de joc, que fan pensar, més que en un estadi, esportiu, en una illa de salvatges.

Ja fa temps el Gimnàstic de Tarragona va ésser castigat a no poder jugar partits de campionat en el seu camp i, per tant, els que li corresponia fer-ho així, havia de jugar-los en camp neutral. Més tard, i remarqui el llegidor que la duresa de la sanció augmenta en una proporció esgarrifosa, va ésser inhabilitat el camp per una temporada sencera. Ara, seguint la gradació, l'han tancat amb llau i clau per un any.

No trobeu que se'n fa un gra massa? ¿Que és imposible que a Tarragona hi hagi gent capaç de cometre excessos que justifiquin aquestes represions draconianes?

Perquè, anem a pams: Jo ja fa temps, per unes coses o per altres, que m'he mogut un xic apartat de l'activitat interna del nostre hockey. Però, amb tot i això, em recordo perfectament del que és un partit d'hockey a Tarragona.

En primer lloc, quan arribeu a la ciutat augusta per presenciar un partit, teniu la primera sorpresa agradabilíssima. A les tribunes, al públic, a tot arreu, hi ha gent. Això, a Barcelona, és molt difícil de veure. I bé, ¿què passa aleshores? Molt senzill, que quan comença el partit, aquell públic, s'entusiasma, s'apassiona i... crida! Pecat mortal, pel que es veu, segons la consciència dels senyors federatius i dels acaparadors de la premsa especialitzada barcelonina.

¿Però que no veuen, homes de Déu, que si algun dia han d'arribar a aconseguir que els camps d'hockey es vegin plens de públic, és completament impossible que es quedin amb la boca tancada com si estiguessin a quaranta hores o a funerals? ¿Que no veuen, a part d'això, que si un esport no apassiona, si no fa vibrar, no passarà mai d'ésser una cosa morta i tronada, si fa o no fa com l'actual hockey barceloní? I doncs? ¿A què vénen aquestes sancions a aquesta pobra Tarragona?

Quan l'esport està als començaments, els que el volem veure gran i esplendorós hauríem d'oferir una medalla a tot el que s'hagués esgargamellat durant un partit. Homes com aquells són els que fan falta. Per la meva part, jo he d'afirmar que els únics partits d'hockey "en gran" que he pogut presenciar han estat a Tarragona.

I com a justa correspondència els tanquen la porta perquè l'hockey no passi d'ésser un entreteniment de diumenge al matí, patrimoni d'umes capelletes. Francament, tot això és molt baix de sostre.

Els senyors de què venim parlant, assisteixen un malalt anèmic que el que necessita és sol i aire a dojo i ells s'enteston a tenir-lo tancat en una alcova, al peu de l'estufa.

Així no farem mai res. Crec que van molt més orientats els de Tarragona.

Ja ho sentirem a dir!

CHRISTYE

BOXA Demà, a l'OLYMPIA: **ESPANYA - ITALIA**

EL TORNEIG "COPES POLO"

Diumenge se celebrà la segona jornada d'aquest concurs.

La nota més sortint d'aquesta segona jornada ha estat la cessió de punts en tres dels partits que s'havien de celebrar.

Heus aquí els resultats:

Primer grup

Terrassa A, 4; Universitari B, 0.

Equips:

Terrassa A: Datzira, Argemí, Badiella, Chevanel, Brix, Codina, Fitó, Freixa, Roig, Argemí i Albinyana.

Unuíversitari B: Jora, P. Novelles, Legorburo, Pirretes, Mora, Duran, Aranyó, Fobert i Pasqual.

* * *

El Tarragona cedeix els punts al Polo C.

* * *

Junior A, 3; Polo B, 0.

Equips:

Junior A: Carreggio, Rodon, Marfà, Fortich, Detrell, Guillera, Regàs, Pena, Serrahima (R.), Maragall i Tarré.

Polo B: Castillo, Herberg, Romagosa, Tusquets, Rabentós, Boselló, Mata, Isamat (V.), Gubern, Conde i Ferrer.

* * *

El Barcelona C cedeix els punts al Polo A.

Segon grup

Galeno, 1; Junior B, 0.

Equips:

Junior B: Serra, Grau, Bori, Agustí, Ruiz, Terrassa, Serrahima (J.), Sant, Franch, Abella i Galties.

Galeno: Azoy, Picabea, Acosta, Corachan, Vallès, X, Abadal, Lorenzo, P., Brull i Cumelles.

* * *

CICLOS ELVISH - Sepúlveda, 141

La Joventut Terrassenca va cedir els punts a l'Universitari A.

Partits amistosos

Polo, 3; F. C. Barcelona, 0.

Polo C, 4; Junior B, 0.

Després d'aquesta segona jornada, la puntuació resta:

Primer grup: Terrassa A i Polo C, 4 punts; Junior A i Barcelona, 2 punts, i Gimnàstic, Polo B i Universitari B, cap punt.

Segon grup: Polo A i Universitari A, 4 punts; Barcelona B i Galeno, 2 punts, i Joventut Terrassenca, Junior B, i Terrassa B, cap punt.

A. Sanromá
balmes, 62 - 64
BARCELONA
CICLOS MOTOS
Articulos para Sports

AVIACIÓ

EL PROGRAMA DE L'AERO CLUB DE CATALUNYA

L'Aero Club de Catalunya iniciarà, dintre de pocs dies, l'execució del seu programa aeronàutic per a la present temporada, programa farcit de manifestacions força interessants.

Ahir, dilluns, dia 15, començà el nou curs de pilotatge de l'Escola d'Aviació, que, sota el patronat del club, ha creat el pilot Canudes. A les classes, que tindran lloc a l'Aeròdrom del Prat, als matins, s'han inscrit ja bastants alumnes.

Paral·lelament amb aquest curs pràctic, el dia 23 començarà a l'estatge social un curs teòric d'aeronàutica, a càrrec del consoci En Marian Foyé. Les classes tindran lloc els dimarts, a dos quarts de vuit de la tarda.

Per a inscriure's a aquests cursos, als quals podran assistir tots els qui ho desitgin, siguin socis o no, serà precís passar per la secretaria de l'Aero Club, Pelayo, 62, on es facilitaran, de vuit a nou del vespre, tots els detalls que puguin interessar als aficionats.

Per l'entusiasme amb què ha estat acollida l'organització d'aquests cursos és segur que constituiran un èxit.

BUICK
Model 1929
No deixeu de visitar-lo
al Saló d'Exposició - Corts, 591

Gotes Mares Sulfuroses de Bar
La medicació sulfurosa a domicili
///
Mitjà el més econòmic, actiu i racional d'administrar el sofre: Superior a totes les aigües minerals sulfuroses naturals i a tots els productes similars
///
Demani's als centres d'específics i farmàcies ben assortides

ELS ESPECTACLES

:-: TEATRES :-:

TEATRE CATALA
NOVETATS
Companyia Catalana. Direcció: **M. SALVAT**
A les cinc, la famosa comèdia de F. Sofer (Pitarra), **SENYORA I MAJORA**, magnífica interpretació i presentació. — Nit, a les dou, els grans èxits de la temporada:
LA TIA D'AMERICA
I ELS ANALFABETS
Demà, tarda, popular:
LA TIA D'AMERICA
d'En Carles Soldevila.
Nit: JOVENTUT JORDIANA:
SENYORA I MAJORA
I LILI.
Dijous tarda, **Espectacles per a infants.** L'espectacle de les grans rialles i les formidables ovacions **EL VIATGE PRODIGIOS D'EN PERE SENSE POR** d'En Josep M. Folch i Torres.
Nit: TERTULIA CATALANISTA
Divendres, debut de Manuel Salvat, amb l'obra
L'AMIC DE LES DONES

GRAN TEATRE LICEU
TEMPORADA D'HIVERN DE 1928-29. Queda obert l'abonament. Als senyors abonats a darrera temporada de Primavera se'ls reservaran les seves localitats fins al dia 22.

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia
LADRON DE GUEVARA-RIVELLES
Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis: La comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca,
LA SEÑORITA ANGELES
Nit, a un quart d'onze: La comèdia en quatre actes, en vers, de Lluis F. Ardavín,
FLORES Y BLANCA FLOR
Demà, dimecres, tarda, **La eterna invitada.** Nit, **Flores y Blanca Flor.**

TEATRE POLIORAMA
Companyia de comèdia
Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis: **NO QUIERE QUE LA QUIERA.**
Nit, a un quart d'onze: **NO QUIERE QUE LA QUIERA.**

TEATRE VICTORIA
Inauguració, dimecres, 17 nit, amb la més gran Companyia de Sarsuela i revistes dirigida per **J. Ortiz de Zárate**, amb l'estrena a Barcelona de
ABAJO LAS COQUETAS
Música de **Guerrero.** Decorat, **Alarma.** Vestuari del famós modista parisenc Max Weldi. Els millors actors i les dones més boniques.
El millor espectacle que hi haurà a Barcelona.

més de 30.000 en ús
Casa fundada en 1864
AUTOPIANO
MODEL 1928
Darrer perfeccionament de la casa immens assortit i darreres novetats en rotllos 88 a 5 pessetes
Pianos de cordes creuades al comptat, terminis i lloguer.
Pianos d'ocasió :-: Harmoniums
43, CLARIS, 43

Teatre Català NOVETATS
Demà, nit: JOVENTUT JORDIANA:
SENYORA I MAJORA
I LILI.
Es despatxen Vals: Casa Vinyoles, Porta Ferrisa, 18, Telèfon 18165.

TEATRE COMIC
Direcció artística: **MANUEL SUGRANYES**
Nit, a les 9'45. — Segona sortida del
QUADRO FLAMENC DE MIQUEL BORRULL
compost per Conchita Borrull, La Tanguerita, Falco Chicho, Antoni El Viruta, Paco Aguilera, Mariana La Camisona, i l'excels
CHATO DE VALENCIA
en la 99 representació de la gran revista
POCKER
Butaques a 5 ptes. Setanta numerats, a 2.
Demà, nit, gran festival amb motiu de **100 representació de POCKER** amb un extraordinari programa de cante i ball flamenc. Original concurs de "saetas" de Setmana Santa de Sevilla per professionals i els aficionats que s'hi vulguin inscriure. Mai no visi a Barcelona.

TEATRE APOLO
Companyia lírica de primer ordre
FREDERIC CABALLE
Tarda, a dos quarts de quatre: cnic, colossal vermut. Butaques a dues pessetes. Cartell líric:
LA ALEGRIA DE LA HUERTA
LA SOMBRA DEL PILAR
pels eminents cantants
Frederic Caballé, i
ENRIC ALABERT
Divendres, estrena a Barcelona
LA MEJOR DEL PUERTO

TEATRE CATALA ROMEA
C.ª VILA-DAVI. Primera actriu: **M. VILA.**
Primers actors: **DAVI I NOLLA.**
Avui, DIADA IGLESIES, dedicada a la memòria de l'immortal dramaturg.
Tarda, a les 5: Preus Populars: **LA SENYORA MARIETA i JOVENTUT.** Nit, a les deu, **LES GARSES i JOVENTUT.** Recital de poesies per les principals parts de la companyia.
Demà, tarda, a les 5: Preus populars: **ELS FILLS.** Nit, a les deu: **ARA T'ESCOLTO! i ELS FILLS.** Dijous, tarda, Teatre d'Infants: **LA CAPUTXETA VERMELLA.** Nit, TERTULIA CATALANA: **LES GARSES i JOVENTUT.**
Es despatxa a Comptaduría

OLYMPIA
CIRC EQUESTRE
Avui, benefici i comiat
del gran
STEENS
No deixeu de veure la seva última funció

:-: CINEMES :-:

RIALTO
Rosselló (entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya)
El vostre Cinema, senyoreta
Avui, dimarts, tarda, a les 4'30, i nit, a les 9'30:
ENCICLOPEDIA PATHE
Estrena de la deliciosa comèdia altament còmica, de la gran producció AAFA:
MATRIMONIOS A LA MODERNA
Estrens de la sensacional pellícula marca Gaumont "Diamant Blau",
EL VUELO HACIA LA MUERTE
per Jordi Charlia, i
Còmica.

TRIOMF, MARINA I NOU
Avui, dimarts: **Siervos, La Cenicienta de Hollywood, Compañeros del mamporro, Lucas no tiene memoria.**

CINEMA PARIS
Avinguda Portal de l'Angel, 11 i 13
TELEFON 14544
Orquestres Granados - Fuselles
Preferència, 1'00 :: General, 0'60
Avui, dimarts. Programa: **LA NOVIA EN DISPUTA** (còmica): **MATRIMONIOS A LA MODERNA,** comèdia vodevil, per LIVIO PAVONELLI. Grandiós èxit de la gran superproducció **EL VUELO HACIA LA MUERTE,** per CLAIRE DE LOREZ i JORDI CHARLIA, marca Gaumont Diamant Blau. Finalitzarà amb l'**ENCICLOPEDIA PATHE.**

Frontó Principal Palace
Cada dia, tarda i nit, extraordinaria partida.

Cinemes Select i Mundial
Balmeron, 175 :: Balmeron, 37
Selectes orquestrines
Avui, **REVISTA, EMULO DE LINDBERGH, LAS SIETE OCASIONES,** per Pamplinas, i **LA CONDESA MARIA,** per Roser Pino.

:-: CONCERTS :-:

Després de Bach, Mozart, Beethoven, Schumann i Schubert, no podien faltar Brahms, Fauré, Rachmaninov, Wolf
Diumenge vinent, onze matí **Teatre Barcelona.**
EMILI VENDRELL
Programa extraordinari.
Localitats: Portal de l'Angel, 23.

PALAU MUSICA CATALANA
Passat demà, dijous, 18, a tres quarts de deu de la nit,
PRIMER CONCERT DE LA
ORQUESTRA PAU CASALS
amb la presentació, a Barcelona, de l'eminent pianista anglesa
HARRIET COHEN
Programa: **Vuitena Simfonia de BEETHOVEN. — Concert en re menor, de BACH,** per a piano i orquestra. — **Variacions simfòniques,** de **DAX,** per a piano i orquestra (1.ª audició). — **"L'aprenti sorcier",** scherzo, **DUKAS.**
Direcció: PAU CASALS
Es despatxa per a aquests concerts, sense augment de preu, a la Unió Musical Espanyola, Portal de l'Angel, 23, cantonada al carrer de Santa Anna. Segueix obert l'abonament a sis concerts i a tres de nit o de tarda.

CINÆS

MONUMENTAL - PEDRO BOHEMIA - IRIS PARK
Avui, dimarts, MAGNE PROGRAMA: **BIGAMIA,** film de gran argument, creació de l'eximia actriu MARIA JACOBINI; **LOS CABALLEROS DE LA MOTO,** film deportiu, per William Barrymore; **LOS COMPAÑEROS DEL MAMPORRO,** per Tom Tyller; la còmica **TODO POR NADA, i HIELO ARRIBA Y HIELO ABAJO.**
Dijous, estrenes: **MI MUJER ES UN ESTORBO, CAMINO DEL AMOR, LA REHABILITACION DE RELAMPAGO, TESORO OCULTO i MAGAZINE METRO REVISTA.**

DIANA, ARGENTINA, COMTAL, WALKYRIA, ROYAL
Avui, dimarts, MAGNIFIC PROGRAMA. La colossal producció **EN EL CORAZON DE LA SIERRA,** per Tom Santschi, Dorothy Dwan i l'intelligent gos policia Ilin-Tin-Tin; la comèdia dramàtica **LAS JOYAS DEL DESEO,** per Priscilla Dean i John Bowers; **TEJADO DE VIDRIO,** per Madge Bellamy; **LUCAS NO TIENE MEMORIA,** còmica, i **NOTICIARIO FOX NUM. 25.**
Dijous vinent, grans estrenes: **DON JUSTO EQUIVOCADO, A TREINTA BAJO CERO, EL COBARDE, MAS LOCO QUE UNA CABRA i LOCO DE AMOR** (dibuixos animats).

CAPITOL CINEMA I COLISEUM
Orquestrines: SUSE - BLAI NET
Avui, dimarts, programa Non Plus Ultra: **LOS DOS AMANTES,** extraordinari film dels "Artistes Associats", interpretat per Ronald Colman i Vilma Banky; èxit de producció "Fox" **LA ESCUELA DE CUPIDO,** per Sally Phipps, Nik Stuart i John Darrow; la cinta còmica **Boda estrellada,** i la interessant **Revista Paramount.** — Demà, dimecres, i cada dia, els grandiosos èxits **Los dos amantes i La escuela de Cupido**

ARISTOCRATICS KURSAAL I SALO CATALUNYA
Els predilectes de famílies distingides
Orquestrines: DOTRES-VILA i TORRENTS
Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a dos quarts de deu, EXIT de la sensacional superproducció del programa PRINCEP FILMS,
ROSALINDA
sentimental film, per l'estrella Jaqueline Logan, i de l'estupenda pellícula
LA QUE PAGA EL PATO
comèdia dramàtica per Marta Dresser, Laurence Gray i Marion Davies; la còmica **MALDITOS CELOS** i la de dibuixos **LA CAZA DE LA ZORRA,** pel "Conejito Blas". Dimecres, últimes de **Rosalinda** i de **La que paga el pato.** Dijous, Estrenes: **LA REINA DEL BULEVARD i EL DANUBIO AZUL.**

PATHE-CINEMA
Avui, dimarts, tarda, a les 6, i nit, a les deu, EXIT SOROLLOS de l'ESPECTACLE MES GRAN DEL MON, FILM METRO GOLDWIN MAYER
BEN-HUR
Protagonista: **RAMON NOVARRO.**
Orquestra dirigida pel mestre Dotres-Vila. Partitura adaptada a aquesta obra. Es despatxen localitats numerades per a totes les sessions anunciades. Demà, i cada dia, tarda i nit, **BEN-HUR.**

ESPORTS

BOXA
Demà, a les deu, a l'OLYMPIA
La gran vetllada internacional.
ITALIA contra **ESPANYA**
Bianchi, campió d'Italia, contra Cola
Bernasconi, camp. d'Italia contra Ciclone
MORAN (camp espanyol) **OLDANI** (camp Italia)
Detalls per cartells.

RADIO
SIGUEU PRACTICS!...
i aprofiteu l'ocasió que us ofereix LA RADIO INDUSTRIE BELGE, 85 Rue de Flennes - Brusselles (Bèlgica), que a partir de 267 pessetes pot enviar-vos una magnífica instal·lació completa i fins avui desconeguda que us permetrà entendre clarament els concerts de tot el món.
Escriviu-nos demanant-nos catàlegs.

Cèdules - Passaports - Passatges
Documents de tota mena
Càrrecs públics :-: Tel. 17726
19-Porta Ferrissa-19

Els Neumàtics que no patinen
El lema dels Neumàtics Goodyear "All-Weather" significa "per a tot temps". Llur característica és la forta adherència a terra que els priva de patinar. Llur superioritat estriba, doncs, en arrapar-se a terra en tota mena de temps, ja sigui sec o plujós. No patinant, el cotxe para en sec o gira ràpid i segur en les voltes.
Són insubstituïbles per adaptar-se a tots els terrenys, les carreteres mullades o amb fang, les rieres sorrenques que hagin de travessar-se, els carrers adoquinats, les carreteres enquitranades o els passeigs asfaltats.

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
Creient-la Incurable
Recorren a les antiques i segures Especialitats Paradell Assalt 28

VENDES A TERMINIS
(SENSE FIADOR)
LLIURAMENT EN SUBSCRIURE EL CONTRACTE

PROJECTOR SUPER BABY
CAMBRA I MOTOCAMBRA
i altres accessoris
PATHE BABY
des de
Pessetes 12'05 al mes
Catàlegs gratuits enviant franqueig
Agent de vendes: J. BOLDU, Girona, 135
(cantonada Diagonal), BARCELONA, tramvia 37

DEPURATIU

Com estava! Com està!
Gràcies a haver pres a temps aquest depuratiu
— PRODUCTE NACIONAL —
El més indicat per als brians, grans, eczemes i qualsevol malaltia de la pell. **Per la seva composició vegetal** depura la sang sense causar la més petita molèstia a l'organisme. De venda a farmàcies i centres d'específics.

VISITEU LA CASA
Vda. BAQUÉ
Jocs d'Escacs, Mah-jongg i altres jocs familiars
8, Arcs, 8

Petits Anuncis Classificats

COMPRES
Compro llibres i revistes
Música. J. Oliva, Quintana, 2 botiga.

DIVERSOS
Malalties dels bronquis
Metge especialista DOMENECH I ROURA. Corts Catalanes, número 614.
MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals. Sífilis. Análisi de sang. Farré Pijoan, metge especialista. Ribla. Canaletes 11, 1er.

VENDES
Bàscules
d'ocasió per a carros. PIBERNAT. Parlament, 9.
CONTRACTISTES
Voleu comprar solars? Aneu al carrer d'En Viladomat, 124, 3r. 1a., de 3 a 4.

FONDA SIMON
MENJARS A LA CATALANA
SALO PER A BANQUETS
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 12
Telèfon 1878 A.